ALEM

ARTFUL LIVING®

A NEW CONCEPT INSPIRED BY ART

ART Guide

6 **AŞK** olgusu yüzyıllar boyunca tüm insanlığı etkilediği gibi sanatçılar için de önemli bir esin kaynağı olmuştur. Aşk, Rönesans'tan bu yana Avrupa sanatında çeşitli biçim ve öykülerde varlığını hissettirir. Aşk, yalnızca sanatın değil, bireysel ve toplumsal mücadelenin de temelinde yatan yaşama yön vermiş güçlü bir duygudur.

28 **DÜNYANIN** en eski ve güzel bilmecesi aşk, özellikle Ortaçağ'ın ardından sanatçıların sadece ilham almakla kalmadıkları, eserlerinin merkezine kondurdukları, tasvir etmeye çalıştıkları en belirgin öğelerden biri haline geldi. Sanat da aslında bir bilinmezi somutlaştırma çabasıdır.

42 **SOYUT** akımın yoğunlukla hissedildiği New York, baharla gelen yeni bir sanat dönemine hazır. Galerilerin heykele yöneldiği, başarılı işleri barındıran yeni dönem sanat dünyasına da yeni bir soluk getirecek.

48 **ÇAĞDAŞ** heykelin yankılanına kulak veren Paris galerileri, sanat izleyicisini Mapplethorpe ve Rodin'in eşsiz birlikteliğiyle karşılıyorlar. Heykelin yanı sıra resmin büyük yer bulduğu ilkbahar döneminde Parisli sanat izleyicisi görsel sanata doyuyor.

56 **INGILTERE,** Londra nezdinde son derece prestijli bir ilkbahar yaşamaya hazırlanıyor. Galerilerin kendi isimleri kadar başarılı sanatçıları ağırladığı Mart-Mayıs döneminde mimariden politikaya pek çok konu sanat sahnesinde eleştiriliyor.

62 **BAHAR** yaklaşırken İstanbul'un sanat hayatı da canlanıyor. Galerilerin teferruatlı sergilerle sanat izleyicisinin karşısına çıkacağı bir dönem kapıda. Mart'ın bitişiyle sergiler kendilerini yeniliyorlar.

72 **ART** Paris Sanat Fuarı, bu yıl farklı kuşaklara ait 90 Çinli sanatçının işlerini modern ve çağdaş sahnesinin spot ışıklarının altına alıyor. Beijing, Shanghai ve Hong Kong'dan katılım yapan galerilerin yanı sıra 20 batılı galeri de fuarda temsilci bulunduracak.

74 **ART14** London, 28 Şubat ila 2 Mart 2014 tarihleri arasında uluslararası bir sanat platformunu; sanatçılardan, yatırımcılara ve koleksiyonerlere uzanan bir grubu bir araya getirdi. Türkiye'den de katılımcı müze ve galerilerin olduğu etkinlik Meksika, Rusya ve Çin'den gelen katılımcılar oldukça dikkat çekti.

76 **MART** ayında kutladığımız en önemli günlerinden biri de Dünya Kadınlar Günü. Ayrım yapmak istemesek de bu güne özel olarak sanata damgasını vurmuş, kendini ispatlamış, başarılı olmuş kadın sanatçıları anmak için Frida Kahlo'dan dünyaca ünlü kadın seramik sanatçımız Füreya Koral'a, dünyaca ünlü ressamımız Fahrelnisa Zeyd'den dünyaca ünlü kadın gravür sanatçımız Aliye Berger'e kadar kısa bir dosya hazırladık.

80 **AVRUPA'NIN** en prestijli müze ödüllerinden biri olan Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisi (AKPM) tarafından verilen 'Avrupa Konseyi Müze Ödülü' EMYA ödülünün sahibi olan Baksı Müzesi, sanatçı ve eğitimci Hüsamettin Koçan'ın geçmişi uzun yıllar öncesine giden bir hayalinin ürünü.

84 **CONTEMPORARY** İstanbul'un en çok dikkate çeken isimlerinden biriydi genç sanatçı Ardan Özmenoğlu. Pek çok koleksiyonerin ve galerinin dikkatini çekmeyi başardı.

88 **AYŞEGÜL** Sönmez'i hepimiz sanat eleştirmeni olarak tanıyoruz. Mesleğinin yanında herkes hemfikir ki o aynı zamanda tutkulu bir sanatsever. Sanata olan bu bağlılığını yakın zamanda dijital platforma da taşıyan Ayşegül Sönmez, kurduğu sanatatak.com sanat portalı ile dikkat çekiyor.

T MEDYA MAGAZİN YAYINCILIK SAN. VE TİC. A.Ş. ADINA YAYINLAYAN
Yönetim Kurulu Başkanı
ETHEM SANCAK
Medya Grup Başkanı
CENGİZ ÖZDEMİR

Yönetim Yeri: Maltepe Davutpaşa Cad. No: 34/1 A Blok Zemin Kat 34020 Topkapı-İSTANBUL
Tel: 449 32 00 (16 Hat) Fax: 449 32 20 - 481 96 04

ALEM, Basın Konseyi Üyesidir ve basın meslek ilkelerine uymaya söz vermiştir. Dergi Yayın Süreli Yayın'dır.

Genel Yayın Yönetmeni
A. BERNA ERTEN

Haber Koordinatörü: **Fatih Şahin**
Haber Müdürü: **Hasan Yüksel**
Teknik Müdür: **Mazher Gün**

Editörler: **Sonem Öztürk, Alben Çakmak Kozoğlu**
Redaktör: **Zülal Ünaldı**

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: **Mustafa Bala**
Sayfa Tasarımı: **Yılmaz Meraner, Terik Atan, Mustafa Yalçın**
Renk Ayrım: **Özkan Özkurt**

TURKMEDYA REKLAM
Reklam Grup Başkanı: Yasemin GEBEŞ
Reklam Satış Grup Başkan Yardımcısı: Dilek Kasova Göktepe
Reklam Satış Direktörü: Sinem Atak
Reklam Satış Koordinatörleri: Çiğdem Bediz, Ayça Çelik
Rezervasyon Müdürü: Sinan Büyükkılıç
Tel: (212) 449 30 50 (4 Hat) - (212) 284 96 00 Fax: (212) 481 96 17

TURKMEDYA
Satış&Dağıtım Direktörü: Murat Kurmel
TURKMEDYA BASIM
Selahattin Aslan T Medya Basılı Teknolojileri A.Ş. Maltepe Mah.. Davutpaşa Cad.. No: 34/1 C Blok Topkapı-İstanbul

ALEM Dergisi'nde yayınlanan bütün yazı, haber, fotoğraf, harita, illüstrasyon ve sair konuların her türlü telif hakkı T Medya Magazin Yay. San. Tic. A.Ş.'ye aittir. İzin alınmadan, kaynak gösterilerek dahi iktibas edilemez.

Dağıtım: Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.

MART 2014

ISSN 1300 9869

HAYATTAN
aldığımız ilhamı paylaşıyoruz

Salvador Dali, tutkuyla beslenmeyen zekayı, kanatları olmayan bir kuşa benzetir... Gerçekten de, insanlığın kültürel mirasını oluşturan her bir yapı, her bir sanat eseri, o eseri ortaya koyan kişinin yeteneğinin ve dehasının tutkuyla kanatlanmasıdır. Kendini ifade etme, başka ruhlara dokunabilme, ölümsüzlüğü yakalama, ya da sadece kendi gördüğü güzelliği gözler önüne serme tutkusuyla ortaya konulan bir eserdir. Artful Living konseptimizle oluşturduğumuz 42 Maslak projemiz de, aşk ve tutku ile hayat bulan bir eser olma özelliği taşıyor.

Sadece sanatçılar değil, hayattan aldıkları ilhamı, başkaları ile paylaşma tutkusunu hisseden herkes, bu tutkusunu somuta döken projeler gerçekleştirdikçe bizlerin de hayatlarımız zenginleşiyor. Yeni sayısını elinizde tuttuğunuz Alem Artful Living dergisi de, sanata olan aşkı hep birlikte paylaşarak çoğaltma tutkusu ile ortaya çıkan bir fikir. Bu aşk ve tutkuya ortak olmanız da, bu eserin kalıcılığında en büyük katkıyı sağlayacaktır.
Bu derginin tutkuyla hazırlanmasına destek veren Alem ailesine teşekkür ederiz...

Erol Özmandıracı
Bay İnşaat
Yönetim Kurulu Üyesi

PANERAI.COM

TASARIM VE TEKNOLOJİ.

RADIOMIR ORO ROSSO (REF. 439)
ÇELİK, TİTANYUM VE KIRMIZI ALTIN ALTERNATİFLERİ İLE.

PANERAI
LABORATORIO DI IDEE.

Boutique İstanbul • Abdi İpekçi Caddesi Altın Sokak No:3 • Nişantaşı • Tel: +90 212 291 59 59
Yalnızca Panerai Butik ve Yetkili Satış Noktalarında

LOVE IS IN THE ART

AŞKIN SANATTAKİ YOLCULUĞU

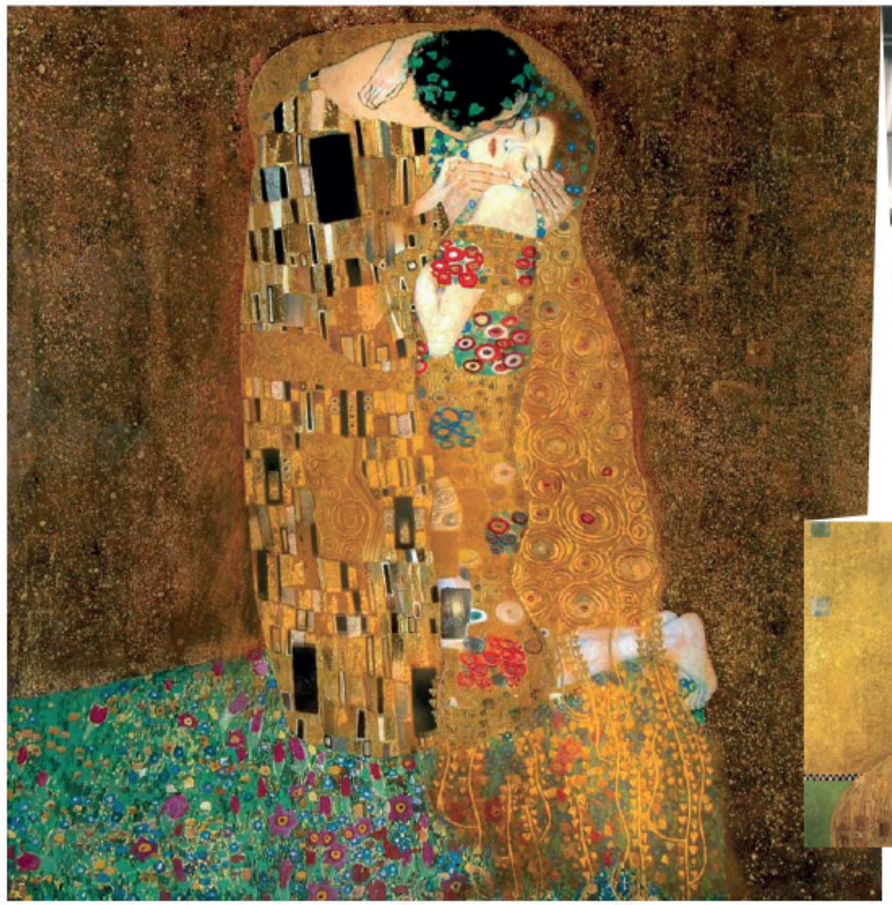
AŞK OLGUSU YÜZYILLAR BOYUNCA TÜM İNSANLIĞI ETKİLEDİĞİ GİBİ SANATÇILAR İÇİN DE ÖNEMLİ BİR ESİN KAYNAĞI OLMUŞTUR. AŞK, RÖNESANS'TAN BU YANA AVRUPA SANATINDA ÇEŞİTLİ BİÇİM VE ÖYKÜLERDE VARLIĞINI HİSSETTİRİR. AŞK, YALNIZCA SANATIN DEĞİL, BİREYSEL VE TOPLUMSAL MÜCADELENİN DE TEMELİNDE YATAN YAŞAMA YÖN VERMİŞ GÜÇLÜ BİR DUYGUDUR.

// Eser BAYKUŞ / eserbaykus@gmail.com

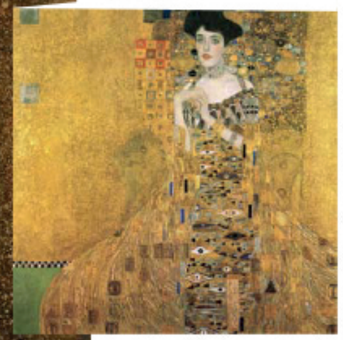

HER BİR SANAT DALI, KENDİNE ÖZGÜ DİLİYLE, YAŞAM YOLCULUĞUNU AYDINLATIRKEN, ARALARINDA AŞKIN DA BULUNDUĞU PEK ÇOK İNSANİ OLGUNUN SIRLARINA UZANIYOR. İNSANLIK VAR OLDUKÇA NE ŞAİR AŞKI DİZELERE DÖKMEKTEN, NE HEYKELTIRAŞ AŞKI TAŞA YONTMAKTAN, NE DE RESSAM TUVALİNİ AŞKA BOYAMAKTAN VAZGEÇECEK.

Sanatın tüm dallarının beslendiği en büyük kaynaklardan biri de aşktır. Aşk olgusu yüzyıllar boyunca tüm insanlığı etkilediği gibi sanatçılar için de önemli bir esin kaynağı olmuştur. Aşk, Rönesans'tan bu yana Avrupa sanatında çeşitli biçim ve öykülerde varlığını hissettirir. Aşk, yalnızca sanatın değil, bireysel ve toplumsal mücadelenin de temelinde yatan yaşama yön vermiş güçlü bir duygudur. Aşk, insan yaşamını anlamlı kılan nadide duygulardan biri değil midir? Düşünürler ve sanatçılar, onu anlamak için, asırlardır çaba harcıyorlar. Şiir, müzik, tiyatro, dans, resim, heykel... Her bir sanat dalı, kendine özgü diliyle, yaşam yolculuğunu aydınlatırken, aralarında aşkın da bulunduğu pek çok insani olgunun sırlarına uzanıyor. Insanlık var oldukça ne şair aşkı dizelere dökmekten, ne heykeltıraş aşkı taşa yontmaktan, ne de ressam tuvalini aşka boyamaktan vazgeçecek. Bu yüzyılların tanık olduğu Rönesans, Barok ve Rokoko gibi dönemlerde, aşkı anlatan resimlerin belli birtakım başlıklar altında toplanması mümkün: Yunan mitolojisiden, Eski ve Yeni Ahit'ten, edebi eserlerden esinlenen resimler ağırlıkta. Dönemlere ya da ülkelere özgü konu seçimleri de var. Örneğin, 17. yüzyılda Hollanda'da aşk mektupları teması sık sık yansımış tuvallere. 20. yüzyıla geldiğimizde ise sanatçıların daha kişisel resimler yaptıklarını ve kendi aşk öykülerini ya da aşka bakış açılarını resimlerine taşıdıklarını görebiliyoruz. Chagall'ın resimlerinde çocuksu ve mutlu bir aşk var. Höch'ün kolajlarında, acı veren bir aşkın ve birbirini anlayamayan bir çiftin varlığını hissetmek mümkün. Lichtenstein, aşkı, çizgi roman havasında yorumlamış. Picabia, bir makine resmi çizmiş ve altına "Aşk dolu yürüyüş" diye bir not düşmüş. Resimlere baktığımızda, aşkın her halini görebiliyoruz. Sanatçıların özel yaşamlarındaki deneyimleri, eserlerini anlamamıza yardımcı oluyor. Aşk hayatında mutluluğu yakalayan sanatçı, resminde de mutluluğu anlatıyor. Örneğin, Miro, kendine özgü renkli, küçük organik figürler çiziyor. Resmin adını öğrendiğimizde, aşk ile ilgili olduğunu anlıyoruz. Aslında, Miro'nun ne düşündüğünü bilmiyoruz. Ama hem resim hem de ismi, neşeli ve muzip bir havada. Işte kahramanlarıyla aşkın tuvalde, heykelde, edebiyatta daha doğrusu sanatta yolculuğu...

1862-1971 YILLARI ARASINDA YAŞAMIŞ AVUSTURYALI SEMBOLİZM/SİMGECİLİK AKIMININ RESSAMLARI ARASINDA OLAN GUSTAV KLIMT, BAŞLARDA DEKORASYON ÇALIŞMALARI YAPMIŞ, SONRALARI İSE AVANGART BİR ÇİZGİDE İLERLEMİŞTİR.

Hazzın ressamı

GUSTAVE KLIMT

En çok kadınları ve bir de ağaçları resmetmiştir Klimt. Sanatçının her eseri bir diğerinden güzel, şiirsel ve göz alıcıdır. En önemli eseri olan "The Kiss" (Öpücük), büyük kitlelere ulaşan kendisinin en ünlü eseri olsa da, iki kez portesini çalıştığı tek modeli olan "Adele Bloch-Bauer portresi" tam 135 milyon dolara rekor fiyata satılarak en pahalı tablolar arasında yerini almıştır. "The Kiss"e benzer bir de "Embrace" tablosu da Klimt'in n sevilen eserlerindendir. Klimt'in resimleri kışkırtıcıdır, seksidir, başka bir dünyanın başka bir penceresinden bakmak gibidir. Aşkın tutkusunu da, masumiyetini de, çaresizliğini de hissedersiniz. Bir kadının entrikalarını, şuhluğunu, boş vermişliğini de hissedersiniz Klimt'in eserlerinde. Klimt tabloları canlıdır, resmedilenin ruh halini aynen yansıtır, konuşur, anlatır... Klimt'in 1907-1908 yılları arasında yaptığı en meşhur eseri "Öpücük" (Der Duss.- The Kiss - (1888- 1889) zamanında hak ettiği ilgiyi görememiş olsa da çok sonraları büyük ününe kavuşmuştur. Eserin ana noktası zamanın önemsizliği ve yoğun sonsuzluk duygusudur. Kadın ve erkeğin aşktan dolayı kendini unutup tutkuyla öpüşmesi birçok kesimce farklı farklı yorumlanmıştır. Bir kesime göre; kadının gözlerinin kapalı olması, adamınsa onu kollarına sarıp avucunda tutarak öpmesi kadının adamı istemediğini düşündürmüştür. Fakat tablo büyük çoğunluğa göre zamanı ve mekanı düşünmeden dizlerinin üstünde, bir bütün olmuş gibi, kendinden geçerek öpüşen tutkulu bir çifti yansıtmaktadır. Kadının narinliği, adamın hakimiyeti ise tamamen cinsiyet üzerine kurulmuş bir belirginliktir. Erkeğin aşkı içinde kendini unutuşu, tutkuyla sevdiği kadına sarılmasından anlaşılabilmektedir. Aşık kadının gözleri kapalıdır. Bir eliyle adamın boynuna sarılmış olmasına rağmen diğer eliyle ifiyor gibidir. Bu da artık onu istemediğinin işaretidir birçok rivayete göre. Gerçeküstü bir aşkın anlatıldığı bu tabloda, kadın ve erkeğin bedenlerindeki şekillerin farklılığını dikkat çeker. Kadının giysisi ve saçları baharı anımsatan çiçek desenleriyle bezelidir. Erkeğin saçlarında yosunlar, giysisinde dikdörtgenimsi, mozaik şekiller ve her ikisinde de keskin renk geçişleri başına değildir; bir anlamı vardır. Çünkü burada Klimt, kadınla erkek arasındaki ayrıma vurgu yapmak ister gibidir; kadın dünyasının anlaşılmaz ama yumuşak belirsizliği, erkek dünyasının netliği ve kesin doğrularını simgelemektedir aslında bu şekiller. Şöyle ki; çift gerçeküstü bir aşk bahçesindedir. Kadının giysisi ve saçları, baharı anımsatan renkler ve çiçek desenleriyle süslüdür. Erkeğin saçlarındaki yosunlar, giysisindeki dikdörtgenimsi mozaik şekiller ise onu kadınla-erkek ayrımına vardıran kısmıdır. Klimt burada kadınla erkek arasındaki ayrıma vurgu yapmıştır. Yani kadın dünyası ne kadar yumuşak, kırılgan ve belirsizse erkek dünyası o kadar kesinliği ve doğruluğu simgelemektedir.

Photographie/MMXIV luzzaroni

collection « eclipse »

adler

JOAILLIERS DEPUIS 1886

www.adler.ch

GENÈVE . GSTAAD . LONDON . HONGKONG

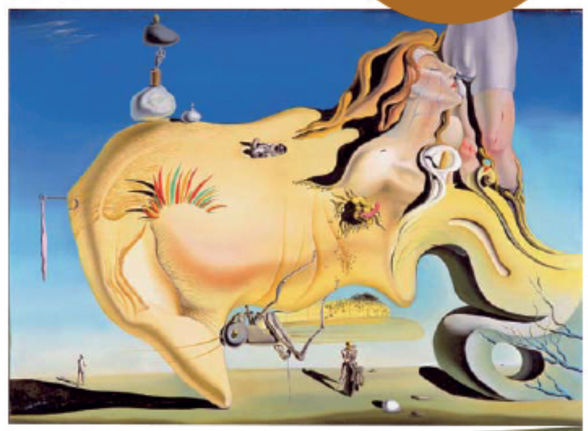

Gerçeküstü aşkın sanata yansıması

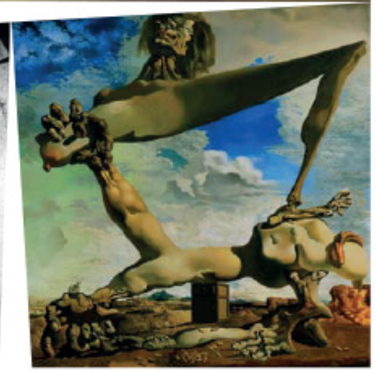
DALI VE GALA

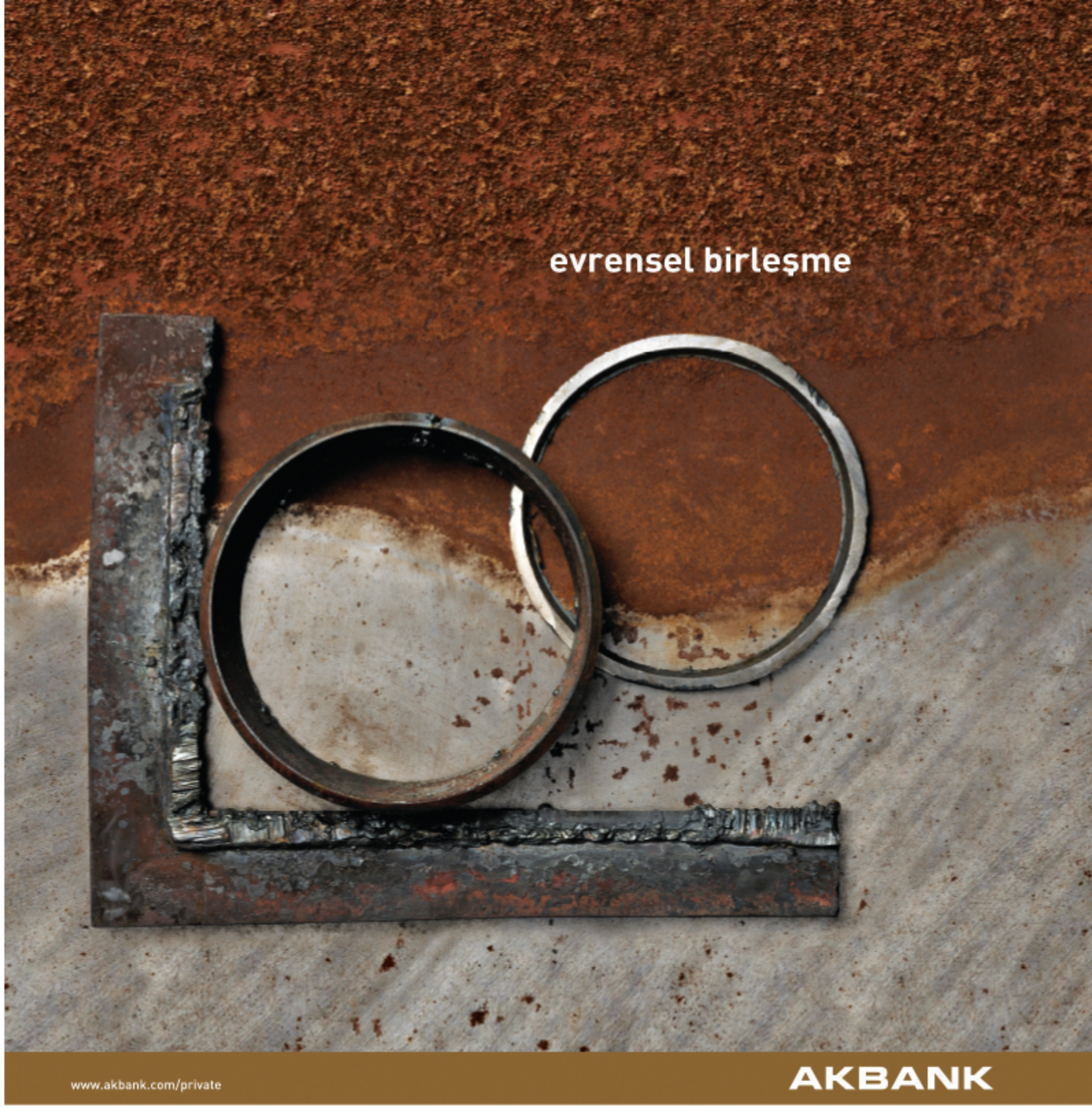
1927 YAZINDA DALI VE GALA BİRBİRLERİYLE TANIŞIR TANIŞMAZ AŞIK OLMUŞLARDI. ZATEN DALI, GALA'YI TANIMADAN ÖNCE ONU RÜYALARINDA GÖRÜYORDU HATTA TABLOLARINDA ONU RESMETMİŞTİ.

11 Mayıs 1904'te doğan İspanyol sürrealist ressam, gerçeküstü eserlerindeki tuhaf ve çarpıcı imgelerle ünlendi. Dünyanın en büyük ressamlarından olan Dali, ressamlığın yanı sıra heykel, fotoğraf ve sinemayla da ilgilendi. 1929'da arkadaşı Luis Bunuel ile beraber çektikleri "Bir Endülüs Köpeği" adlı avangart kısa film, sürrealist sanat çevrelerinde ikiliye büyük şöhret kazandırdı. Aynı yıl ikinci kez Paris'e giden Dali, burada ressam Joan Miro aracılığıyla sürrealist akımın öncüleri Andre Breton ve Paul Eluard ile tanıştı. Eluard'ın karısı Gala tanıştıkları andan itibaren Dali'nin ilgisini çekti ve 1929 yazında Dali ile Gala arasında, sonradan evliliğe dönüşecek olan tutkulu bir ilişki başladı. İki sıra dışı erkeği de kendisine tutkuyla bağlamıştı Gala. İlginçtir ki her ikisi de sıra dışı adamlardı... Biri; sürrealist akımın öncülerinden Fransız şair Paul Eluard, diğeri; dünyanın en büyük ressamlarından Salvador Dali. Rus asıllı Gala'nın asıl adı "Helena"ydı. Onun aşkıyla birlikte ikinci ve yepyeni bir hayata başladığını düşünen Fransız ozan, Helena'yı hayatının galası olarak gördü ve ona "Gala" ismini verdi. Salvador Dali, Gala'yı ilk kez Cadaques'te kocasıyla birlikte gördü. Ressam, görür görmez aşık oldu Gala'ya ve ertesi gün buluşmak üzere sözleştiler. Dali – Gala aşkı böylece başladı. Uçuk, gerçek üstü, tutkulu bir aşktı onlarınki... Dünyanın en büyük aşkları arasında sayıldı hep Dali-Gala aşkı. Gala, Fransız şairden ayrıldı ve ünlü ressam ile evlendi. 10 yaş büyüktü ressamdan. İlham perisi oldu Gala, Dali'nin. Dali, hiç durmadan resmetti onu. Hatta öyle ki; Dali kimi resimlerinde imzasına ekledi sevdiği kadının adını. Aralarındaki bu tanımı imkansız tutkuya rağmen, sıra dışı yaşantısı olan ünlü ressamın cinsel tavrından ötürü birlikte olmadı hiç bu iki aşık. Pubol'da bir şato aldı Dali, Gala'ya. Bir şart koştu Gala, ünlü ressama; "Gala'nın yazılı izni olmadan kimse şatoya giremez"... Kabul etti Dali, artan bir aşkla bağlandı Gala'ya. Bir zaman sonra Gala amansız bir hastalığa yakalandı ve öldü. Dali, karısını, tutkusunun ateşini, aşkını, ilham perisini, modelini, danışmanını ve mal varlığını yöneten kadını kaybetmişti ve tabii ki yaşama isteğini de. Başarısız olan birkaç intihar girişimin sonrasında kalp yetmezliği sonucu öldü Dali. Aşık olduğunu kadın, Gala olmadan yaşamaya kalbi yetmedi ve sevdiğinin yanına gitti.

www.akbank.com/private

AKBANK

Private Banking

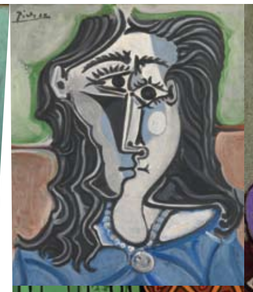
Desteğimizle, 13-16 Kasım 2014 tarihlerinde Lütfi Kırdar Kongre ve Sergi Sarayı'nda gerçekleşecek

Contemporary Istanbul Çağdaş Sanat Fuarı'nda dünya ve Türk çağdaş sanatının en seçkin örnekleri iç içe.

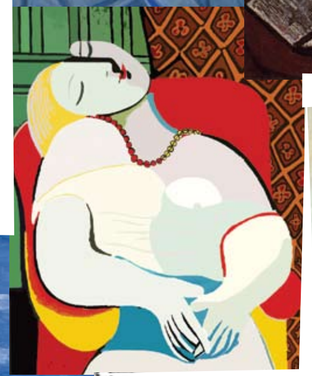
TÜRKİYE'NİN EN İYİ ÖZEL BANKACILIK HİZMETİ

• İstanbul (Bağdat Cad., Etiler Merkez, Kapalıçarşı, Kozyatağı, Nişantaşı, Yeşilköy) • Adana • Ankara • Bursa • İzmir

Dora Maar – Marie Therese Walter

Francois Gilot - Genevieve Laporte - Olga Koklova

PICASSO'NUN KADINLARI

PICASSO'NUN SANATINI VE HAYATINI ŞEKILLENDIREN 5 KADIN VARDI; DORA MAAR, MARIE-THERESE WALTER, FRANCOIS GILOT, GENEVIEVE LAPORTE VE OLGA KOKLOVA. PICASSO, SEVDIĞI, AŞK YAŞADIĞI TÜM KADINLARI ONLARCA KEZ TUVALE AKTARDI.

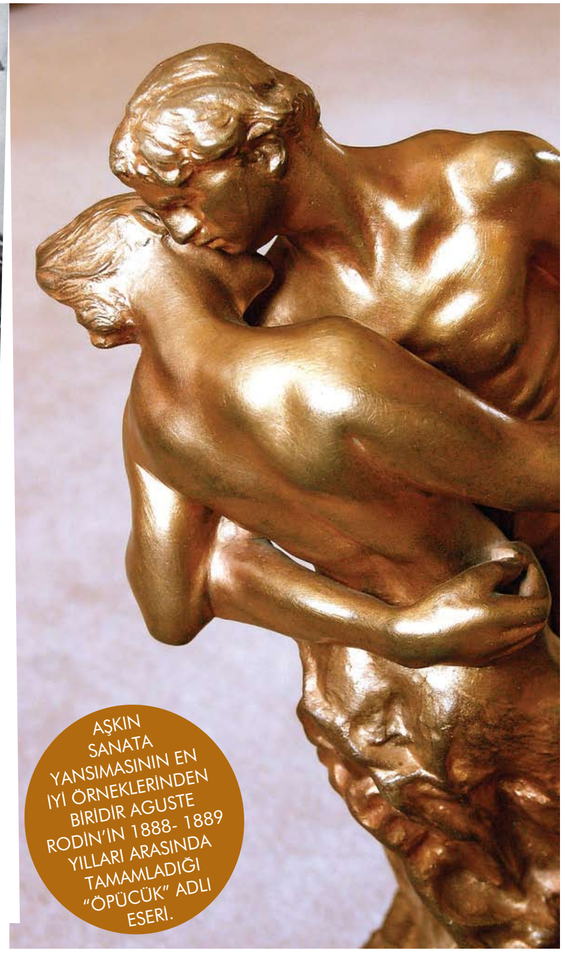
Picasso'nun başyapıtlarından "La Lecture" adlı tablonun esin kaynağı olan "Marie-Therese Walter", ressamla tanıştığında 17 yaşındaydı. Ikilinin ilişkileri, Walter'ın yaşı ve Picasso'nun evli olması nedeniyle yıllarca gizli tutulmuştu. Walter, daha sonra Picasso'nun Paris'te kendisine yaklaşıp "Ben Picasso'yum. Sen ve ben birlikte harika şeyler yapacağız" dediğinde ressamın ismini hiç duymadığını söylemişti. Walter, "La Lecture"a kadar Picasso'nun çalışmalarında da şifreli bir şekilde, genelde tabloların geri planında yer alıyordu. Resim sergilendiğinde birçok kez ünlü ressamın tuvallerine aksettirdiği Picasso'nun eşi Olga Koklova, bu eserdekinin başka bir kadın olduğunu fark etti ve daha sonra evlilikleri sona erdi. Walter, daha sonra Picasso'dan bir kız çocuğu sahibi oldu. Walter, daha sonra Picasso'nun diğer bazı çalışmalarına da esin kaynağı oldu. Dora Maar akıllı çıkmış, ünlü ressamın kısa bir süre sevgilisi olarak yaşadıktan sonra onun sadece dostu kalmayı istemiş ve gitmişti. 20. yüzyılın en büyük ressamlarından bir dahiye ilki "Ağlayan", diğeri "Gülen" kadını ilham etmişti. Dora Maar, Picasso'nun hayatındaki en önemli 5 kadından biri ve diğerlerinden biraz daha farklı, asi yaradılışlı, özgür ve bağımsız bir kişilik, artist ruhlu bir kadın diye tanınıyordu. Hırvat asıllı, Arjantin'de büyümüş, döneminin dikkat çeken fotoğraf sanatçıları arasında sayılıyordu. Picasso'nun 1937'den itibaren 30 yıl boyunca yaşadığı Rue Des Grands Augustins'deki atölyesine birkaç adım mesafede hemen sağdaki sokakta, Rue de Savoie'da oturuyordu. Picasso, şair arkadaşı Paul Eluard'la, Cafe Les Deux Magot'nun terasında sohbet ederken biraz ilerde oturan siyah saçlı beyaz tenli bu kadını elinde bir bıçakla oynarken görmüştü. Yüzündeki ifadeden çok etkilenmiş ve ona modellik yapmasını istemişti. Picasso'ya "Ağlayan Kadın"ı ilham edecekti ve bu aşk da böylece başlayacaktı. Francoise Gilot Picasso'yu kendi isteğiyle terk edebilen Dora Maar'dan sonraki genç ressam sevgilisiydi. Gilot; Claude Picasso ve Paloma Picasso'nun annesiydi. Aynı zamanda "Picasso ile Yaşamak" kitabının da yazarıydı. Picasso ile 1943Ð ün Mayıs ayında tanışan ve ardından 10 senelik bir birliktelik sürdüren ve bu sürenin sonunda diğer sevgilerinin yapamadığını yaparak Picasso'yu kendi isteğiyle terk edebilen tek kadın Francoise Gilot'du. Picasso, terk ettiği kadınları aslında hiç bir zaman tam anlamıyla terk edememişti. Çünkü Francoise'e kadar beraber olduğu kadınların hiç biri ona olan bağımlılıklarından kurtulamamıştı.

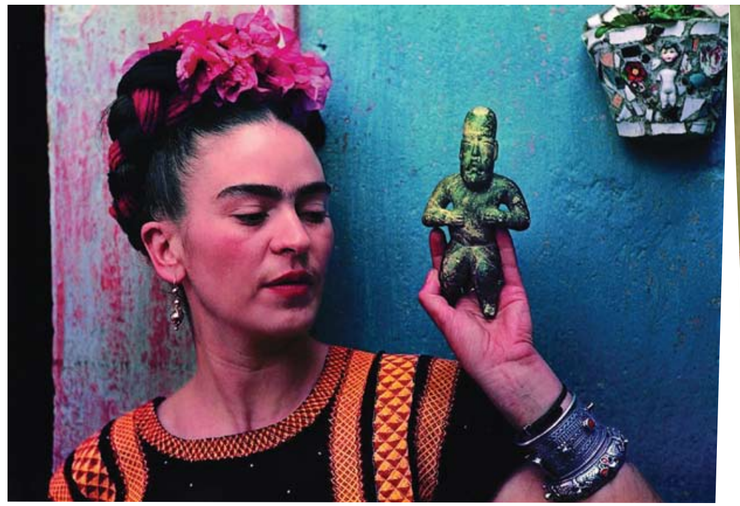

Sanata yansıyan bir aşk

RODIN VE CAMILLE CLAUDEL

Auguste Rodin 1840 yılında Paris'te doğdu. 1857-59 yılları arasında üç kez Güzel Sanatlar Okulu'na girmeye çalıştı. Üç denemesinde de başarısız oldu, okula kabul edilmedi. Kendi çabasıyla heykel sanatına yöneldi. 1862 yılında kız kardeşi sevgilisi tarafından terk edilmesinin acısına dayanamayarak öldü. Rodin olaydan kötü etkilendi, kriz geçirdi ve manastıra kapanarak, rahip olmak istediğini söyledi. Bir süre sonra yapamayacağını anladı ve bütün gücüyle heykeltıraşlığa sarıldı. Ilk atölyesini kurduğu sırada Rose Beuvet'le tanıştı ve sevgili oldular. Iki yıl sonra bir oğulları oldu. Evlenmediler Rose'la, çocuğun bütün sorumluluğunu genç kadına verdi Rodin, kendisi de ondan hiç kopamadı. Hayatına damgasını vuran aşkı Camille Claudel ise 1864 yılında Rodin'den 24 yıl sonra Paris dışında ufak bir şehirde doğdu... Camille, orta halli bir ailenin kızıydı. 1881'de ailesiyle Paris'e taşındılar, Camille akademiye yazıldı. 1883'te yaptığı bir büst Rodin'in ilgisini çekti ve Rodin onun öğretmeni oldu. 1884 yılında Rodin Camille'e bir büstünü hediye olarak gönderdi ve aşkın ilk tohumları filizlendi. O tarihten itibaren Camille'de Rodin tutkusu gelişmeye başladı. 1885 yılında artık aşk başlamıştı. Büyük aşk başladığında Rodin 45, Camille ise 21 yaşındaydı... Camille, Rodin için yeni bir esin kaynağıydı. Rodin'in modeli, arkadaşı ve sevgilisiydi. Camille ile Rodin tanıştıklarında Rodin'in Rose Beuret ile yaklaşık 20 yıllık bir birliktelik ilişkisi vardı.

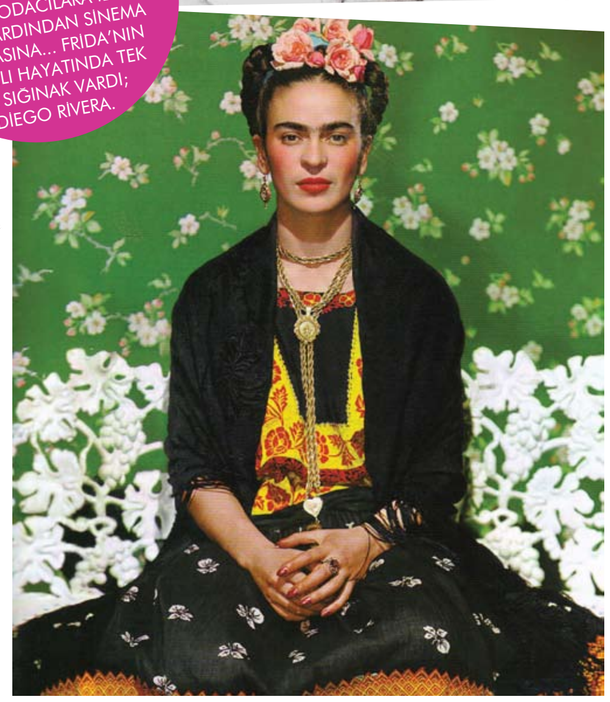

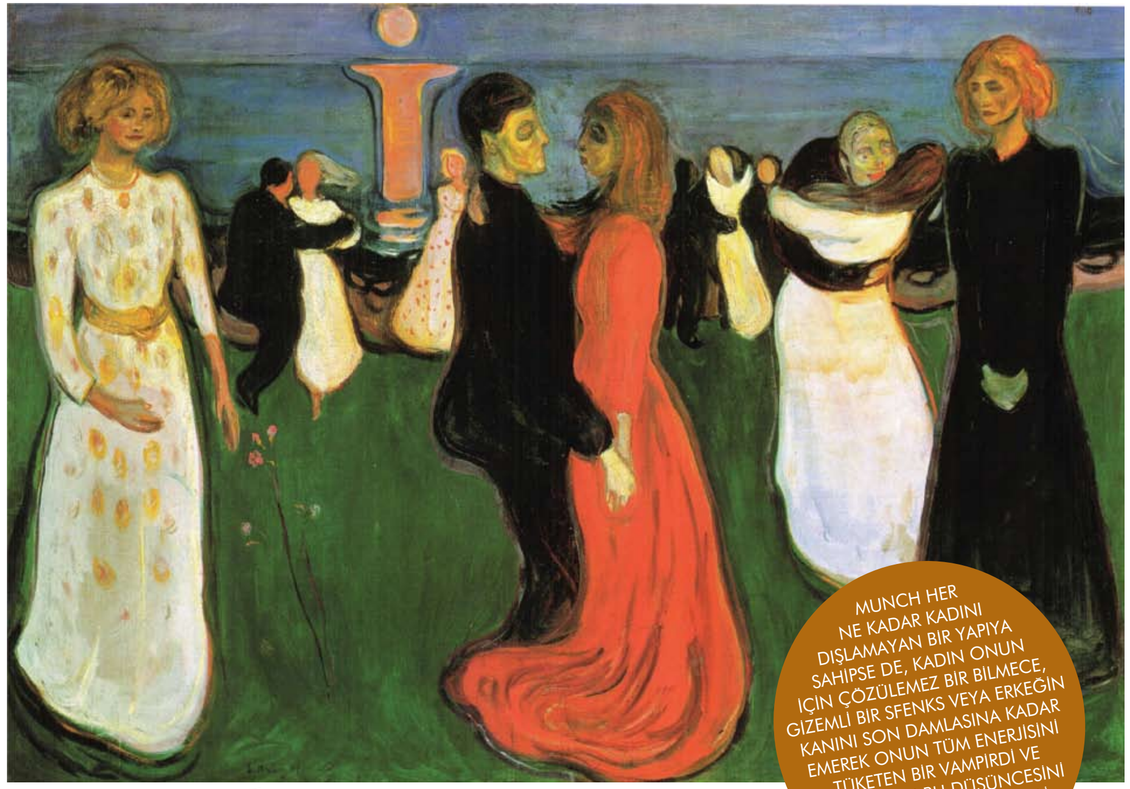
OTOPORTRELERİ, ASI BAKIŞLARI, AŞKLARI, GİYİM TARZI VE ÇEKTİĞİ ACILARLA FİLM GİBİ BİR YAŞAM SÜREN FRİDA KAHLO ÖNCE MODACILARA İLHAM VERDİ, ARDINDAN SİNEMA DÜNYASINA... FRİDA'NIN SANCILI HAYATINDA TEK BİR SIĞINAK VARDI; DİEGO RİVERA.

Devlerin aşkı;

FRIDA KAHLO& DIEGO RIVERA

Frida onu ilk gördüğünde henüz yeniyetmelik dönemlerindeydi. Ulusal Hazırlık Okulu'nda okuyordu. Kadınlara düşkünlüğü ile tanınan Rivera, okula bir duvar resmi yapmak için gelmişti. Frida ise üç saat boyunca bu dev gibi adamın fırçasına bakmış, onu çıt çıkarmadan izlemişti. Ardından arkadaşlarına "Benim Rivera'dan bir çocuğum olacak demişti"... Frida çocuk yapamasa da 1929 yılında 20. yüzyılın kuşkusuz en ünlü ressamlarından biri olan ve "Meksikalı Michelangelo" olarak andığı Diego Rivera ile evlendi. Resim yapmaya geçirdiği kazanın izlerini hafifletmek için başlamış, kısa süre sonra yeteneğini herkese kanıtlamıştı. Yaptığı resimleri göstermek için tanıştığı ünlü ressam Diego Rivera ile evlenmesi ise; herkesi şaşırtmıştı. Pek çok kadının etrafında döndüğü Rivera; çirkin, uzun boylu, şişman bir adamdı. Patlak gözleri, yayvan bir burnu, kalın dudakları ve bozuk dişleri vardı.

MUNCH HER NE KADAR KADINI DIŞLAMAYAN BİR YAPIYA SAHİPSE DE, KADIN ONUN İÇİN ÇÖZÜLEMEZ BİR BİLMECE, GİZEMLİ BİR SFENKS VEYA ERKEĞİN KANINI SON DAMLASINA KADAR EMEREK ONUN TÜM ENERJİSİNİ TÜKETEN BİR VAMPİRDİ VE SANATÇININ BU DÜŞÜNCESİNİ YANSITAN "VAMPİR" ISIMLI BİR ÇALIŞMASI DA MEVCUTTU.

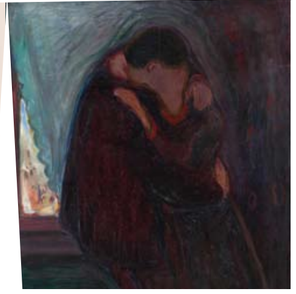
İlhamını aşktan ve kadından alan bir deha

EDVARD MUNCH

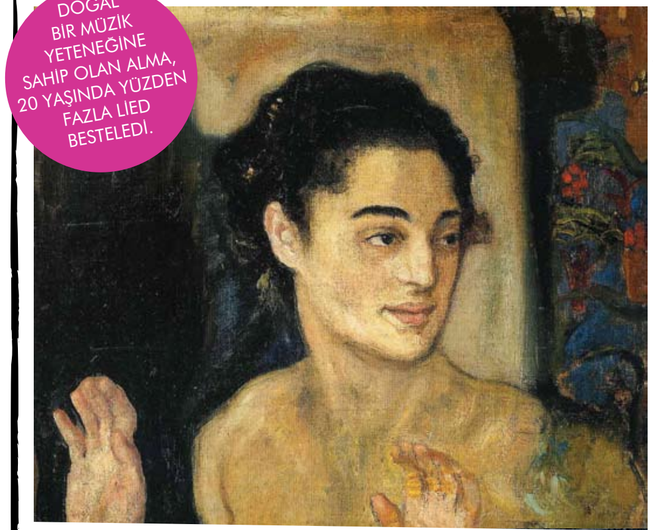
Munch, 1892'den itibaren beş sene Berlin'de kaldı, buradaki renkli atmosferi çok sevdi. August Strindberg, Holder Drachmann, Knut Hamsun, Richard Dehmal, Otto Julius Bierbaum ve Julius Meier Graefe gibi sanatçılarla tanışıp, onlarla dostluk ve sanat ilişkilerini pekiştirdi. Yalnız kendisiyle aynı düşleri paylaşan Strindberg'e içten bağlandı. Strindberg de Munch gibi alkol bağımlısıydı. Munch'ün hayatında üç önemli kadın vardı. İlki, aralarında "Kıskançlık" olmak üzere kendisine birçok resmi esinlendiren Norveçli Duchna'ydı. Duchna denilen Dagny Juell Przybyszewska, Polonya kökenli Berlin'li yazar Stanislaw Przybyszewska'nın karısıydı. Söylentiye göre sıkı bir absent bağımlısı olan Duchna, gülmesi ve kahkahaları ile erkekleri deli etmekteydi. Meier-Graefe'nin bize aktardığına göre, Duchna kendisinden oldukça genç bir Rus erkeğinin peşinden Tiflis'e gider. İşte yine böyle bir absent aleminde, çılgınca gülmeye başlayan Duchna'nın kahkahaları, Rus'un tabancasından çıkan kurşunlarla son bulur. Duchna'nın trajik sonu, bu aşk ve ölüm ilişkisi Munch'ü çok etkiledi ve korku gibi insanlara özgü başka bir duyguyu, kıskançlığı da, aynı adı verdiği bir tablosunda işledi. Munch'ün yaşamındaki diğer önemli kadın ise güzel ve zengin Tulla Larsen'di ama özgür bir sevgi değildi bu. Bu yüzden de kendisini İtalya'ya kadar takip eden Tulla'dan, kadının yoğun sevgi baskısından sürekli olarak kaçtı ve ayrılmaları sırasında elinde silahla oynayan Munch, kendisini elinden yaraladı. Sanatçı bu yıllarda, temel içeriği aşk ve ölüm olan ünlü "Hayatın Efrizini" yarattı. Hayatın Efrizi'nin en önemli tablosu "Yaşam Dansı"dır. Resimde görülen üç kadın figürü, aslında tek bir modeli, Tulla Larsen'i canlandırır.

DOĞAL BİR MÜZİK YETENEĞİNE SAHİP OLAN ALMA, 20 YAŞINDA YÜZDEN FAZLA LIED BESTELEDİ.

Aşk sanatı ve

ALMA MAHLER

Alma Maria Schindler, 31 Ağustos 1879 yılında Viyana'da doğdu. Babası döneminin ünlü manzara ressamı Emil Schindler, annesi Viyana müzikallerinin oyuncusu soprano Anna Bergen'di. Alma Maria Schindler, babasının desteğiyle sekiz yaşında başladığı müzik eğitiminde- dönemin ünlü eğitmenleri Joseph Labor ve Arnold Schoenberg'in de aralarında bulunduğu- Viyana müzik ortamında ünlü besteci Alexander Zemlinsky'den kompozisyon dersleri aldı. Josef Labor, müzik literatürünün tüm bölümlerini özellikle Richard Wagner'in operalarını çalıştırdı ona. 1897 yılında Alexander Zemlinsky'nin sınıfındaki nadir kadın öğrencilerinden biri olan Alma, kendi cinsinin ihmal edilmemesi gerektiğini kanıtlamak istercesine daha fazlasını başarmayı amaç edinerek çalışmalarına devam etti. O dönemde günlerini müzikle uğraşarak geçirmiş, piyano çalışarak tekniğini ilerleterek birçok şarkı, lied ve piyano eseri bestelemişti. "Viyana'nın en güzel kızı" olarak ünlenen Alma, 22 yaşında Viyana Operası müzik direktörü olan ünlü besteci 42 yaşındaki Gustav Mahler'le tanıştı. Gustav Mahler, çalışmalarını beğeniyle karşıladığı besteci Alma Mahler'e evlenme teklif ederek, düğünden önce bir mektupta şunları yazmıştı; "Bundan sonra yalnızca bir mesleğin var. Beni mutlu etmek… Ne söylemek istediğimi anlıyor musun? Alma. Evliliğimizde "besteci" rolü bana düşüyor. Senin görevin ise seven eş ve anlayışlı partner rolüdür". Alma Mahler ve Gustav Mahler'in evlilikleri döneminde Viyana ve çevresi "bir dahiler ülkesiydi". Avusturya-Macaristan Imparatorluğu'nda 11 ayrı dilin konuşulduğu, düşünür Ludwig Wittgenstein ve Karl Kraus, ruh bilimci Sigmund Freud, ressam Gustav Klimt, Stefan Zweig ve Oskar Kokoschka, yazar Robert Musil, Franz Kafka, besteci Richard Strauss, Arnold Schoenberg, Anton Weber, Alexander Zemlinsky ve Igor Stravinsky'nin bulunduğu bir kültür ve sanat merkeziydi. Gustav ile Alma 1902 yılında evlendiler. İlk kızına Anna Maria, ikinci kızına Anna adını verdi. Alma Mahler'in "bestecilik misyonundan vazgeçmesi koşulu" ile başlayan evlikleri boyunca ünlü eşinin yaratılarının "esin kaynağı", düzenleyicisi ve organizatörü oldu. Aşkı uğruna kendi yaratıcılığından vazgeçerek Gustav Mahler'in eşi olarak, bütün çalışmalarının destekleyicisi oldu Alma. "Besteci ve ona destek veren eş ilişkisi" sınırların belirlendiği kurallar tüm evlilikleri boyunca devam etti. Gustav Mahler, eşinin müziğini istememesindeki asıl neden çok daha derin bir çatışmanın sebebiydi. Gustav Mahler, Alma'dan müziğini kendi müziği gibi benimsemesini isterken, bir anlamda sanatını yaşamında somutlaştırmayı hedeflemişti. Alma'nın kendisine gösterdiği duygusal güç sayesinde eserlerini üretmiş ve başarılı olmuştu. Gustav Mahler, evliliklerinden sekiz yıl sonra, Alma'yı kaybetmek korkusuyla, 1910 yılında eşinin eserlerinin değerini anlayarak 1900- 1901 yılları arasında bestelediği "lied"lerinin notalarının basılmasına destek vermişti. 1911 yılında Gustav Mahler'in ölümü üzerine Alma Mahler, yaşam ilişkilerini anlatan iki kitap ve Gustav Mahler'in bitmemiş 10. senfonisinin notalarının bulunduğu koleksiyonda kendi bestesi olan şarkılarını da bastırmıştı. Gustav Mahler'in ölümünden sonra 1911 yılında ünlü ressam Oskar Kokoschka ile aşk ilişkilerinde de bu sanatçıya esin kaynağı olmuştu. Alma Mahler'in yaratıcılığını kısıtlayan ikinci ünlü erkek olarak Kokoschka söyle demişti; "Sen kadınsın, ben ise sanatçı… En kısa zamanda karım olmalısın, yoksa büyük yeteneğim mahvolacak. Geceleri beni sihirli bir içki gibi yeniden canlandırmalısın… Gündüzleri sen biriktiriyorsun. Ben ise bütün gün çalışabilirim. Resim üzerinde çalışırken beni ne kadar güçlü kıldığını, neler olabileceğini gördüm." Oskar Kokoschka, Alma'yı kadınlığın prototipi olarak görmüştü. Goethe'nin ölümsüz dişisine benzeterek yaptığı resimlerde ki kadın tiplemelerini Alma'ya benzetmişti.

HAKKINDA ÇOK AZ ŞEY BİLİNEN VE KARİYERİ BOYUNCA AZ SAYIDA ESER ÜRETEN VERMEER'IN HİZMETÇİSİ İLE YAŞADIĞI İDDİA EDİLEN YASAK AŞK VE SANATÇININ GİZEMLİ HAYATI HOLLYWOOD'UN DA İLGİSİNİ ÇEKMİŞ VE ORTAYA SON DERECE DİKKAT ÇEKİCİ BİR FİLM ÇIKMIŞTIR; "İNCİ KÜPELİ KIZ"…

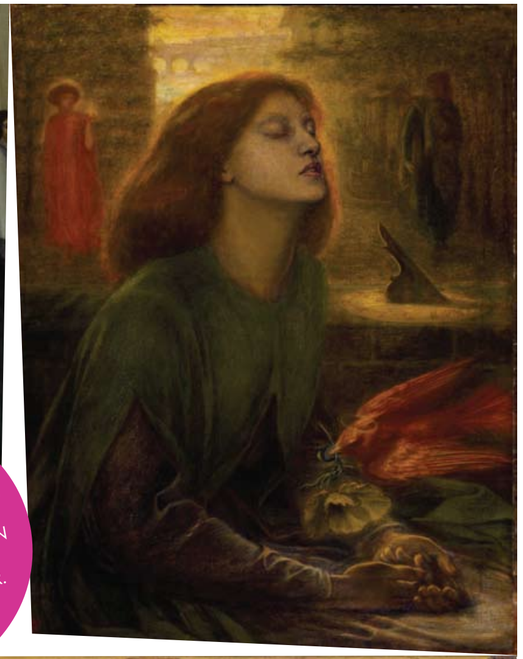
Yasak aşkın gizemli ressamı

VERMEER

Henüz 17 yaşındaki Griet babasının kör olması ve ailesinin zor durumda kalması üzerine hizmetçiliğe başlar. Görev aldığı ev ise gelecek yüzyıllarda sanat tarihinde çok ayrıcalıklı bir yer alacak olan Johannes Vermeer'in evidir. Sanatçı; çocukları, eşi ve kayınvalidesi ile yaşamaktadır. Müsrif bir eşe sahiptir, evdeki otoritesi zayıflamıştır ve ekonomik durumları kötüye gitmektedir. Vermeer'i suçlayan eşi onun resimle uğraşına olumlu bakmamaktadır. Zaman zaman da Vermeer'i resimlerinden kıskanmaktadır. Ressamın dışarıdan aldığı işlerde büyük katkısı olan kayınvalidesi ise onun bu uğraşını desteklemekte ve tanıtmaktadır. Fakat yaşadıkları evin sahibi olan Van Ruijven zenginliğine dayanarak çıkarları uğruna insanların zor durumlarından faydalanabilen bir kişiliğe sahiptir. Vermeer'in sipariş üzerine resmini yaptığı bu kişiye aile bir yerde muhtaçtır. Fakat Van Ruijven genç ve güzel hizmetçi Griet'e gözünü dikmiştir. Bu aile ile yeni yaşamına alışmaya çalışan Griet, bir taraftan da kasap sevgilisi Peter ile ilişkisini evin dışında sürdürmektedir. Babasının da resim yapması dolayısıyla bu sanatın gereklilikleri konusunda bilgili olan Griet'in bu ilgisi, Vermeer'in dikkatini çeker. Bu durum efendi ile hizmetçinin yakınlaşmasını sağlar.

DÜNYANIN EN ÇOK OKUNAN KİTAPLARINDAN BİRİ OLAN İLAHİ KOMDEYA'NIN YAZARI DANTE'NİN, TÜM YAPITLARINI BİR BAYANDAN ALDIĞI ESİNLE ÜRETMİŞ OLDUĞU BİLİNMEKTEDİR. İLAHİ KOMEDYA'NIN İLHAM KAYNAĞI ISE BEATRICE'DI.

İlahi Komedya'ya ilham veren büyük aşk

DANTE VE BEATRICE

Dante, beyaz bir elbise giymiş ve meleklere benzeyen Beatrice'i kendisi 9, o da 8 yaşındayken görmüş ve o andan ölümüne kadar da Beatrice Dante'nin tek aşkı olarak kalmıştı. Oysa her ikisi de daha sonra başkasıyla evlenecekti ve dahası Beatrice, çok büyük ihtimalle Dante'nin varlığından bile haberdar değildi. Beatrice, bir kadın olarak Dante için bir gerçekten çok tam bir ilham kaynağı olmuştu. Kendisi Dante'nin iki kitabında da önemli bir karakter olarak karşımıza çıkar. Dante, İlahı Komedya'da Cehennem ve Araf'ı Romalı şair Virgil'le ve Cennet'i de Beatrice ile ziyaret eder. Bu yapıtta, yaşamda mutluluğa ahlaksal ve düşünsel erdemler yoluyla ulaşılacağı vurgulanmaktadır. Dante bu yapıtında Latin şair Virjil'in öncülüğünde, dünyayı simgeleyen karanlık bir ormandan geçerek yolculuğuna başlar. Cehennemin kapısında "Tüm umutlarınızı geride bırakıp öyle girin", yazılıdır. Dante, cehennemin derinliklerine doğru yolculuğunu sürdürürken, büyük bir buz kütlesi içinde hareketsiz duran şeytanı görür. Dante ve Virjil korkuyla oradan uzaklaşırlar ve günahkarların arınarak, cennete gitmek için bekleştikleri arafa ulaşırlar. Orada Beatrice'yi bulurlar. Beatrice, onlara rehberlik eder ve cennetin dokuz katından geçirerek en sonunda Tanrı'nın bulunduğu yere götürür. Beatrice için kimsenin daha önce kimse için söylemediği şeyleri söylemeye karar verir. Ki bunu da onun hiç haberi olmasa bile İlahı Komedya'da başarmıştır. Dante için Beatrice saf iyiliktir, kendisini kötülüklerden kurtaracak ilahı bir varlıktır. Bunu da hiçbir yazıda Beatrice'in fiziksel olarak nasıl bir kadın olduğundan bahsetmemesinden anlarız. Dante'nin daha dokuz yaşındayken aşık olduğu Beatrice adındaki kız, yaşamı boyunca ona esin perisi oldu. Beatrice, 1290'da ölünce, Dante ona olan aşkını, ölümünden duyduğu acıyı ve cennetteki hayalini, bir anı kitabı özelliği taşıyan La Vita Nuova (Yeni Hayat) ile ölümsüzleştirdi.

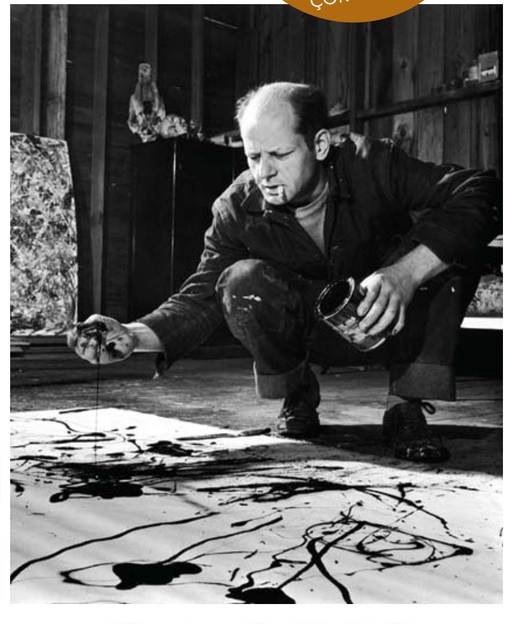

Saplantılı aşk

LEE KRASNER VE JACKSON POLLOCK

KLİGMAN "POLLOCK SON RESMİNİ BENİM İÇİN YAPTI" DİYE ORTAYA ÇIKTI VE 'KIRMIZI-SIYAH-GÜMÜŞ' ADLI RESMİN POLLOCK'UN SON ESERİ OLARAK KAYDA GEÇMESİNİ İSTEDİ, DAHA SONRA DA RESMİ SATMAK İÇİN ÇOK UĞRAŞTI.

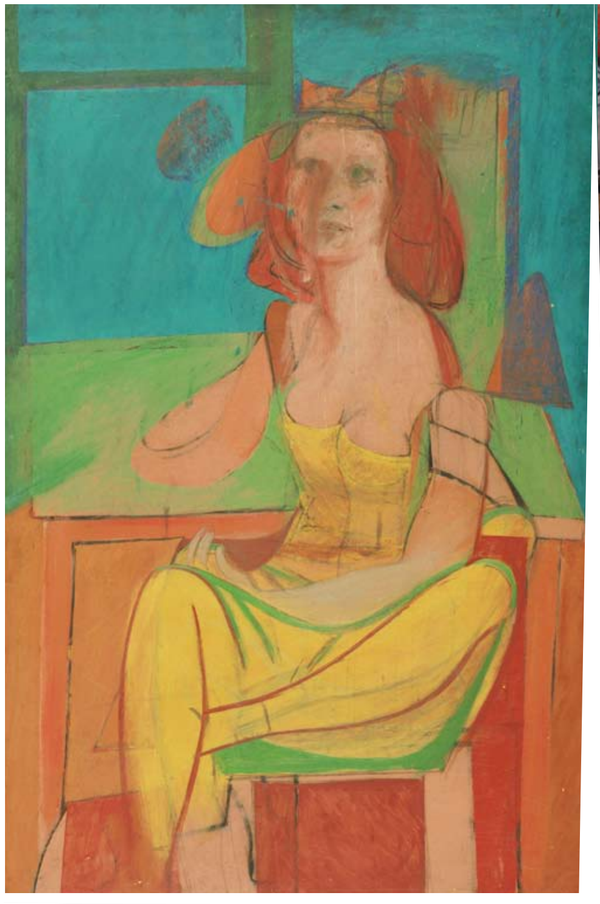
Kalemi istediği gibi yönlendiremiyordu. Doğru bir şekilde çizemiyordu bile. Arkadaşlarının dalga geçmesine karşın vazgeçmedi resimden. Söyleyecek bir şeyleri vardı ama bunu nasıl yapabileceğini bilmiyordu henüz. Kötü bir sarhoştu. Herkesle kavga ederdi, tanımadığı kadınlara sarkıntılık ederdi. Bir gün abisi Charles'ın resimlerine baltayla bile saldırdı. Bir seferide de dört gün ortadan kaybolup bir hastanede bulundu. Ailesi onu parasız hasta olarak akıl hastanesine bile yatırdı. Ama Jackson alkolik olduğunu bir türlü kabul etmiyordu. İçmemeye başlayınca bu durumu hastanedeki görevlilere bile yutturdu. New York'ta ressam John Graham'ın düzenlediği bir partiye katıldı. Davette Lee Krasner adlı genç bir ressam da vardı. Krasner ile Pollock daha önce de karşılaşmışlardı. Sarhoş olan Pollock genç ressama onunla yatmayı teklif etmişti. Krasner'de tokatı patlatmıştı. Bu durum Krasner'in Pollock'a aşık olmasına engel olamadı. Sanatçının kişiliğine hayran olmuştu. onu yakından izlemeye başladı ve bir süre sonra da birlikte yaşamaya başladılar. Resim yapmaktan bile vazgeçip örnek bir ev kadını olmuştu. Daha sonra da evlendiler. Krasner, Pollock'un hayatına çeki düzen vermek niyetindeydi. Şehirden uzak, Pollock'un resimleriyle iç içe olacağı bir hayat kurdular. Krasner resim yapmayı adeta Pollock'a destek olmak için ihmal etti. Pollock, o dönem yaratıcılığının sınırlarını zorladı, çizim yapamıyordu ama başka bir yeteneğini ortaya çıkarttı. "Damlatmak!" Kocaman tuvalleri yere yatırıp, üzerinde dolaşıp, boyaları istediği yere istediği büyüklükte kusursuzca damlatıyordu. Resimleri çok ilgi gördü, Guggenheim onu sahiplendi. Pollock, boya karıştırma, fırça kullanımı gibi alışılagelen resim tekniklerini, uygulamalarını bir kenara atarak kendi icadı damlatma tekniğiyle resimler yapıyordu. Yere serdiği dev boyutlardaki tuval bezlerine hareketlerle boyayı damlatıyor, fırlatıyordu.

Resim yapmak için ***yaşayanların aşkı***

WILLEM DE KOONING VE ELAINE DE KONING

WILLEM DE KOONING ILERIDE EŞI OLACAK ELAINE MARIE FRIED ILE 1938 YILINDA TANIŞTI. ÇIFT 1943 YILINDA EVLENDI. ELAINE DE KOONING DE TANINAN BIR SANATÇIYDI.

Willem bir şarap tüccarıyla bir bar kadınının oğlu olarak Rotterdam da doğdu. De Kooning'in babası Leendert de Kooning ve annesi Cornelia Nobel, ressam beş yaşındayken boşandı. Sanatçı annesi ve üvey babası tarafından büyütüldü. Rotterdam Güzel Sanatlar Akademisi'ne sekiz sene devam eden ressam, 1920'lerde Rotterdam bonmarşesindeki sanat yöneticisinin asistanı olarak çalıştı. 1926 yılında, de Kooning bir yük gemisine kaçak yolcu olarak binerek ABD'ye gitti. Gemiden Virginia'da inen ressam başka bir gemiyle Boston'a geçti. Boston'dan da trenle Rhode Island'a gitti ve New Jersey'deki Hoboken'e yerleşti. Orada bir süre evlerin duvarlarını boyayarak geçinen sanatçı 1927'de Manhattan'daki stüdyosuna taşındı. 1929 yılında, daha sonraki yıllarda kendisini çok etkileyen ve destekleyen sanatçı ve eleştirmen John D. Graham'la tanıştı. Aynı günlerde, ileride en yakın arkadaşı olacak ressam Arshile Gorky ile de tanıştı. Ekim 1935'te de Kooning,Works Progress Administration kapsamındaki sanat projesi için çalışmaya başladı ve Logan sanat madalyasını kazandı. Temmuz 1937'ye kadar bu programda çalışmaya devam eden ressam, bu tarihte, yabancı uyruklu olduğu için görevini bıraktı. Büyük Bunalım'da iki sene boyunca ticari işlerde çalıştı. 1938'de, büyük olasılıkla Gorky'nin etkisiyle, erkek figürleri çizdi. Bu eserler arasında "Two Men Standing", "Man", "Seated Figure" de yer aldı. Çalışmaları ilerledikçe soyutlamanın renkleri ve zarif çizgileri daha da sembolikleşmeye başladı. Bu dönemde, temsili fakat aynı zamanda geometrikleştirilmiş kadın ver ayakta duran erkek ve isimsiz soyut çalışmalar yaptı. 1945 yılında, sanat ile ilgili tüm eğilimlerini gösteren "Pembe Melekler"i oluşturdu. De Kooning ileride eşi olacak Elaine Marie Fried ile 1938 yılında tanıştı. Çift 1943 yılında evlendi. Elaine de Kooning de tanınan bir sanatçıydı.

ITALYAN RESSAM GIOVANNI BOLDINI ILE ILHAM PERISI FRANSIZ AKTRIST MARTHE DE FLORIAN ARASINDAKI AŞK HIKAYESINI YAKIN ZAMANDA GAZETELERDEN ÖĞRENDIK ÇÜNKÜ BU BÜYÜK AŞK TAM 70 YIL BOYUNCA BAŞARILI BIR ŞEKILDE SAKLANMAYI BAŞARMIŞTI.

Ressam ile ***aktristin gizli aşkı***

GIOVANNI BOLDINI VE DE FLORIAN

Ka Giovanni Boldini, erken yaşlardan itibaren babası ressam Antonio Boldini'den resim dersleri almaya başladı. Civio Ateneo di Palazzo di Diamanti'de Giovanni Pagliarini'den resim kursları alarak eğitimini sürdürdü ve aynı yerde resim üzerine master yaptı. 18 yaşına geldiğinde tüm Ferrara'da tanınan bir portre ressamıydı. 1862'de Floransa'ya gitti; düzenli olmamakla birlikte Scuola del Nuda at the Accademia di Bela Arti'ye devam etti. Floransa'da Macchiaioli ressamlarıyla temasa geçti ve onlardan etkilendi. Kadınlar ve yaşamları temel konusunu teşkil eder. Ancak bütün bu eserlerinde kadının hareketini ve dinamizmini vurgular. Arka fonları da, kadının bu dinamizmine eşlik eder niteliktedir. Sanat hayatında pek çok kadını tuvaline aktaran Boldini'yi sanat hayatı birkaç sene öncesine kadar unutmuştu, ta ki Fransa'nın başkenti Paris'te Birinci Dünya Savaşı sırasında terk edilmiş bir halde kalan evden çıkan tablonun 2.1 milyon Euro'ya satıldığı haberi ortaya çıkana kadar. Bu ev ve tablo, zamanının en güzel kadınlarından olarak ünlenen Marthe de Florian'ın Paris'teki dairesiydi. Ev, Almanlar Fransa'yı işgal edilince terk edilmişti. Evi olduğu gibi kilitleyip bırakan genç kadın Italya'ya yerleşmiş ve bir daha da dönmemişti. İlginçtir ki öldüğü güne kadar dairenin kirasını ödemeye devam etmişti. O da vefat edince evin boşlatılması gündeme gelmiş ve yetkililer tarafından açılan eve girdiklerinde büyük bir sürpriz yaşanmıştı.Ev 2010'da tekrar açıldığında içindeki eşyalar ve hikayesi dünyada büyük yankı buldu. O sırada ev içinde keşfedilen gizemli bir kadın portresi de oldukça ilgi çekti. Yapılan araştırmalarla bu portrenin dönemin güzel oyuncularından Marthe de Florian'ı resmettiği ortaya çıktı. Portre, ünlü ressam Giovanni Boldini tarafından yapılmıştı. Pek çok zengin ve nüfuzlu erkeğin o dönem peşinde koştuğu Florian, Boldini'nin ilham kaynağı ve sevgilisiydi...

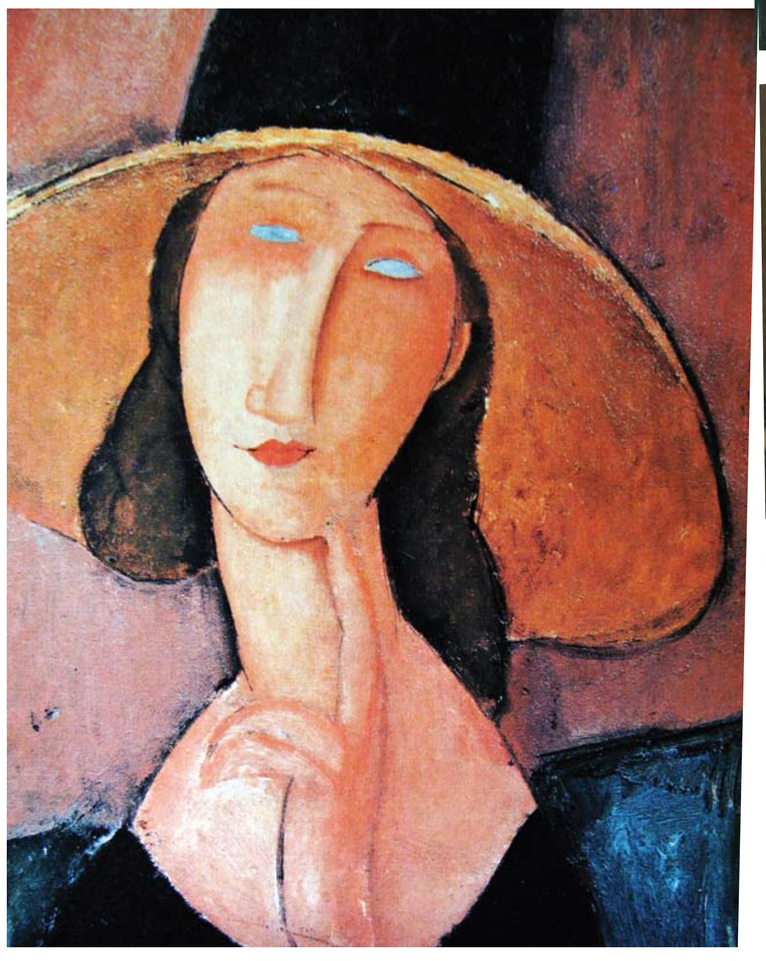
Filmlere konu olacak ***bir aşk hikayesi***

AMEDEO MODIGLIANI VE JEANNE HEBUTERNE

HEBUTERNE'İN AİLESİ KOYU KATOLİKTİ. 19 YAŞINDAKİ KIZLARININ BİR MUSEVİ İLE BİRLİKTE OLMASINA İZİN VERMEDİLER. ANCAK OLAN OLMUŞTU; FİLMLERE KONU OLACAK BİR AŞK HİKAYESİ BAŞLADI.

İtalyan, dışavurumcu ressam Modigliani, kübizm ile art deco arasında köprü kurmuş bir dahidir. Pek çok dahi gibi, onun da değeri öldükten sonra anlaşıldı. Livorno'da Musevi bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Hayatı boyunca başına musallat olacak, akciğer hastalıkları henüz 11 yaşındayken ortaya çıktı. Tüberküloz sebebiyle liseyi bitiremedi, okuyamayınca resme yöneldi. Floransa ve Venedik'te güzel sanatlar okudu, Rönesans şaheserlerini keşfetti. 22 yaşındayken, resim aşkından, cebinde parası olmadan Paris'e taşındı. Yeni ressamlarla tanıştı, arkadaşlarından biri de Picasso'ydu. Paris'teki bohem hayata adepte olmakta gecikmedi. Hem parasızlıktan, hem de alkol sorunlarından, hastalandı. Iyileşmek için bir süre Italya'ya ailesinin yanına dönmek zorunda kaldı. Iyileşir iyileşmez ise soluğu yine Paris'te aldı. Paris'e geri döndüğü birkaç yıl sadece heykeltıraşlık yaptı. I. Dünya Savaşı sırasında orduya katılmak istedi ama sağlıklı olmadığı için orduya alınmadı. Savaş yıllarında resme geri döndü. 1917'de resimleri için model ararken, kendisi de bir ressam olan Fransız Jeanne Hebuterne ile tanıştı. Hebuterne'in ailesi koyu Katolikti. 19 yaşındaki kızlarının bir Musevi ile birlikte olmasına izin vermediler.

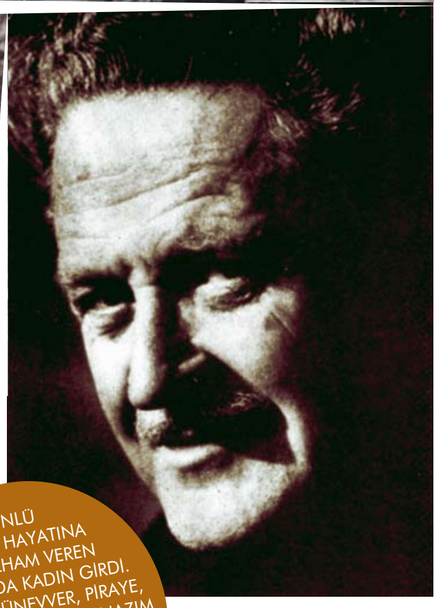

Mavi Gözlü Dev ve aşkları

NAZIM HİKMET

ÜNLÜ ŞAİRİN HAYATINA ONA İLHAM VEREN ÇOK SAYIDA KADIN GİRDİ. NÜZHET, MÜNEVVER, PİRAYE, VERA, GALİNA VE LENA, NAZIM HİKMET'İN ŞİİRLERİNE KONU OLMUŞ, ÜNLÜ ŞAİRİN BÜYÜK BİR AŞK DUYDUĞU İSİMLERİN BAŞINDA GELİYORDU.

Nazım Hikmet'in ilk büyük aşkı Nüzhet'ti. O dönemde henüz 15 yaşında olan Nüzhet ile Tanin'de yazan gazeteci Muhittin Birgen sayesinde tanıştı Nazım. Nüzhet Kastamonu'dan Tiflis'e gittikten sonra da onun peşinden gitti. O sıralar Moskova Üniversitesi'nde okuyan Nazım Hikmet, kadınlar arasında popülerdi. Ama Nüzhet'in de oraya gelişiyle birlikte ilgisini tamamen Nüzhet'e yöneltti. 1921 yılında evlendiler. Nüzhet'in ailesi razı değildir bu evliliğe. Mektuplar yağdırırlar Moskova'ya. "Her sözüyle, her hareketiyle, her şeye isyan etmiş, hatta saçları bile berberin tarağına isyan etmiş bu adamla senin gibi munis ve uysal bir kız geçinemezsiniz!" derler. Bir ara Nüzhet'in sağlığı bozulur ve memlekete döner. Ne kadar tedavi olup iyileşmiş olsa bile, bu bünyesi ile Nazım'a yoldaşlık yapamayacağını düşünür, belki de ailesinin etkisi ile ayrılmaya karar verir. Zaten Moskova nikahı yapılmış olduğu için, boşanmak gibi hukuki bir sorunları da yoktur. Nüzhet bir profesörle evlenir. Yıkılır Nazım bu karar üzerine ve şu şiiri yazar;
O mavi gözlü bir devdi, /Minnacık bir kadın sevdi. /Kadının hayali minnacık bir evdi, bahçesinde ebruli hanımeli açan bir ev. /Bir dev gibi seviyordu dev, /Ve elleri öyle büyük işler için hazırlanmıştı ki devin, /yapamazdı yapısını, /çalamazdı kapısını bahçesinde ebruliiii hanımeli açan evin. /O mavi gözlü bir devdi, / Minnacık bir kadın sevdi. / Mini minnacıktı kadın. /Rahata acıktı kadın yoruldu devin büyük yolunda./Ve elveda! deyip mavi gözlü deve, / girdi zengin bir cücenin kolunda bahçesinde/ ebruliiii hanımeli açan eve. /Şimdi anlıyor ki mavi gözlü dev, Dev gibi sevgilere mezar bile olamaz: /bahçesinde ebruliii hanımeli açan ev... Nazım Hikmet, Nüzhet'in ardından Türkiye'ye döndü. Ama daha sonra yeniden Moskova'ya gitti. Ikinci evliliğini Metla Tiyatrosu'nda tanıştığı Lena Yurçenko adlı bir hanımla yaptı. Gerçek adı Ludmilla Yurçenko olan Lena diş hekimiydi. Nazım, 1928'de Türkiye'ye dönerken Lena'yı da getirmek istedi ama Lena vize alamadı. Büyük aşk araya giren mesafe yüzünden sessiz sedasız sona erdi. Nazım Hikmet'in en güzel aşk şiirlerini yazdığı, en uzun süre evli kaldığı kadın ise Piraye'ydi. Nazım ile Piraye genç kadın eşinden henüz boşandığı sırada tanıştılar. Sanat eleştirmeni Vedat Örfi ile 16 yaşındayken evlenen Piraye'nin iki çocuğu vardı. Bunlardan biri eleştirmen Memet Fuat Bengü. Nazım, Piraye'yi çok sevdi. 1935'de kimseye haber vermeden evlenirler. Istanbul'a yerleşirler. Ama rahat olamazlar ki... Nâzım Hikmet'in mahpusluk günleri başlayacaktır. Evlilik yaşamlarının 13 yılı boyunca Nazım cezaevindeydi. Daha sonra Münevver'e aşık oldu. 1951 yılında Nazım ile Piraye'nin evliliği sona erdi. Nazım'ın Piraye'den sonraki eşi ise Münevver oldu... Nazım aynı zamanda dayısının kızı ve ressam Nurullah Berk'in eşi olan Münevver'e aşık oldu. Münevver, kızı Renan'ı bırakmak istemediği için Nazım'ın aşkına karşılık vermeye çekindi. Nazım'ın afla cezaevinden çıkmasından sonra evlendiler. Nazım Hikmet'in tek çocuğu Mehmet Nazım, Münevver'den doğdu. Ancak şair, oğlu henüz 3 aylıkken kaçtı. 1961'de Münevver Italyan yazar Joyce Lussu'nun yardımıyla Varşova'ya Nazım'ı görmeye gitti. Ama Nazım o sırada Vera ile evliydi. Münevver ve Nazım'ın oğlu Mehmet Nazım, ressam ve Fransa'da yaşıyor. Nazım, Türkiye'den kaçtıktan sonra doktor Galina Grigoryevna Kolesnikova ile evlendi. Galina, Nazım'ın hem sevgilisi hem de doktoruydu. Nazım'ın hiç şiir yazmadığı tek kadındı Galina.

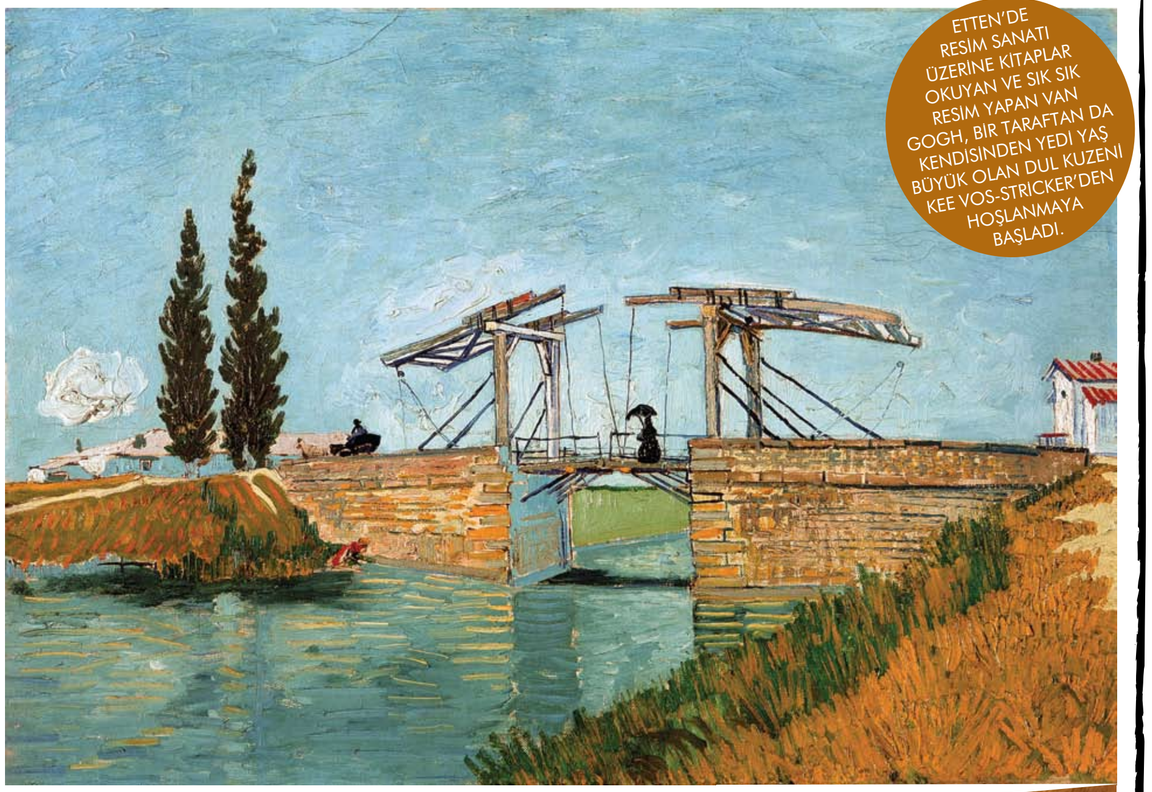
ACABA JEAN-PAUL SARTRE OLMASAYDI SİMONE DE BEAUVOIR OLABİLİR MIYDI? PEKİ YA,SİMONE DE BEAUVOIR OLMASAYDI JEAN-PAUL SARTRE OLABİLİR MIYDI?

Yazar ile filozofun büyük aşkı

JEAN PAUL SARTRE VE SIMONE DE BEAUVOIR

9 cak 1908'de Paris'te bir kız çocuğu dünyaya geldi. Adını Simone koydular. Babası George Bertrand de Beauvoir bir hukukçu, annesi Françoise zengin bir bankerin koyu Katolik bir kızıydı. Simone, önce bir Katolik okulunda matematik, sonra Sainte-Marie enstitüsünde dil ve edebiyat, ardından da Sorbonne'da felsefe okudu. Lisansüstü eğitimini büyük bir başarıyla tamamlayıp Fransa'nın en genç kadın felsefe öğretmeni olmaya hak kazandı. Simone, henüz yirmi bir yaşındayken, ufak tefek, olağanüstü zeki genç bir adamla, Jean-Paul ile tanıştı. Daha doğrusu Sorbonne'da kendisi kadar başarılı olan bu çekici genç kızla Jean-Paul görüşmek istemiş, araya tanıdıklar girmişti. Ilk karşılaşmalarının üzerinden birkaç ay bile geçmeden Jean-Paul ve Simone ayrılmaz bir ikili olmuşlardı. Yaşam boyu süren bu serüven, tutkunun, cinselliğin, hayatlarına giren başka kadın ve erkeklerle paylaşıldığı girift bir ilişkiye, sarsılmaz bir zihni beraberliğe dönüşerek efsanevi bir nitelik kazandı. Kendisini feminist olarak sınıflandırmasa da Beauvoir hayatı boyunca özgürlüğünden ödün vermemiş, Jean-Paul ile süren ilişkisi, hayatına başka kadın ve erkeklerin girmesini engellememişti. Bu maceraların en çok iz bırakanı ise bir Amerika seyahati sırasında Chicago'da tanıştığı yazar Nelson Algren ile yaşadığı ilişkiydi. İkisi de kırklı yaşlarına girerken Chicago'nun kenar mahallelerinde, sokak barlarında geçirdikleri üç gün Simone'u çok etkilemişti. Birçok kereler yeniden buluşsalar da Nelson'un Paris'e gelmek istemeyişi, Simone'un Sartre'dan kopmayı göze alamaması bu tutkulu aşkın sonunu getirdi ve Nelson tüm ısrarlarına ve yakarışlarına rağmen Simone'u terk etti. 1980 yılında Sartre öldükten sonra Beauvoir'ın da sağlık durumu kötüleşmeye başladı. O da hayat arkadaşı Sartre gibi uzun çalışma saatlerinde uyanık kalabilmek uğruna uyarıcı ilaçlar kullanmış, vücudunu yıpratmıştı.

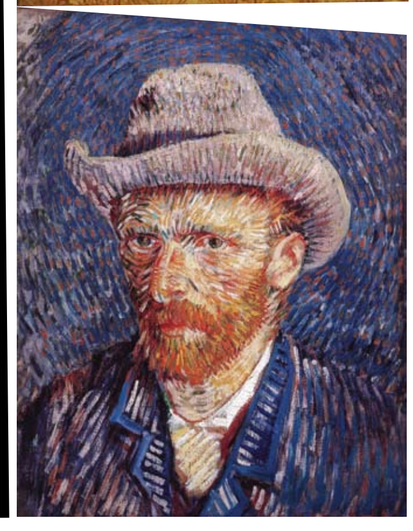

ETTEN'DE RESİM SANATI ÜZERINE KITAPLAR OKUYAN VE SIK SIK RESIM YAPAN VAN GOGH, BIR TARAFTAN DA KENDISINDEN YEDI YAŞ BÜYÜK OLAN DUL KUZENI KEE VOS-STRICKER'DEN HOŞLANMAYA BAŞLADI.

Dehanın karşılıksız aşkı

VAN GOGH VE GEE

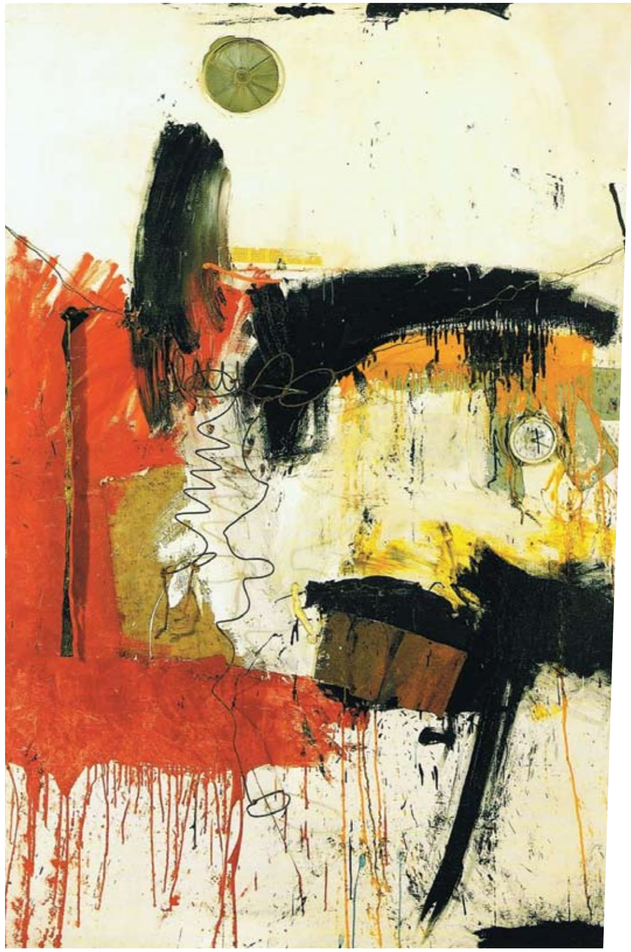

Sanat tarihinin en ünlü ressamlarından Van Gogh, birinci dereceden kuzeni Kee Vos'a aşık olmuştu. Vincent, Kee'ye evlenme teklif etti. Kee reddetti. Takıntılı bir karaktere sahip olan Vincent bunu kabullenemedi. Israrlar Kee'ye evlenme teklif etmeye devam etti. Kee sonunda kasabayı terk etti. Vincent mektuplar yazdı, Kee okumadı bile. Vincent birkaç başarısız denemede daha bulundu Kee için. Bir keresinde Van Gogh, Kee'yi görebilmek için enistesine baskı yaparken, elini bir mum alevi üzerinde tutarak "elimi alev üzerinde tutabildiğim müddetçe onu göreyim" dedi, ama enistesi mumu üfleyerek söndürdü. Kee konusundaki ısrarı ve başka sebepler yüzünden babasıyla kavga eden Van Gogh, Aralık 1881'de bir kez daha aile evinden ayrılıp Lahey'e yerleşti. Bu kadar hayal kırıklığından sonra, Vincent onu isteyen her kadını isteyebilecek duruma geldi. "Ve Tanrı, ona hemen bir kadın verdi". Vincent, Sien'i sevdi. Sien(Clasina Maria Hoornik), Amsterdamlı bir hayat kadınıydı. Güzel değil, genç değil, hiçbir dikkat çekici özelliği de yoktu, üstelik hamile idi, ve de hayat kadını olduğu söylenerek Van Gogh'un onunla birlikteliği yadırgandı. "Günah benim yaptığım değil, sevgisiz yaşamaktır ve ahlaksız durumlardır günah." diyerek sevgisini hep savundu. Kardeşi Theo bu olay yüzünden, Vincent'in korktuğu gibi, ağabeyinden parasal desteğini çekmedi ama evlenmesine de karşı çıktı. "Sevdiğimin uğruna çalışacağım, melankoliye kapılmayacağım, sinirimi bozmayacağım." Theo'ya evlenmesi için tavsiyelerde bulunurken, kendisinin evlenme ve çocuk sahibi olma isteğini yitirdiğini söylediğinde, 35'indeydi. Aylar sonra, Vincent, Sien'i işini bırakması için ikna etmeyi başardı. Sien'in iki çocuğu vardı. Artık Vincent'ın dört boğazı beslemesi gerekecekti. Yaşanan fakirlik Van Gogh'u olgunlaştıracak ama bir taraftan yıpratacaktı da. Sien'le ilgili adı haricinde hiç bir bilgi olmadığı gibi Van Gogh denince ilk akla gelen kesik kulak hikayesinde kulağın kesik parçasının Rachel adlı bir hayat kadınına verildiği yazılmıştı. Rachel hakkında da dedikodulardan başka elle tutulur bir bilgi yoktu. Van Gogh, hayatına giren tüm kadınları olduğu gibi Rachel'ı da Sien ve Kee gibi saplantılı bir şekilde sevmişti. Zaman zaman onlardan ilham alarak "Afternoon Siesta" isimli eserler ortaya çıkardı.

LOVE IS IN THE ART

DÜNYANIN EN ESKİ VE GÜZEL BİLMECESİ AŞK, ÖZELLİKLE ORTAÇAĞ'IN ARDINDAN SANATÇILARIN SADECE İLHAM ALMAKLA KALMADIKLARI, ESERLERİNİN MERKEZİNE KONDURDUKLARI, TASVİR ETMEYE ÇALIŞTIKLARI EN BELİRGİN ÖĞELERDEN BİRİ HALİNE GELDİ. SANAT DA ASLINDA BİR BİLİNMEZİ SOMUTLAŞTIRMA ÇABASIDIR. SANATIN İÇİNDE DE BÜTÜN AÇIKLIĞINA KARŞIN DAİMA KAPALI KALMAYA TUTSAK BİR YAN VARDIR -ÜSTELİK ASIL SANAT DA BUDUR. SANATIN BU ÖZELLİĞİNİ ONUN EN ÖNEMLİ NİTELİKLERİNDEN BİRİSİ OLAN "AŞKINSALLIK" (TRANSEENDANTALİTY) KAVRAMIYLA AÇIKLIYORUZ. BİR NOKTADAN SONRA ERİŞİLMEZ, DOKUNULMAZ, DOLAYISIYLA DA GERÇEKLİĞİ BİZİ AŞAN BİR OLGU SANAT. SANATÇILAR, ESERLERİNDE AŞKA ÖNEMLİ BİR YER AYIRIRKEN ASLINDA AŞKIN SANATTA YER ALMA BİÇİMLERİNDEKİ FARKLAR ÜZERİNDEN BİZE AŞKIN DÜNÜNÜ VE BUGÜNÜ KARŞILAŞTIRMA FIRSATI SUNUYORLAR. İŞTE SANAT TARİHİNDE AŞKI EN İYİ ANLATAN ESERLERDEN 10 ESERLİK BİR SEÇKİ...

/ Hazırlayan: Eser BAYKUŞ

YATAK

ROBERT RAUSCHENBERG

ABD'LI RESSAM ROBERT RAUSCHENBERG'İN "YATAK" ADLI ESERİ 1955 YILINDA TAMAMLANDI.

ABD'li ressam Robert Rauschenberg'in "Yatak" adlı eseri 1955 yılında tamamlandı. Dünyaca ünlü bu tablonun seksi sembolize ettiğine ne şüphe... Yastıktaki boya lekeleri ise Rauschenberg'in sevgilisi, ressam Cy Twombly'i temsil ediyor. Ünlü eser her yıl milyonlarca ziyaretçiyi ağırlıyor.

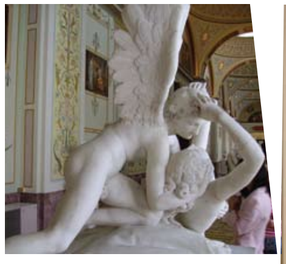

İTALYAN HEYKELTIRAŞ ANTONIO CANOVA'NIN "CUPID VE PSYCHE" ADLI ESERİ 1787- 1793 YILLARI ARASINDA TAMAMLANDI.

CUPID VE PSYCHE
ANTONIO CANOVA

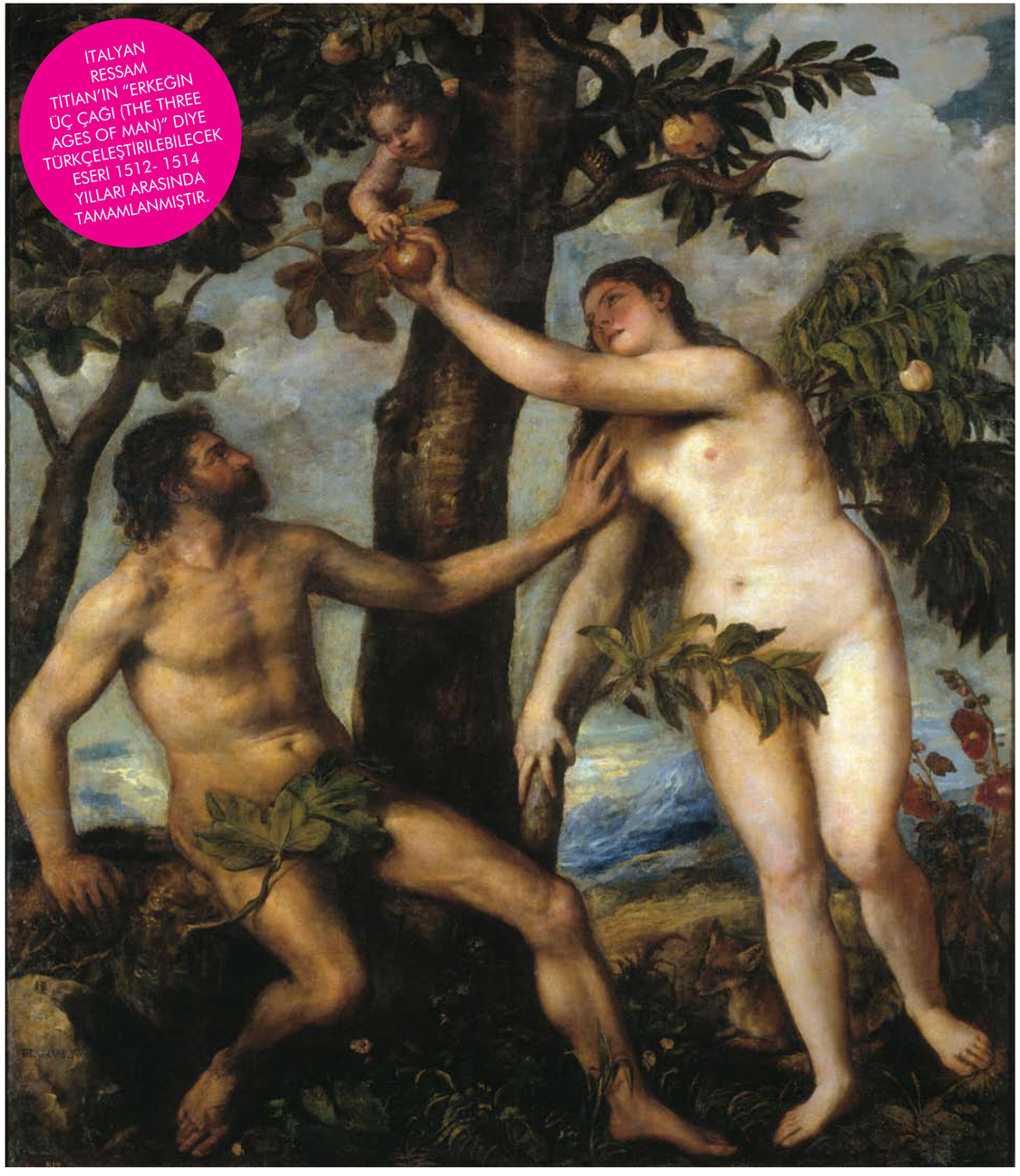

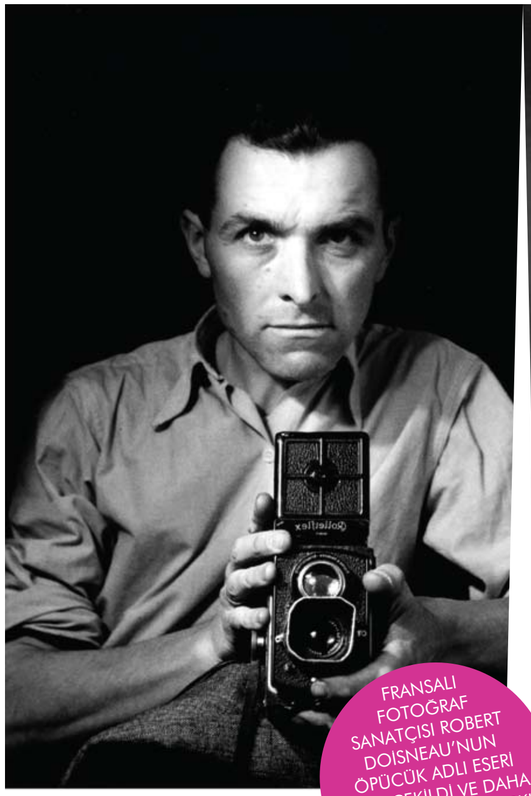
İtalyan heykeltıraş Antonio Canova'nın "Cupid ve Psyche" adlı eseri 1787-1793 yılları arasında tamamlandı. Cupid bu eserde ruhu sararken tasvir edilir. Sahne, Lucius Apuleius'un 2'nci yüzyılda Latince basılan "The Golden Ass" adlı romanından alınmıştır. Heykel, Paris'teki Louvre Müzesi'nde sergileniyor.

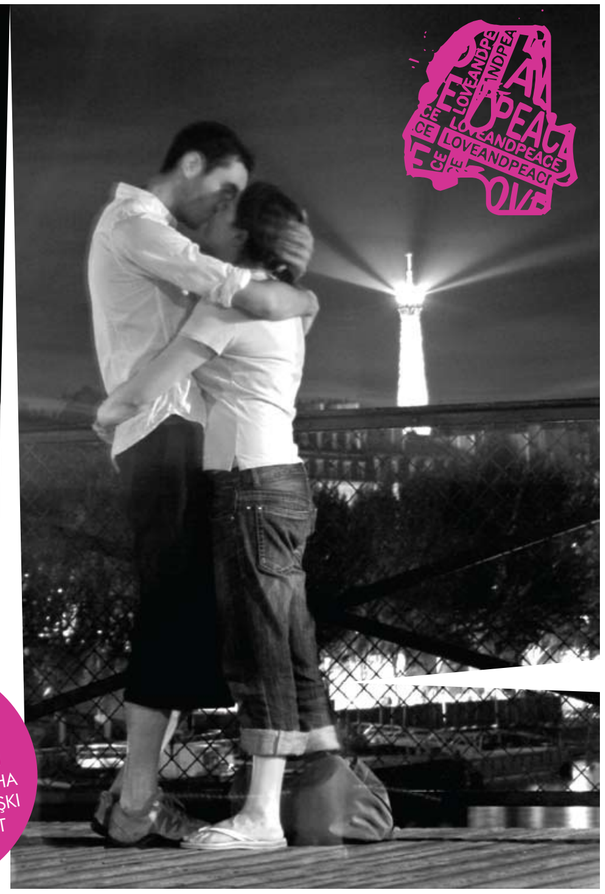
"ERKEĞİN ÜÇ ÇAĞI (THE THREE AGES OF MAN)
TITIAN

İtalyan ressam Titian'ın "Erkeğin Üç Çağı (The Three Ages of Man)" diye Türkçeleştirilebilecek eseri 1512- 1514 yılları arasında tamamlanmıştır. Bir erkeğin gençlik aşkı, çocukluk ve yaşlılık dönemleri, Titian tarafından hayat döngüsünü özetlemek üzere resmedilmiştir. Bu arada Titian, 1530 yılında Kanunu Sultan Süleyman'ın da portresini yapmıştı.

İTALYAN RESSAM TITIAN'IN "ERKEĞIN ÜÇ ÇAĞI (THE THREE AGES OF MAN)" DIYE TÜRKÇELEŞTIRILEBILECEK ESERI 1512- 1514 YILLARI ARASINDA TAMAMLANMIŞTIR.

FRANSALI FOTOĞRAF SANATÇISI ROBERT DOISNEAU'NUN ÖPÜCÜK ADLI ESERI 1950 ÇEKILDI VE DAHA SONRAKI YILARDA AŞKI ANLATAN BİR KÜLT HALINE GELDI.

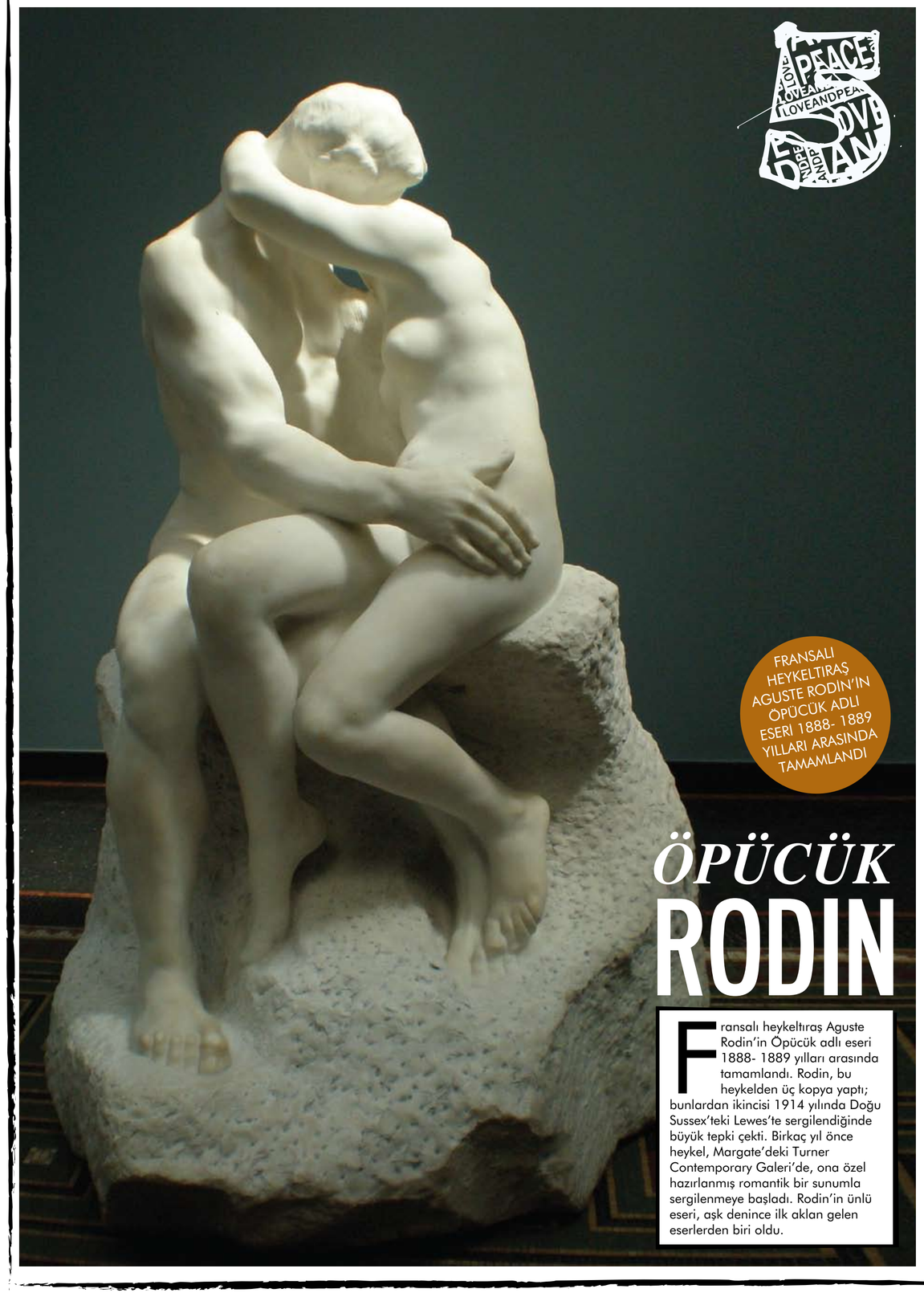
ÖPÜCÜK

ROBERT DOISNEAU

Fransalı fotoğraf sanatçısı Robert Doisneau'nun Öpücük adlı eseri 1950 çekildi ve daha sonraki yılarda aşkı anlatan bir kült haline geldi. Doisneau'nun en ünlü fotoğrafı olan eser, Paris'e atfedilen romantizmi özetlemek için sık sık kullanılmaktadır. Hotel de Ville'in yani Paris Belediye Binası'nın önünde fotoğraflanan bu çift, gizemini 1990'lara kadar korudu. O yıllarda ortaya çıkan bir ikili, fotoğraftaki çiftin kendileri olduğunu iddia edince, Doisneau, fotoğraftakilerin Françoise Bornet ile o sıralarda ilişki yaşadığı eski aktör Jacques Carteaud olduğunu açıkladı.

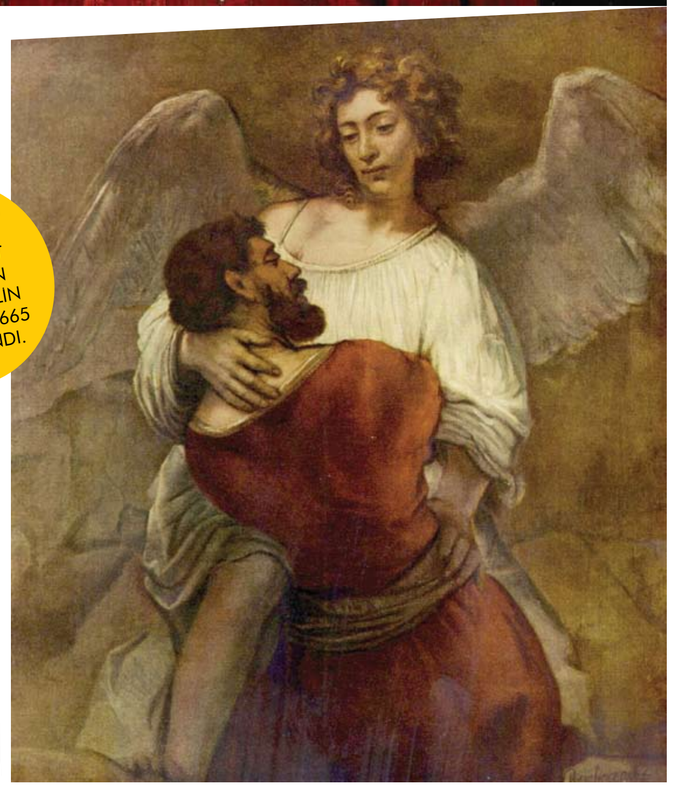
FRANSALI HEYKELTIRAŞ AGUSTE RODIN'IN ÖPÜCÜK ADLI ESERI 1888- 1889 YILLARI ARASINDA TAMAMLANDI

ÖPÜCÜK

RODIN

Fransalı heykeltıraş Aguste Rodin'in Öpücük adlı eseri 1888- 1889 yılları arasında tamamlandı. Rodin, bu heykelden üç kopya yaptı; bunlardan ikincisi 1914 yılında Doğu Sussex'teki Lewes'te sergilendiğinde büyük tepki çekti. Birkaç yıl önce heykel, Margate'deki Turner Contemporary Galeri'de, ona özel hazırlanmış romantik bir sunumla sergilenmeye başladı. Rodin'in ünlü eseri, aşk denince ilk aklan gelen eserlerden biri oldu.

HOLLANDALI RESSAM REMBRANDT VAN RIJN'IN YAHUDİ GELİN ADLI ESERİ 1665 TAMAMLANDI.

YAHUDİ GELİN

REMBRANDT VAN RIJN

Hollandalı ressam Rembrandt van Rijn'in Yahudi Gelin adlı eseri 1665 tamamlandı. Bu portre yanıltıcı ismini 19'uncu yüzyılda aldı. Resmedilenlerin kimliği bir sır olarak kaldıysa da onların Eski Ahit'teki Isaac ve Rebecca'yı temsil ettiğine inanılmaktadır.

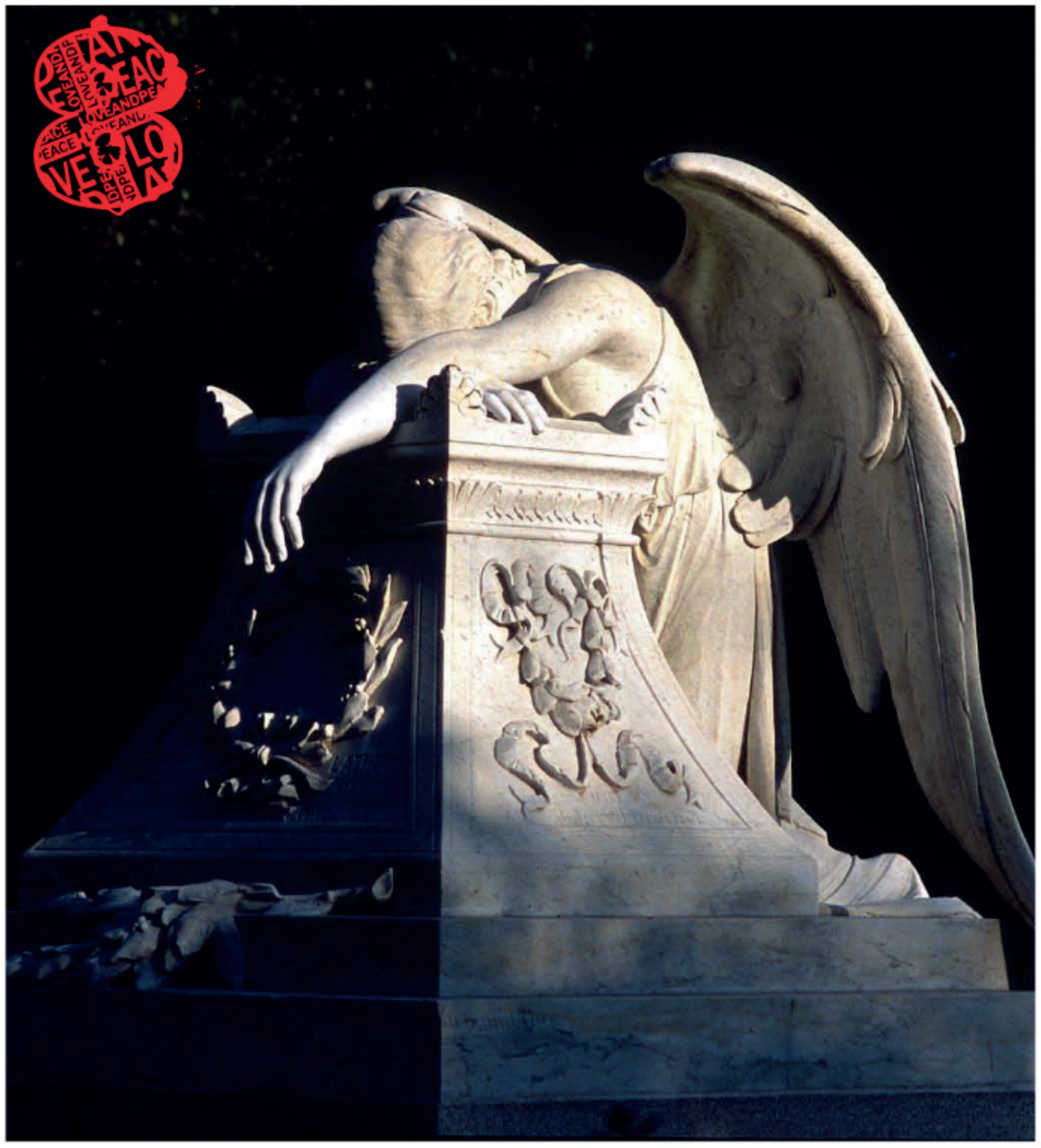

FRANS HALS'IN RESMETTİĞİ "ISAAC ABRAHAMSZ MASSA ILE BEATRIX VAN DER LAEN'IN DÜĞÜN PORTRESİ" 1622 YILINDA TAMAMLANDI.

ISAAC ABRAHAMSZ MASSA İLE BEATRİX VAN DER LAEN'İN DÜĞÜN PORTRESİ

FRANS HALS

Belçikalı Frans Hals'ın resmettiği "Isaac Abrahamsz Massa ile Beatrix van der Laen'in düğün portresi" 1622 yılında tamamlandı. 17'inci yüzyıl Belçika sosyetesinin iyi eğitim görmüş ve zenginlikleriyle ün salmış bu iki siması, alışılmışın dışında portrelenmişti. Eser, eleştirmenlerce "seksi, komik ve asi bir başyapıt" diye anıldı. O zamana kadar bu üslupta bir eser ortaya konmadığı için çalışma kısa sürede büyük bir üne kavuştu.

THE ANGEL OF GRIEF (KEDERLİ MELEK)

WILLIAM WETMORE STORY

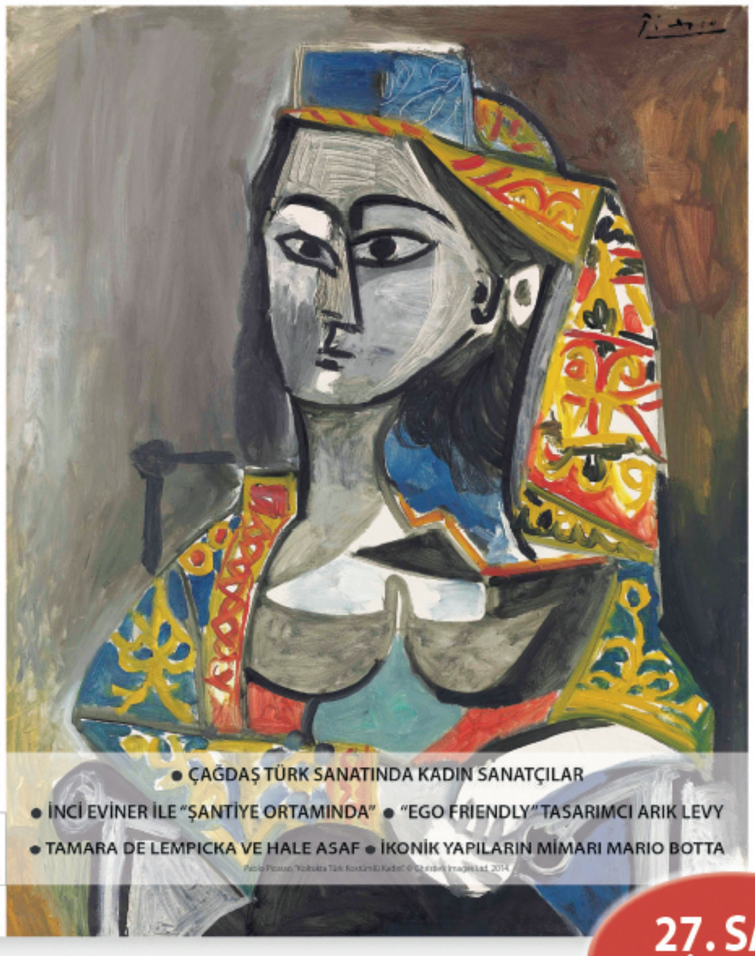
1819 doğumlu heykeltraş, şair, yazar ve sanat eleştirmeni William Wetmore Story, sevgili eşi Emelyn'i evlendiği 1843 yılından 51 yıl sonra, 1894 yılında ebediyete uğurladığında çocuklarının ısrarlı önerisiyle mezarını ölümsüzleştirmek için mermerden bir şaheser yarattı: The Angel of Grief: Kederli Melek. Her göreni etkileyen bu kusursuz heykel kısa sürede tüm dünyada tanınan ve aşkı en iyi anlatan eserlerden biri haline geldi.

HEYKEL KISA SÜREDE TÜM DÜNYADA TANINAN VE AŞKI EN İYİ ANLATAN ESERLERDEN BİRİ HALİNE GELDİ.

SANAT, TASARIM VE YAŞAM DERGİSİ

artam
GLOBAL ART & DESIGN

MART-NİSAN 2014 SAYI 27

• ÇAĞDAŞ TÜRK SANATINDA KADIN SANATÇILAR
• İNCİ EVİNER İLE "ŞANTİYE ORTAMINDA" • "EGO FRIENDLY" TASARIMCI ARIK LEVY
• TAMARA DE LEMPICKA VE HALE ASAF • İKONİK YAPILARIN MİMARI MARIO BOTTA

10 TL
2014/02

ANTİK PALACE: SÜLEYMAN SEBA CAD. TALİMYERİ SK.
MAÇKA 34357 İSTANBUL TEL: (0212) 236 24 60
www.artam.com www.antikas.com

27. SAYI BAYİLERDE...

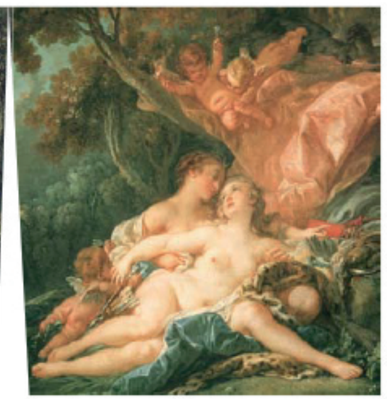
"İLKBAHARDA AŞK" GOBLENİ ÜNLÜ RESSAM FRANCOISE BOUCHER'IN ESERİ OLAN TABLONUN GOBLENIDIR.

İLKBAHARDA AŞK

FRANCOISE BOUCHER

François Boucher (29 Eylül 1703 – 30 Mayıs 1770) çok yönlü bir sanatçıydı. Boucher aynı zamanda teknik ressam, gravürcü, Fransız Rokoko dekoratörü ve Markiz de Pompadour'un favori ressamı ve gözdesiydi (Markiz de Pompadour Fransız kralı XV. Louis'in sevgilisiydi). Açık saçık ve şehvetli resimleri ile ünlüydü. En ünlü eseri olan "İlkbaharda Aşk" gobleni ünlü ressam Francoise Boucher'in eseri olan tablonun goblenidir. İşleme tekniği kolay olmasına rağmen, renk sayısı ve ebat açısından zorluk derecesi yüksek olan bir goblen işidir.

DEDON®
THE ART OF OUTDOOR LIVING
ODesign • Yeşilköy Caddesi Oğurcular İş Merkezi 19/1 D:1 Florya / İstanbul
Tel. +90 212 573 67 35 – 662 01 76 • Fax. +90 212 573 65 10
dedon@odesign.com.tr • www.odesign.com.tr • www.dedon.de

BİR İKONAYI ANDIRAN CONSTANTIN BRANCUSI'NIN 'THE KISS' HEYKELİ, KLASİK HEYKEL ANLAYIŞININ DIŞINDA, MALZEMENİN BİR ÜST DİL OLARAK OKUNDUĞU, BIÇİM ÜZERİNE ÇALIŞMALARIN DA ÖNCÜSÜ NİTELİĞİNDEDİR.

ÖPÜCÜK (THE KISS)

CONSTANTIN BRANCUSI

Bir stilize ideal birliğinin güzel bir örneğidir Brancusi'nin "Öpücük" adlı eseri. Rodin'in aynı adlı eserinden köken olarak da oldukça farklıdır. Söz konusu eserde bir çift öpüşmektedir. Eser, bütün bir taş blok olarak oyulmuştur. Dünyada en çok taklit edilen, ilham alınan eserlerden biridir. 1919-1920 serisi tarihleneni T. Rachevskaia 'nin tarafından Paris'te Montparnasse Mezarlığı'nda bir mezar taşı olarak durmaktadır. Bir ikonayı andıran Constantin Brancusi'nin 'The Kiss' heykeli, klasik heykel anlayışının dışında, malzemenin bir üst dil olarak okunduğu, biçim üzerine çalışmaların da öncüsü niteliğindedir. Çağdaşı Agustin Rodin'in 'Calais Köylüleri' adlı eseri sınıfsal farklılıkların belirginleştiği dönemde, aristokratik sanat çevreleri tarafından hoş karşılanmayan bir eser olmuştur. Anıtsallaşan heykel algısını yıkan bu eserin insan boyuna olan yakınlığı, kaidesiz oluşu, heykellerin yüzlerindeki ifadeler ve köylüleri konu olarak ele alması yönünden dönemin inceltilmiş estetik beğenisini yıkar. Böylece heykel sanatı Antik Yunan'ın mitolojik karakterleri ve Klasik dönemin acı çeken İsa tasvirlerinin dışında, dönemin 'öteki'sini işaret eder. Böylece heykel sanatı kamusal alanlara anıt üreten döngüden çıkarak, eleştirel bir dil kazanır. Bu anlamda Marc Quinn'in Trafalgar Meydanı'ndaki engelli kadın heykeli, Miriam Lenk'in Cumulus'u, sanatın görünür kalma işlevini yerine getiren önemli eserlerdir.

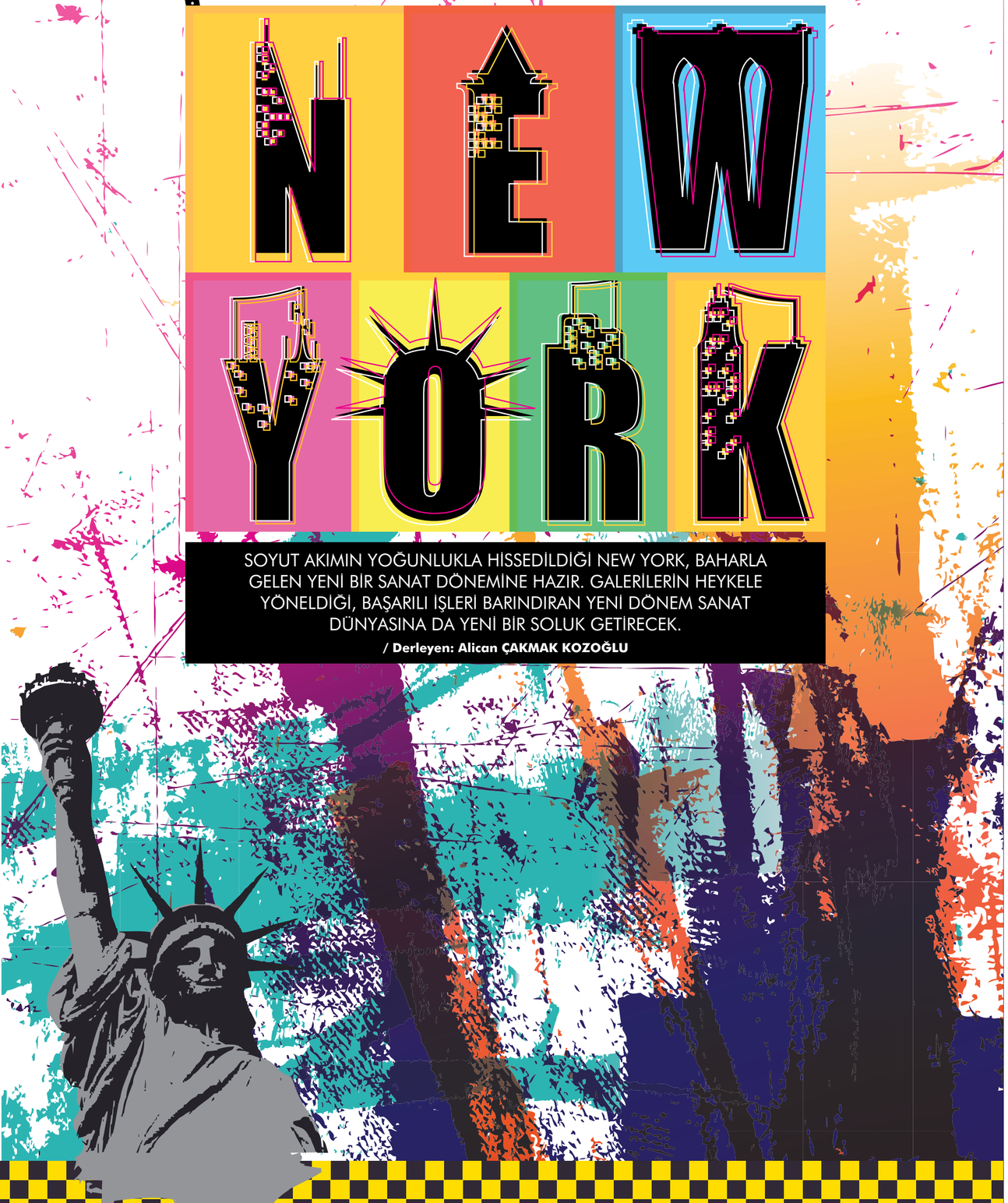
GELECEKTE MODA NASIL OLACAK BİLMİYORUZ AMA
42 MASLAK'IN ÇOK MODA OLACAĞINI BİLİYORUZ.
THE FUTURE IS MASLAK
▸ 42MASLAK.COM ▸ (0212) 276 00 42
BAY İNŞAAT 41 YIL
RESIDENCE + OFFICE + HOTEL + SHOPS + ART
Bay İnşaat - 42 Maslak Yatay Ofisler LEED® PLATINIUM
Yeşil Bina Sertifikası Sahibidir.
KIRKİKİ MASLAK

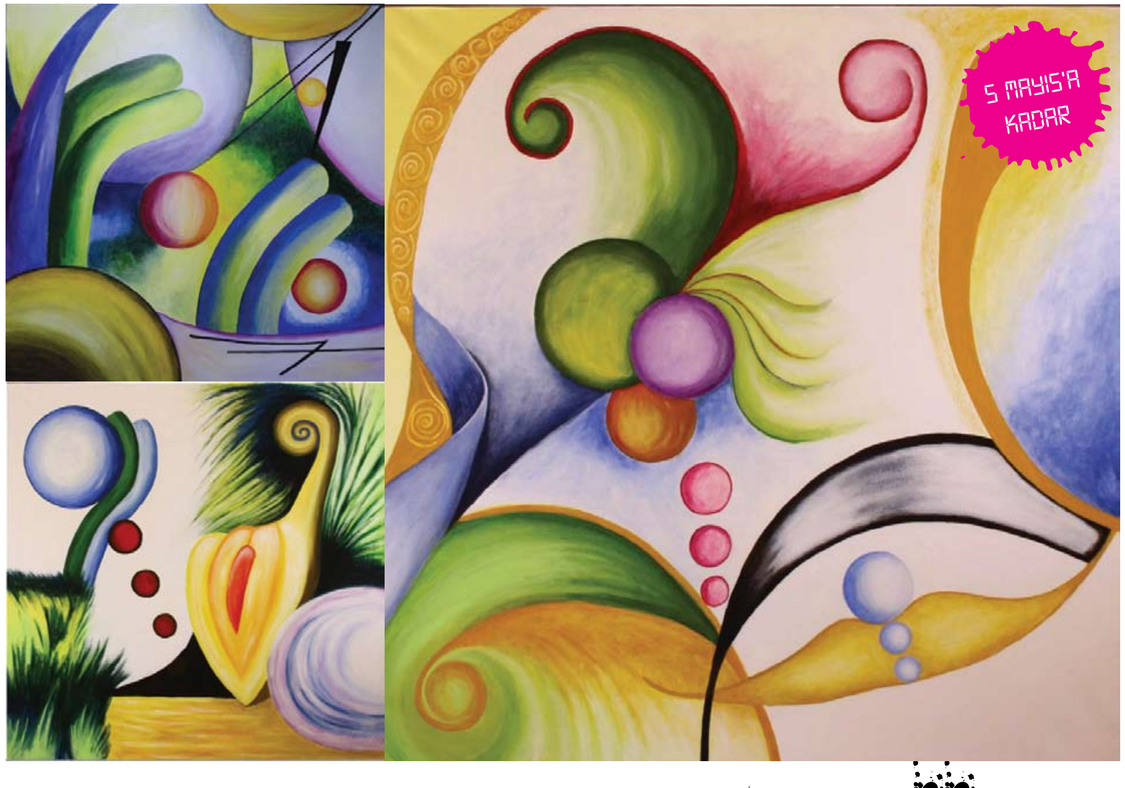

NEW YORK

SOYUT AKIMIN YOĞUNLUKLA HİSSEDİLDİĞİ NEW YORK, BAHARLA GELEN YENİ BİR SANAT DÖNEMİNE HAZIR. GALERİLERİN HEYKELE YÖNELDİĞİ, BAŞARILI İŞLERİ BARINDIRAN YENİ DÖNEM SANAT DÜNYASINA DA YENİ BİR SOLUK GETİRECEK.

/ Derleyen: Alican ÇAKMAK KOZOĞLU

Soyut Sanatın Özü

AGORA GALLERY'NİN BAHAR PROGRAMININ BÜYÜK BİR KISMINI AYIRDIĞI SERGİ, ŞİMDİDEN BEĞENİ TOPLAMIŞ DURUMDA.

Agora Gallery, her biri solo sergilerle rüştünü ispatlamamış başarılı bir ressam seçkisini "The Essence of Abstraction" adlı soyut eser ağırlıklı sergisinde bir araya getiriyor. 5 Mayıs'a kadar devam edecek olan sergi New Yorklu sanat izleyicisi ile buluşacak. Hillary Butler, Lidiya D. Keiser, Agostino Di Munno, Ulrike Fried-Heufel, Charles Goldstein'ın da aralarında bulunduğu sanatçılar grubu, imgeselliğin dışına çıkan eserleri ile bir arada. Soyut çalışmanın farklı bir detaycılık ile işlendiği çalışmalar renklerin yarattığı hislerden de faydalanıyor. Agora Gallery'nin bahar programının büyük bir kısmını ayırdığı sergi, şimdiden beğeni toplamış durumda.

12 NİSAN'A KADAR

Fotoğraf ve Heykel işbirliği

SANATÇILARIN ALGILARINI GÖRÜNTÜ İLE DOĞRUDAN AKTARDIĞI SERGİDE BİR ARADA KULLANILAN İKİ FARKLI TEKNİK ÇOK DAHA DERİN BİR ANLAMSAL SEVİYEYE ULAŞIYOR.

Dominique Levy Gallery'nin ev sahipliği yaptığı sergi, Richier'in heykellerini bir fotoğraf seçkisinin yanı sıra New Yorklu sanat izleyicisiyle buluşturuyor. Brassaï'nin fotoğrafları ile birleşen Richier heykelleri daha güçlü anlamlar kazanıyor. 12 Nisan'a dek açık olacak sergi, sanatçının 1957 yılında ilk solo sergisinin yer aldığı Martha Jackson Gallery'e de çok yakın. Bu serginin hazırlanabilmesi için Kunstmuseum Bern ile ortak çalışma yürüten Dominique Levy Gallery'nin sergi salonları çağdaş heykelin farklı formlarına kapılarını açmış durumda. Sanatçıların algılarını görüntü ile doğrudan aktardığı sergide bir arada kullanılan iki farklı teknik çok daha derin bir anlamsal seviyeye ulaşıyor.

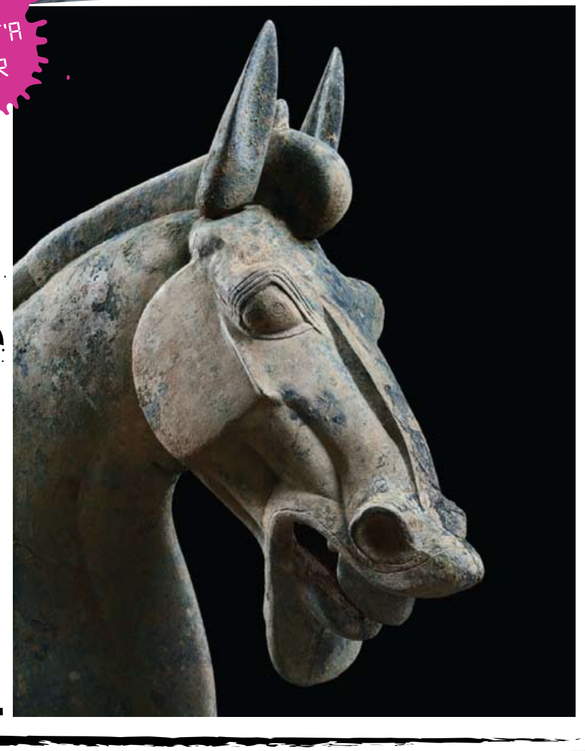

24 MART'A KADAR

Hafıza ve Eder

RESİMLERİNİN KALİTESİ VE DETAYLARI İLE TANINAN SANATÇININ SON DERECE CANLI BİR YAPIYA SAHİP ESERLERİ FANZHİ'Yİ ÇAĞDAŞLARINDAN VE BENZERLERİNDEN AYIRAN TEMEL ÖZELLİK.

Gagosian Gallery, New York Asya Haftası etkinlikleri dahilinde Zeng Fanzhi'nin çalışmalarına ev sahipliği yapıyor. Büyük ölçülü eserleri ile tanınan Çinli sanatçının 40'dan fazla eseri sergi için bir araya geliyor. Çin'in çağdaş resminin başarılı isimlerinden biri olan Fanzhi, 24 Mart'a kadar New Yorklu sanat izleyicisi tarafından ziyaret edilebilecek. Resimlerinin kalitesi ve detayları ile tanınan sanatçının son derece canlı bir yapıya sahip eserleri Fanzhi'yi çağdaşlarından ve benzerlerinden ayıran temel özellik.

Erwin Wurm New York'ta

ÇAĞDAŞ HEYKELİN KARA MİZAHA YAKIN, ASİMETRİK FORMLARINDAN OLDUKÇA FAYDALANAN SANATÇI, AVUSTURYA SANATININ EN BAŞARILI TEMSİLCİLERİNDEN BİRİ.

Çağdaş heykel sanatçısı Erwin Wurm, Lehmann Maupin'in New York'taki salonlarında ağırlanıyor. 19 Nisan'a kadar New Yorklu sanat izleyicisiyle buluşacak olan sergide sanatçının daha önce hiç görülmemiş eserleri yer alıyor. Çağdaş heykelin kara mizaha yakın, asimetrik formlarından oldukça faydalanan sanatçı, Avusturya sanatının en başarılı temsilcilerinden biri. Wurm, aynı zamanda Red Hot Chili Peppers'ın "Can't Stop" adlı parçasının klipine ilham vermesiyle tanınıyor.

Majerus'a Saygı

RESMİN UZANDIĞI ALANI GENİŞLETEN SANATÇILARDAN OLAN MAJERUS, BUGÜN ÜLKESİNDE SAYGIYLA ANILAN SANATÇILAR ARASINDA YER ALIYOR.

Gallery Matthew Mark, Lüksemburglu sanatçı Michel Majerus'u ağırlıyor. Majerus'un Birleşik Devletler'deki en kapsamlı ve ölümünden sonraki ilk sergisi, 19 Nisan'a kadar New Yorklu sanat izleyicisiyle buluşacak. Ölmeden önce Berlin'de sanat çalışmalarına devam eden sanatçının 25 adet resim ve video yerleşmesinden oluşan sergisi, henüz çok genç vefat eden sanatçının kariyerinin ne kadar gelecek vadettiğini bir kez daha hatırlatıyor. Resmin uzandığı alanı genişleten sanatçılardan olan Majerus, bugün ülkesinde saygıyla anılan sanatçılar arasında yer alıyor.

ÇAĞDAŞ HEYKELİN YANKILARINA KULAK VEREN PARİS GALERİLERİ, SANAT İZLEYİCİSİNİ MAPPLETHORPE VE RODİN'İN EŞSİZ BİRLİKTELİĞİYLE KARŞILIYORLAR. HEYKELİN YANI SIRA RESMİN BÜYÜK YER BULDUĞU İLKBAHAR DÖNEMİNDE PARİSLİ SANAT İZLEYİCİSİ GÖRSEL SANATA DOYUYOR.

Hazırlayan: /Alican Çakmak KOZOĞLU

YAPISALCILIK KARŞITI MİMARİ

FRANSA'DAKİ EN BAŞARILI TEMSİLCİLERİNDEN OLAN DEWASNE'NİN ESERLERİ KARMAŞIK ALGILARIN MİMARİ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİNE DİKKAT ÇEKİYOR.

Jean Dewasne, eşinin Musée Matisse'e yaptığı bağıştaki eserleriyle anılıyor. Soyut yapısalcılığın Fransa'daki en başarılı temsilcilerinden olan Dewasne'nin eserleri karmaşık algıların mimari üzerindeki etkilerine dikkat çekiyor. Resim üzerine yoğunlaşmadan önce klasik dönem, müzik ve mimari eğitimi alan sanatçının ilk solo sergisi 1941, ilk kez soyut işlerinin sanat izleyicisi ile buluştuğu sergisinin tarihi ise 1943 yılında hazırlanıyor. Soyut çalışmalarını felsefi temele dayandıran Dewasne'nin bu sergisi Musée Matisse'in bu yıl organize etmeyi planladığı etkinlikler arasında da özel bir konuma sahip.
Mimariyi çizim masalarından şövaleye taşıyan Dewasne'nin eserleri bugüne dek Centre Pompidou, Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris, CNAP-FNAC, MACVAL, Statens Museum Copenhague gibi önemli sanat enstitülerinde yer buldu. Pek çok özel koleksiyoncunun da son derece önem verdiği Dewasne'nin yeni sergisi, eşinin açığa çıkardığı pek çoğu daha önce sanat izleyicisi ile bir araya gelmemiş eserlerinden oluşuyor.

22 MART
9 HAZİRAN 2014

GORDON'IN KÜLLİYATI

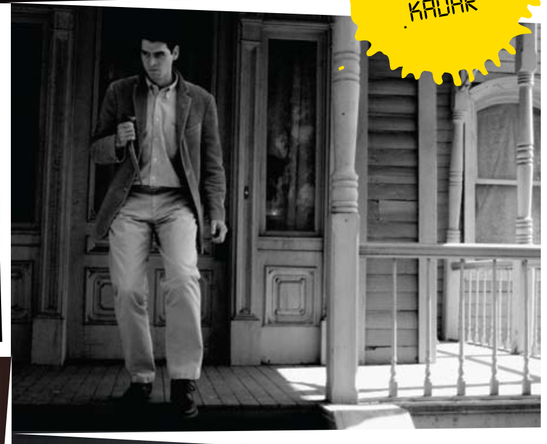

ARALIK 2014'E KADAR

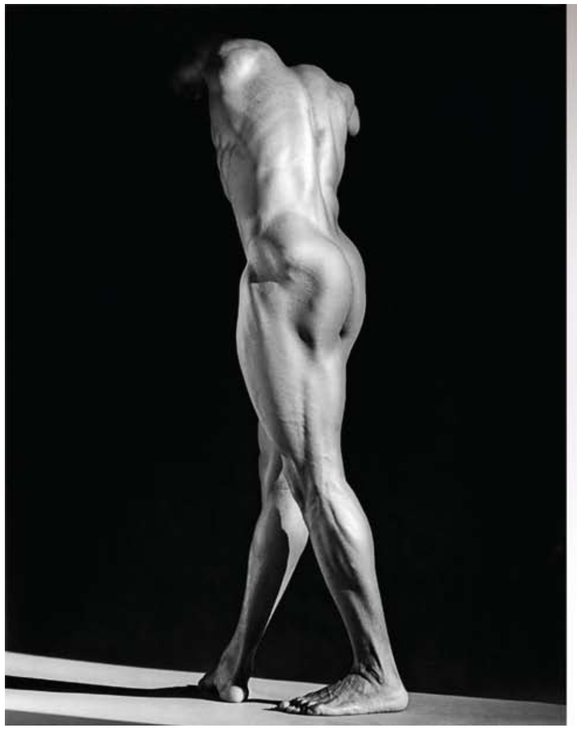
43 YENİ VİDEONUN DA PAYLAŞILDIĞI ETKİNLİK, MAM'IN EN DETAYCI ÇALIŞTIĞI SERGİLER ARASINDA YERİNİ ALACAK GİBİ GÖRÜNÜYOR.

MAM Paris, Douglas Gordon'ın film külliyatını derlediği sergiyle Parisli sanat izleyicisinin karşısında. "1992'den şimdiye yapılan tüm film ve video çalışmaları" başlıklı sergi, müzenin kalıcı koleksiyonun da sergilendiği meşhur 7 numaralı salonda izleyiciyle buluşuyor. İskoç sanatçının Fransa'daki ilk sergisi olmasa da şüphesiz en kapsamlı işi olan çalışma, müzenin bugün teknolojik aksam açısından çok daha başarılı bir alt yapıya sahip olmasından da faydalanıyor. 43 yeni videonun da paylaşıldığı etkinlik, MAM'ın en detaycı çalıştığı sergiler arasında yerini alacak gibi görünüyor.

8 NİSAN
21 EYLÜL 2014

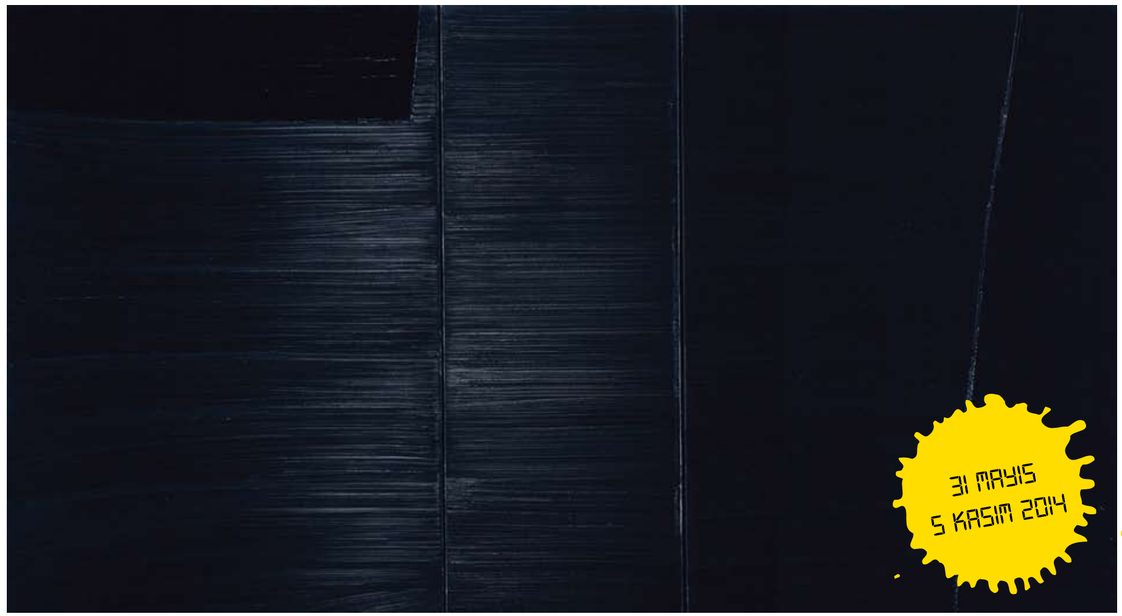
MAPPLETHORPE VE RODİN BİR ARADA

ROBERT MAPPLETHORPE VE AUGUSTE RODIN. ROBERT MAPPLETHORPE FOUNDATION'IN DESTEĞİYLE GERÇEKLEŞEN SERGİ RODIN'İN 50 HEYKELİ İLE MAPPLETHORPE'NİN 120'Yİ AŞKIN FOTOĞRAFINI İŞLENMEMİŞ.

Ben nesneleri onlar sanki heykelmiş gibi görüyorum" diyor Robert Mapplethorpe. Sanatçı için önemli olan tek şey eşyanın mekanda nasıl konumlandırıldığı. Haksız mı, değil mi? Karar sanat izleyicisinin. Musée Rodin, tke bir sergide iki farklı yöntem olan heykel ve fotoğrafçılığın duayen sanatçılarını bir araya getiriyor: Robert Mapplethorpe ve Auguste Rodin. Robert Mapplethorpe Foundation'ın desteğiyle gerçekleşen sergi Rodin'ın 50 heykeli ile Mapplethorpe'nin 120'yi aşkın fotoğrafını işlenmemiş, yoğun bir düzende bir araya getiriyor. Sade ve net bir iletişim yaratan sergi, iki sanatçı ve iki sanat türü arasındaki istemsiz benzerliklere ve farklılıklara da ışık tutuyor.

31 MAYIS
5 KASIM 2014

SOULAGES GÜZE DEK PARİS'TE

SANATIN HER YERDE OLDUĞUNU, KULLANILABİLİRLİĞİN YARATICILIK DEĞERİNİ DÜŞÜRMEDİĞİNİ SAVUNAN SERGİSAVUNAN YAPISIYLA OLDUKÇA İLGİ ÇEKİCİ.

Rodez Müzesi, Pierre Soulages'ın sergisi Outrenoirs'a ev sahipliği yapıyor. Sanatın her yerde olduğunu, kullanılabilirliğin yaratıcılık değerini düşürmediğini savunan sergisavunan yapısıyla oldukça ilgi çekici. Karanlığın hakim olduğu çalışmalar detaycı bakış açısını gerekli kılsa da Soulages bugüne de sanat izleyicisi tarafından hep pozitif bir tepkiyle karşılandı. Rodez Müzesi'nin kendi prestiji açısından da önemli olan sergi sonbahara dek Paris sanat dünyasının gözde etkinlikleri arasında yer alacak.

19 NİSAN'A
KADAR

LAWLER'IN ÖZELEŞTİRİSİ

SERGİDE, SANATÇININ İKONİK FOTOĞRAFLARININ KENDİSİ TARAFINDAN BASİT ÇİZGİLER-LE TEKRAR YORUMLADIĞI ESERLER DE YER ALIYOR.

Yvon Lambert, Amerikalı sanatçı Louise Lawler'ın altıncı solo sergisine ev sahipliği yapıyor. 14 Mart ila 19 Nisan arasında gerçekleşecek olan sergide sanatçının geçtiğimiz yılda hazırladığı çalışmaları sanat izleyicisi ile buluşuyor. Sergide, sanatçının ikonik fotoğraflarının kendisi tarafından basit çizgilerle tekrar yorumladığı eserler de yer alıyor. Lawler, siyah-beyaz tekniğin basitliği ile kendi sanatının değerini de eleştiriyor. No Drones adlı sergi, sanatçı her ne kadar profesyonel olsa da sanatın amatör yanının hayatta kalmasının önemi açısından da mutlaka ziyaret edilmesi gerekenler arasında.

BUGÜNÜN FİNANS VE YATIRIM MERKEZİ.
YARININ TASARIM VE SANAT ÜSSÜ.
GELECEK NE GETİRECEKSE 42 MASLAK'TA OLACAK.

THE FUTURE IS MASLAK

▸42MASLAK.COM ▸(0212) 276 00 42

BAY İNŞAAT 41 Yıl

RESIDENCE + OFFICE + HOTEL + SHOPS + ART

Bay İnşaat - 42 Maslak Yatay Ofisler LEED® PLATINUM Yeşil Bina Sertifikası Sahibidir.

Linked in foursquare

KIRKIKI MASLAK

İNGİLTERE, LONDRA NEZDİNDE SON DERECE PRESTİJLİ BİR İLKBAHAR YAŞAMAYA HAZIRLANIYOR. GALERİLERİN KENDİ İSİMLERİ KADAR BAŞARILI SANATÇILARI AĞIRLADIĞI MART-MAYIS DÖNEMİNDE MİMARİDEN POLİTİKAYA PEK ÇOK KONU SANAT SAHNESİNDE ELEŞTİRİLİYOR.

Hazırlayan: /Alican Çakmak KOZOĞLU

2014 ARTS ALMANAC londra

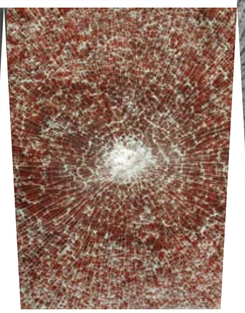

FARKLI DİSİPLİNLERİN KOMBİNASYONU

22 HAZİRAN'A DEK LONDRALI SANAT İZLEYİCİSİ İÇİN AÇIK OLAN SERGİ, FRANÇOIS'NIN RÜŞTÜNÜ BİR KEZ DAHA İSPATLAYACAĞI BİR SANAT ETKİNLİĞİ.

İkon Gallery, Belçikalı sanatçı Michel François'nın İngiltere'deki en kapsamlı sergisine ev sahipliği yapıyor. Heykel, film, resim, grafik ve fotoğrafı birleştirerek ürün veren sanatçı kombinasyon teknikleriyle oluşturulan eserlerin derinliğine inanıyor. Sergiyi gezecek kişilerin pek çok farklı okuma yapmalarına sebep olacak eserlerin parça parça, ayrı ayrı ve sergi çapında bir bütün olarak farklı anlamları var. Sanat üretimi ve yaşamın kopmayan bağlarını yakaladığını düşünen sanatçı, baharda İngiliz sanat izleyicisiyle buluşacak.
22 Haziran'a dek Londralı sanat izleyicisi için açık olan sergi, François'nın rüştünü bir kez daha ispatlayacağı bir sanat etkinliği.

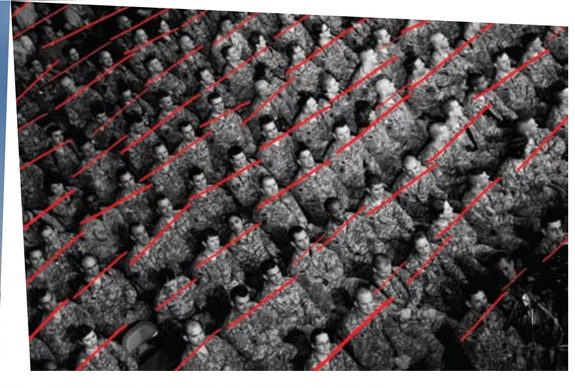
SADDAM HÜSEYİN İKON'DA

ESERLERDE IRAKLI İNSANLAR TANINMIŞ BİNALARIN ÖNÜNDE YÜZLERİNE SADDAM HÜSEYİN'İN AFİŞLERİNİ TUTARAK POZ VERİYOR.

Sergi, Iraklı Kürt sanatçı Jamal Penjweny'nin fotoğraflarından oluşuyor. Venedik Bienali sırasında Irak Bölgesi'nde de sergilenen eserlerin genel ismi ise "Saddam Irak'ta"
Eserlerde Iraklı insanlar tanınmış binaların önünde yüzlerine Saddam Hüseyin'in afişlerini tutarak poz veriyor. Başka eserlerinde yetişkinlerin hayallerini ve umutlarını irdeleyen sanatçıya daha bir çocukken dini sebeplerden ötürü yaşayanların fotoğraflarını çekmemesi söylenmiş. Bu sebeple fotoğraflarının bir kısmında canlıların hepsinin boğazına kırmızı birer çizgi çekip onları kurban ediyor. Penjweny'nin Irak'tan İran'a alkol kaçakçılığı yapan Iraklıları anlattığı kısa filmi de sergi dahilinde sanat izleyicisi ile buluşuyor.

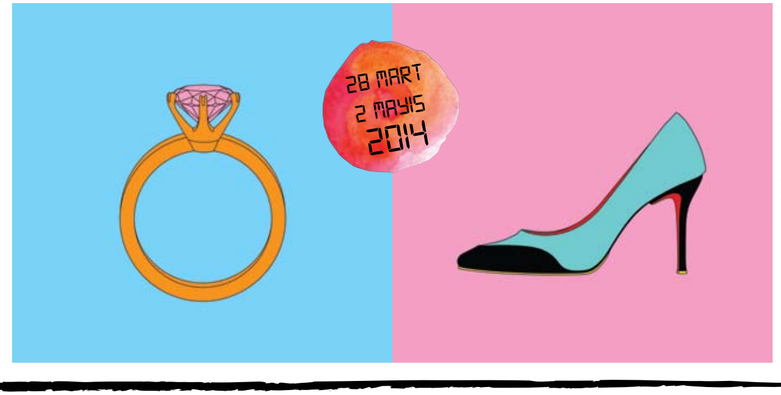

MICHAEL CRAIG MARTIN'İN DİLEK LİSTESİ

SERGİNİN AMACI SANAT VE TASARIM DÜNYASINDAN GÜNLÜK ÖĞELERE VE İKONİK NESNELERE ODAKLANMAK.

Alan Cristea Gallery, iki ana salonunu Michael Craig-Martin'in bu ayın sonunda açılacak olan sergisine ayırıyor. Sanatçının yeni eserlerinden oluşan serginin amacı sanat ve tasarım dünyasından günlük öğelere ve ikonik nesnelere odaklanmak. Kendi kişisel koleksiyonunun bir yelpazesine hem çağdaş sanat hem de koleksiyonculuk açısından odaklanan sanatçı, sergide yer alan çalışmalarını "dilek listesi" olarak adlandırıyor. 1960'dan bu yana eser veren Martin, İngiliz kavramsal sanatının ilk neslinin önemli öğelerinden de biri. Kariyeri boyunca estetiği günlük eşyaya indirgeyen sanatçının öğrencileri arasında Damien Hirst, Gary Hume, Liam Gillick, Sarah Lucas, Julian Opie ve Fiona Rae yer alıyor.

NIMBUS

11 NİSAN
14 HAZİRAN
2014

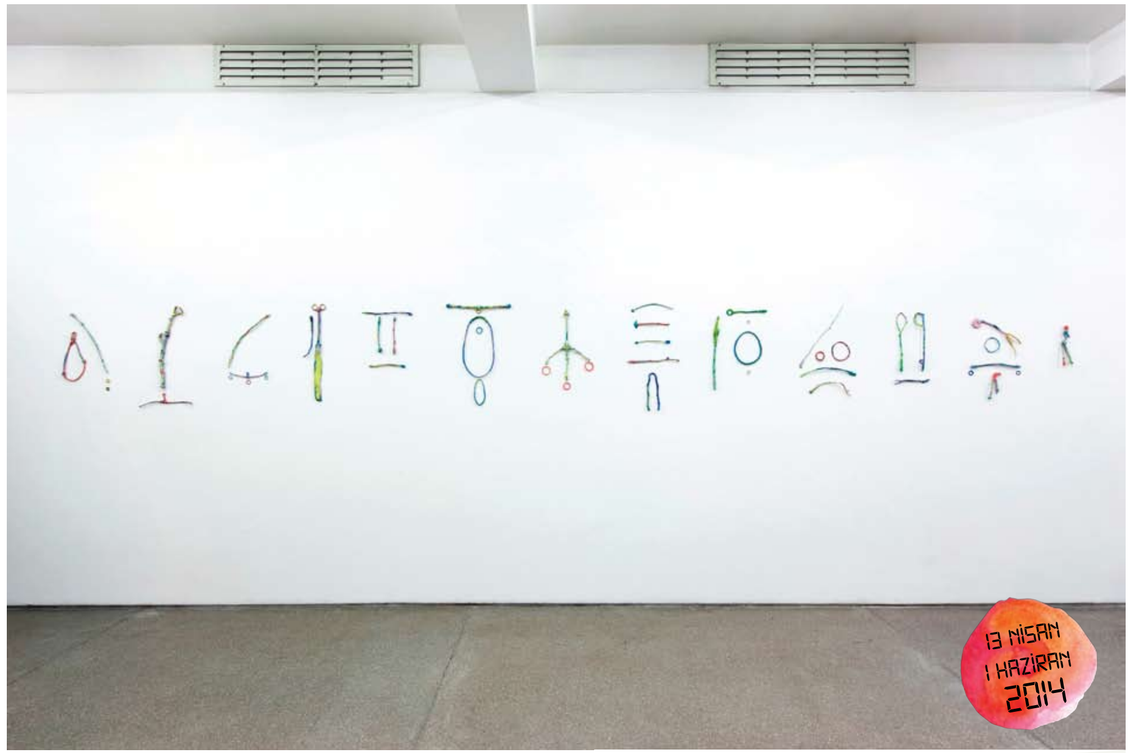
MEKANI KEŞFEDEN VE PERSPEKTİFLE OYNAYAN SANATÇI, ENTERESAN SANAT ALGISI İLE KİŞİLERİ GÖRÜLEBİLİR BİR SANATIN İÇİNE ÇEKİYOR.

Hollandalı sanatçı Smilde, farklı disiplinleri bir araya getirdiği eserlerinden oluşan sergiyle Ronchini Gallery'de Londralı sanat izleyicisi ile bir araya geliyor. Bu zamana dek Bonnefanten Museum ve Musèe de le Poste'da eserleri sergilenen Smilde, Karl Lagerfeld ve Donatella Versace'yi de içeren bir çalışma ile Harper's Bazaar için bir çekim yapmıştı. Mekanı keşfeden ve perspektifle oynayan sanatçı, enteresan sanat algısı ile kişileri görülebilir bir sanatın içine çekiyor. Sergi, 14 Haziran'a dek ziyaret edilebilir.

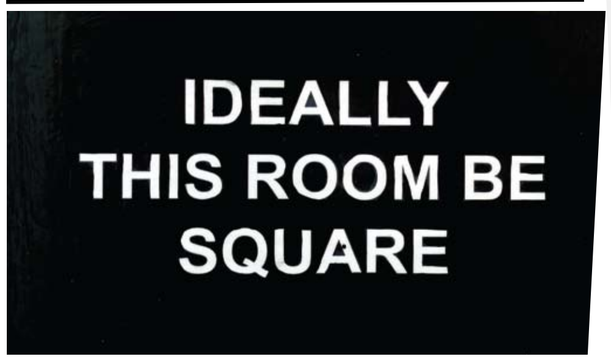

13 NİSAN
1 HAZİRAN
2014

I'M MR POETIC

WYSING'E GEÇTİĞİMİZ ON YIL İÇİNDE YOLU DÜŞMÜŞ SANATÇILARI BİR ARAYA GETİREN SERGİ ÇOK İLGİ ÇEKİCİ.

Hey, I'm Mr Poetic", Wysing's Art Center tarafından hazırlanan bir karma sergi. Sanatsal yaratımın önemli merkezlerinden kabul edilen Wysing'in sanatçı üzerindeki etkilerini göstermeyi hedefleyen sergiyle ilgili genel algı aydınlık ve renkli duygular aşıladığı yönünde. Wysing'e geçtiğimiz on yıl içinde yolu düşmüş sanatçıları bir araya getiren sergi çok ilgi çekici. Bu sanatçılar arasında Aaron Angell, Ed Atkins, Jonathan Baldock, Edwin Burdis, Jordan Baseman, Nicolas Deshayes, Michael Dean, Jess Flood-Paddock, Emma Hart, Andy Holden, David Kefford, Kate Owens, Juneau Projects, Christodoulos Panayiotou, Laure Prouvost, Florian Roithmayr, Giles Round, Soheila Sokhanvari, Jamie Shovlin, Ash Summers, Caroline Wendling, Ben Wilson ve Jesse Wine var. Sergi, 13 Nisan'dan itibaren gezilebilir.

YENİ SANAT KAPIDA

BAHAR YAKLAŞIRKEN İSTANBUL'UN SANAT HAYATI DA CANLANIYOR. GALERİLERİN TEFERRUATLI SERGİLERLE SANAT İZLEYİCİSİNİN KARŞISINA ÇIKACAĞI BİR DÖNEM KAPIDA. MART'IN BİTİŞİYLE SERGİLER KENDİLERİNİ YENİLİYORLAR.

Hazırlayan: /Alican Çakmak KOZOĞLU

CİVAN ÖZKANOĞLU'NUN SOLO SERGİSİ "BIZZAT" 13 MART-26 NİSAN 2014 TARİHLERİ ARASINDA ELİPSİS GALERİ EV SAHİPLİĞİNDE SANAT İZLEYİCİSİYLE BULUŞACAK. ÇALIŞMALARINANEW YORK'TA

GÜNDELİĞİN TEATRALLİĞİ

13 Mart-26 Nisan 2014

Civan Özkanoğlu'nun solo sergisi "Bizzat" 13 Mart-26 Nisan 2014 tarihleri arasında Elipsis Galeri ev sahipliğinde sanat izleyicisiyle buluşacak. Çalışmalarına New York'ta devam eden sanatçı, fotoğrafı günlük olarak kullanıyor; fotoğrafların hamlığını malzeme ve anlatım aracı olarak tanımlıyor. Civan Özkanoğlu, ilk solo sergisinde, ışığın işlenebilirliğinden faydalanıyor. Fotoğraflarındaki ışık, gündeliğin teatralliğini ön plana çıkarıyor. Çoğu zaman insanların olmadığı fotoğraflar, hikayenin kendisini, öncesini, sonrasını gösteriyor. Özkanoğlu'nun tortulaşmış ve kırılgan anlatımları, hem kendisi hem izleyici için her zaman "bizzat" tecrübe ediliyor. Bu sayede tanımsal olarak geçmiş bir ana ait olan fotoğrafa insan unsuru tekrar ekleniyor.

BUĞRA EROL, "BOL ŞANS" ISIMLI IKINCI KIŞISEL SERGISI ILE 13 ŞUBAT-22 MART 2014 TARIHLERI ARASINDA DAIRE GALERI'DE IZLEYICI ILE BULUŞUYOR.

BOL ŞANS

13 Şubat-22 Mart 2014

Buğra Erol, "Bol Şans" isimli ikinci kişisel sergisi ile 13 Şubat-22 Mart 2014 tarihleri arasında Daire Galeri'de izleyici ile buluşuyor.
Buğra Erol, "Bol Şans" isimli sergisinde ekonomik bağlılık, tabiat ve çevrenin hor kullanımı ile çeteleşen güç odaklarının oluşturduğu yeni dünya düzeni ile ilgili görüşlerini ortaya koyuyor. Buğra Erol, aynı kavramsal çerçeve altında, farklı disiplinler ile çalışıyor. Sanatçı göz önüne getirmek ve dikkat çekmek istediği tespitlerini vurgulamak için sergide kurgusal bir yapıyı ön plana çıkartıyor.
Konuyu belirledikten sonra, konunun kendisini farklı tekniklere yönelttiğini belirten sanatçının, "Bol Şans" isimli sergisinde, resimlerinin yanı sıra ışıklı kutu içerisine birbiri üstüne gelen dialar ile oluşturduğu kolajlar yer alıyor. Günümüzde birçok çevre aktivisti ve bilim insanı çevresel sorunları bildiğimiz ve seçimlerimizin neye mal olduğunu fark ettiğimiz halde düzeltmek için bir eylemde bulunmayarak bir çeşit "inkar" içinde yaşadığımızı belirtiyor.
Buğra Erol da bir çevre aktivisti olarak, diğer insanların da çevre sorunlarını en az kendisi kadar iyi gözlemlediklerini fakat harekete geçmeyerek bu inkarın bir parçası haline geldiklerini tespit ediyor ve sergi için bu inkarı sistematize eden temsili bir "çete" kurgulamaya karar veriyor. Şehirde yaşayan ve sürmekte olan sistemi sorgulamayarak devamlı kılan toplum bireylerini de bu çetenin bir parçası olarak addediyor. Sanatçı, kurguladığı mekânlarda, "Inkar Devrimi"nin bir parçası olarak kendisinin de bir üyesi haline geldiği bu çeteyi görünür hale getiriyor. Erol, kendi bulunduğu yerden, soruna dair çözüm yolları önermeden, bir parçası olduğu toplumu kendi estetik değerleri ile tekrar kurguluyor.

GALERI APEL'IN EV SAHIPLIĞI YAPTIĞI, SELIN KOHEN LEVI IMZALI IŞLERIN SERGILENDIĞI ETKINLIK AY SONUNA KADAR ISTANBULLU SANAT IZLEYICISIYLE BULUŞACAK.

KÜLKEDİSİ'NİN YENİ GARDROBU

1-29 Mart 2014

Cinderella Collection 2014 sergisi, günümüzün izlerini taşıyan camdan kıyafetler, ayakkabı ve çantalar ile kadınların güzellik algısında giyim kuşamın önemine ve hatta bu döngüde markaların oynadığı role göndermeler yaparak, öz benliğe değer katma arzusu ile yaratılan görsel imajın kırılganlığına dikkat çekmeyi amaçlıyor.
Farklı teknikler ve malzeme kombinasyonları ile yaratılmış cam eserler, kadınların yıllar içerisinde ve hayatlarının belirli dönemlerinde; gençlik, evlilik, doğum vs. gibi olguların etkisiyle değişim gösteren ruh halleri ve öz benlik algılarının giyim kuşam yoluyla dışavurumunu görsel bir masal sunumuyla simgelemekte. Galeri Apel'in ev sahipliği yaptığı, Selin Kohen Levi imzalı işlerin sergilendiği etkinlik ay sonuna kadar İstanbullu sanat izleyicisiyle buluşacak.

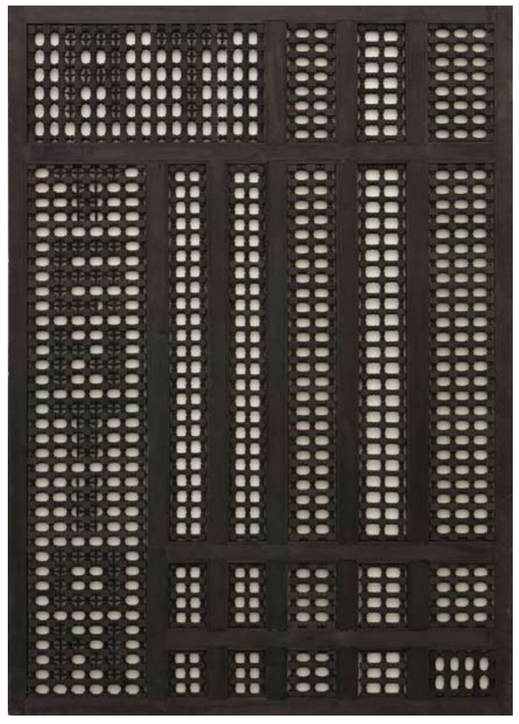
ELGİZ MÜZESİ, 20 MART 2014 TARİHİNDE 5 GENÇ KOLEKSİYONERİN KOLEKSİYONLARINDAN BİR SEÇKİ İLE İZLEYİCİLERİ BULUŞTURUYOR.

GENÇ KOLEKSİYONERLER ELGİZ'DE

20 Mart-7 Mayıs 2014

Elgiz Müzesi, 20 Mart 2014 tarihinde 5 genç koleksiyonerin koleksiyonlarından bir seçki ile izleyicileri buluşturuyor. Artık yetenekli öğrencilerin işleri bile atölyelerden galerilere veya müzayedelere taşınabiliyor. Her pırıltılı sanatçının çevresinde medya ve koleksiyoner halkaları oluşuyor ve yaratıcı kimlikler kelebek ömürlü bir saltanat devri yaşayabiliyor; ta ki bir başka göz kamaştıran yıldız adayı daha sahne alana dek. Yakın kuşak koleksiyonerler; kendi kuşaklarındaki yıldızların yaratıcılıklarının sonuçlarını edinmek için çaba göstermekteler. Elgiz Müzesi, oluşum sürecindeki "yakın kuşak" koleksiyonlardan yapılan bir seçki ile bu çabaları günyüzüne çıkararak değerlendirmeye açmayı hedefliyor. Küratörlüğü Haşim Nur Gürel'in yaptığı sergide genç koleksiyoner Ahu Büyükkuşoğlu Serter, Ebru Özdemir, Hüma Kabakçı, Mehmet Ali Bakanay, Tansa Mermerci Ekşioğlu'nun koleksiyonlarından bir seçki sanat izleyicisi ile buluşacak.

SERGİDE RESİMLERLE BİRLİKTE SANATÇI KİTABI VE BULUNTU OBJEYE MÜDAHALE GİBI ARAÇLARI KULLANAN SANATÇI, RESMİN KURMACA DÜZLEMİNİ GÜNLÜK HAYATA NÜFUZ ETMİŞ MALZEMELERLE YAN YANA GÖSTEREREK, KURGU İLE GERÇEKLİK ARASINDAKİ SINIRI SORGULUYOR.

ALLA SALUTE!

14 Mart-15 Mayıs 2014

Galeri Zilberman, Eşref Yıldırım'ın "Sağol!" sergisine ev sahipliği yapıyor. "Sağol!", Eşref Yıldırım'ın yine Galeri Zilberman'da 2012'de gerçekleşen "Hiç Kimsenin Ölümü"nün devamında gelişti. Gazetelerin 3. Sayfa haberlerinden hareketle oluşan "Hiç Kimsenin Ölümü", gazeteyi de mecra olarak kullanarak görünürlüğü tartışıyordu. Yeni sergisi "Sağol!"da da konu edilen Türkiye'de insan hayatına verilen değerin göreceliliği. Sanatçı konu olarak, devlet gözetimi altında ya da devletin 'hataları' nedeniyle ölenleri ele alıyor: şüpheli asker ölümleri, Roboski katliamı ve zorla kaybedilenler. Serginin merkezindeki resimler, yeşil asker bezi ile bayrak gibi gösterilerek ironik bir şekilde yüceleştirilmekte. Sanatçının resimdeki deneyselliği, konusundaki gerginlikleri adeta taklit ediyor. Sergide resimlerle birlikte sanatçı kitabı ve bulunto objeye müdahale gibi araçları kullanan sanatçı, resmin kurmaca düzlemini günlük hayata nüfuz etmiş malzemelerle yan yana göstererek, kurgu ile gerçeklik arasındaki sınırı sorguluyor.

SANATTA VİRÜS ALARMI

SARI VIRÜS'TE TÜM SANATÇILAR SARI RENGIN KENDI ALGILARININ YANSIMASI OLARAK ORTAYA ÇIKARDIKLARI ESERLERI SERGILIYOR.

13-24 Mart 2014

Hardan Art Team'in yeni sanat projesi "Sarı Virüs" Beyoğlu Belediyesi Cihangir Sanat Galerisi'nde sanatseverlerle buluşacak. Çıkış noktasını farklı kültürlerde sarı renge yüklenen anlamların oluşturduğu sergiye toplam 48 sanatçı katılıyor. Dimitris Vogdanis Danis, Harris Louvros & Özlem Haliloğlu tarafından kurulan Hardan Art Team'in yeni sanat projesi farklı kültürlerde bambaşka anlamlar taşıyan sarının sırrını açığa çıkarmaya niyetli. Antik çağlarda tanrısal gücü, ışık ve güneşi sembolize eden renk günümüzde polisiye olay mahaline çekilen bant ya da trafik ikaz ışığı olarak kullanılıyor. Serginin temasına göre ise Sarı Virüs içinde karşıt kavramları barındırıyor. Iyi ve kötü, güzel ve çirkin, gerçek ya da ütopya, yararlı ya da zararlı gibi kavramları içeren Sarı Virüs'te tüm sanatçılar sarı rengin kendi algılarının yansıması olarak ortaya çıkardıkları eserleri sergiliyor.

PARÇALAR ARASINDA ORTAYA ÇIKAN MESAFE ÇALIŞMANIN ZAMAN-IMGE KAZANMASINI SAĞLAYARAK IZLEYICI ÜZERINDE ÇARPICI BIR ESTETIK DUYUMSAMAYA YOL AÇIYOR.

HEYKEL DÜNYAYI ELE GEÇİRSİN

17 Nisan-17 Mayıs 2014

Çağdaş sanatın genç ve renkli ismi Ardan Özmenoğlu "Sculptures" sergisi ile ALAN Istanbul'da. Son dönemde çağdaş sanatta dünya çapında tanınırlık kazanarak kendi dalında Türkiye'nin en önde gelen isimlerinden birisi haline gelen Ardan Özmenoğlu başta New York olmak üzere tüm dünyada büyük ilgi ve beğeni toplayan 3 boyutlu çalışmaları ile ilk defa bir solo sergide izleyiciyle buluşuyor.
Sanatçı post-it parçalarından ürettiği, görsel dünyadan elde ettiği renk ve imajları daha sade fakat daha çarpıcı hale getiren bir teknik uygulama ile kendi sanat üretimi içerisinde yeni bir estetik düzeye geçiş yapıyor.
Birbirini eşit boyut ve aralıklar ile tekrar eden transparan yüzeylerin üzerine parçalar halinde dağılan imajlar bütünsel bir çalışmayı ortaya koyuyorlar.
Parçalar arasında ortaya çıkan mesafe çalışmanın zaman-imge kazanmasını sağlayarak izleyici üzerinde çarpıcı bir estetik duyumsamaya yol açıyor.

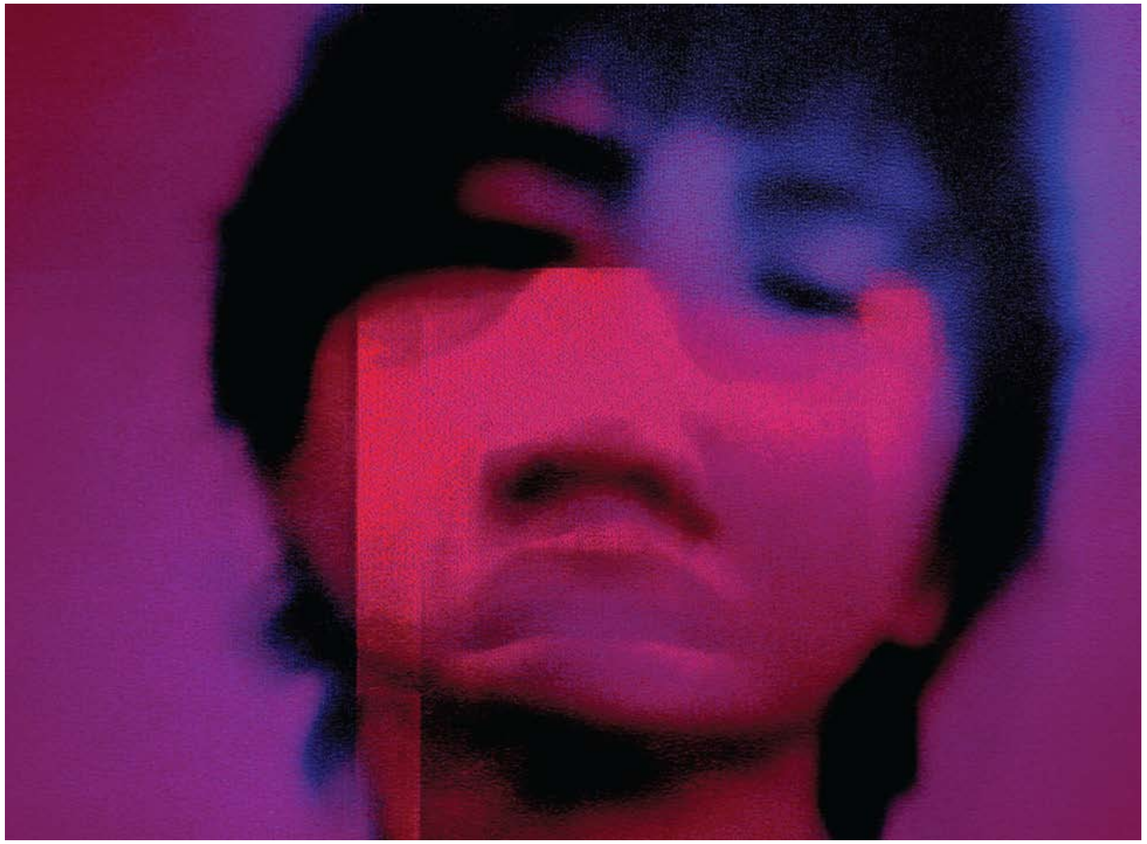
SINIR SİSTEMİ

20 Mart-18 Nisan 2014

Füruzan Şimşek 'Sınır Sistemi' başlıklı sergisiyle 20 Mart-18 Nisan 2014 tarihleri arasında Pg Art Gallery'de izleyiciyle buluşuyor. Gündelik yaşamdan alınmış sahneleri resmettiği tualleriyle tanıdığımız sanatçı, bu sergisinde özellikle kentli insanın yaşamını ve psikolojik anlamda varoluş problemlerini yansıttığı çalışmalarına yer veriyor. Sanatçı üretimlerinde, nesnelere ve olaylara aynı mesafeden yaklaşarak, yaşadığımız çağın ve mekanın tanıklığını üstleniyor.Füruzan Şimşek'in çalışmalarındaki mekanlarından koparılmış nesne ve figürler, gündelik yaşamımızda sürekli varolan sıradan durumların belirginleştirilmesinde önemli bir rol oynuyor. Alışkanlığın, bireylerin kendilerine dışardan bakmasını, kendi mekanlarını ve nesnelerle kurdukları ilişkileri bir süre sonra görünmez hale getirmesi, sanatçının bu vurgusuyla tekrar görünür bir nitelik kazanıyor. Şimşek salt fotografik bir bakış açısından ziyade, bugünün bireyine özgü algı biçimini de resminin tekniği ile örtüştürüyor.

BUGÜNÜN FİNANS VE YATIRIM MERKEZİ. YARININ TASARIM VE SANAT ÜSSÜ.
GELECEK NE GETİRECEKSE 42 MASLAK'TA OLACAK.
THE FUTURE IS MASLAK
▸ 42MASLAK.COM ▸ (0212) 276 00 42
BAY İNŞAAT 41 YIL
RESİDENCE + OFFICE + HOTEL + SHOPS + ART
Bay İnşaat - 42 Maslak Yatay Ofisler LEED®PLATINIUM Yeşil Bina Sertifikası Sahibidir.
Linked in foursquare
42 KIRKİKİ MASLAK

ART PARIS 2014 BU YIL ÇİN'İ AĞIRLIYOR

ÇİN, ART PARİS 2014'ÜN ONUR KONUĞU; ÜSTELİK BU SENE ÇİN HALK CUMHURİYETİ VE FRANSA ARASINDAKİ DİPLOMATİK İLİŞKİNİN 50'NCİ YILI KUTLANIYOR.

Alican Çakmak Kozoğlu

Art Paris Sanat Fuarı, bu yıl farklı kuşaklara ait 90 Çinli sanatçının işlerini modern ve çağdaş sahnesinin spot ışıklarının altına alıyor. Beijing, Shanghai ve Hong Kong'dan katılım yapan galerilerin yanı sıra 20 batılı galeri de fuarda temsilci bulunduracak. Toplamda 20 ülkeden 140 uluslararası galerinin katıldığı sanat etkinliği merceğini doğuya ve doğu toplumlarına çevirmiş durumda. Üstelik sadece Fransız-Çin ilişkisinin 50'nci yılının kutlanıyor olması sebebi ile değil; Çin dışından da pek çok Orta Doğulu ve Asyalı katılımcı Fransa'nın en prestijli sanat etkinliğinin katılımcıları arasında yerlerini alıyorlar. Bir önceki yılın onur konuğu olan Rusya ve yapılan etkinlikler sayesinde kurulan bağları onurlandırmak için pek çok Rus galerisi programda yerini alıyor.

ART PARİS 2014, 27 - 30 MART TARİHLERİ ARASINDA GRAND PALAİS, PARİS'TE ULUSLARARASI BİR SANAT İZLEYİCİSİYLE BULUŞACAK.

TOPLAMDA 20 ÜLKEDEN 140 ULUSLARARASI GALERİNİN KATILDIĞI SANAT ETKİNLİĞİ MERCEĞİNİ DOĞUYA VE DOĞU TOPLUMLARINA ÇEVİRMİŞ DURUMDA.

Art Paris 2014'de ana tema Çin olsa da alt temalar da bir o denli detaylı ve ilgi çekici. Bunlar arasında; sadece 5 yıldan genç galerileri bir araya getiren "Promises" segmenti, çağdaş sanat ve tasarım arasındaki gri bölgeyi ele alan "Artdesign" ve Fransız yayınevi Flammarion Bookshop'ın önderliğinde düzenlenen ve 30 yayınevinden çalışmaların yer aldığı "Art Books Flammarion Bookshop" gibi renkli etkinliklere ev sahipliği yapacak olan alt oluşumlar yer alıyor.

ART14 LONDON ULUSLARARASI SANAT DÜNYASINI BİR ARAYA GETİRDİ

LONDRA'DA GERÇEKLEŞTİRİLEN SANAT FUARI, BU SENE ÖNCEKİ SENEDEN ÇOK DAHA GENİŞ BİR İZLEYİCİ KİTLESİNİ MODERN VE ÇAĞDAŞ SANAT İLE BİR ARAYA GETİRDİ.

Alican Çakmak Kozoğlu

Art14 London, 28 Şubat ila 2 Mart 2014 tarihleri arasında uluslararası bir sanat platformunu; sanatçılardan, yatırımcılara ve koleksiyonerlere uzanan bir grubu bir araya getirdi. Türkiye'den de katılımcı müze ve galerilerin olduğu etkinlik Meksika, Rusya ve Çin'den gelen katılımcılar oldukça dikkat çekti. Citi Private Bank'ın sponsorluğunda gerçekleştirilen Art14 London, etkinliğe dahil olan galeri ve müze sayısını arttırırken ziyaretçi sayısında da büyük bir artış oldu. 40 ülkeden 180 galerinin katıldığı etkinlik pek çok başarılı sanatçının çalışmalarına ev sahipliği yaptı. Art14 London'ın ağırladığı sanatçılar arasında Jonathan Yeo, Sör Peter Blake, Yinka Shonibare ve Ryan Gander vardı. Afrika sanatının başarılı temsilcilerinden Romuald Hazoumè'nin heykelleri de proje dahilinde sanat izleyicisi ile buluştu.

ART14 LONDON'IN AĞIRLADIĞI SANATÇILAR ARASINDA JONATHAN YEO, SÖR PETER BLAKE, YİNKA SHONİBARE VE RYAN GANDER VARDI.

SANATA YÖN VEREN **KADIN SANATÇILAR**

MART AYINDA KUTLADIĞIMIZ EN ÖNEMLİ GÜNLERİNDEN BİRİ DE DÜNYA KADINLAR GÜNÜ. AYRIM YAPMAK İSTEMESEK DE BU GÜNE ÖZEL OLARAK SANATA DAMGASINI VURMUŞ, KENDİNİ İSPATLAMIŞ, BAŞARILI OLMUŞ KADIN SANATÇILARI ANMAK İÇİN FRİDA KAHLO'DAN DÜNYACA ÜNLÜ KADIN SERAMİK SANATÇIMIZ FÜREYA KORAL'A, DÜNYACA ÜNLÜ RESSAMIMIZ FAHRELNİSA ZEYD'DEN DÜNYACA ÜNLÜ KADIN GRAVÜR SANATÇIMIZ ALİYE BERGER'E KADAR KISA BİR DOSYA HAZIRLADIK.

ESER BAYKUŞ

FAHRELNISA ZEID

İlk kadın heykeltıraşımızı hatırlıyor musunuz? Bu soruya "evet" cevabı veren kişi sayısı eminiz çok az çünkü garip bir şekilde bazı bilgiler bilerek isteyerek ya da refleks olarak unutulmaya terk ediliyor. Sabiha Bengütaş, Türkiye'nin ilk kadın heykeltıraşı olarak bilinmektedir. Atatürk, İsmet İnönü, Abdülhak Hamid, Ahmet Haşim, Bedia Muvahhit gibi tarihte iz bırakan pek çok ismin büstünü yapana Bengütaş, eğitimini Şam'daki Fransız Katolik Okulu'nda aldı. Kadınlarımızın heykeltıraşlığı meslek olarak benimsemesinde ise Sabiha Ziya Hanım'ın öncülüğü unutulamaz. Sabiha Hanım, mesleğinin doruğunda Şair Abdülhak Hâmid'in torunu Büyükelçi Şakir Emin Bengütaş ile evlenecek ve ondan sonra Sabiha Bengütaş olarak tanınacaktı. Küçük yaşlarda güzel sanatlara ilgi duyduğundan henüz liseyi bitirmeden 16 yaşındayken Sanayi-i Nefise Mektebi in resim bölümüne kaydoldu. Kendi kendisine antik bir büstü kopya eden Sabiha Bengütaş´ın bu yaptığını gören heykel öğretmeni, kendisinin yaptığına başta inanmadıysa da, daha sonra ikna olunca onu destekleyip okulun heykel bölümüne ilk kız öğrenci olarak alınmasına yardımcı oldu. Yeteneği kısa sürede farkedilen Bengütaş, okulunu birincilikle bitirdi. Roma Güzel Sanatlar Akademisi´nde ihtisas yaptı. İtalya´da büyük deneyimler kazanan Sabiha Bengütaş, Taksim Meydanı´ndaki Atatürk abidesini yapan ünlü İtalyan heykeltıraş Canoci´nin asistanlığını yaptı. Abdülhak Hamid´in torunu Emin Bey ile evlenen Sabiha Bengütaş, kocasının diplomat olması nedeniyle birçok yabancı ülkede bulundu, mesleğini bu ülkelerde sürdürdü. Sabiha'nın heykeltıraşlık tutkusu öylesine coşkulu ve güçlüydü ki, bütün gücüyle çalışarak bu mesleğin sırlarını öğrendi. Gerek Türkiye'de gerekse yurt dışında ilk Türk kadın heykeltıraşı olarak tanındı. Sabiha Bengütaş 1938 yılında iki önemli konkur kazandı. Atatürk ve İnönü için açılan heykel yarışmasında birinci oldu. Heykeltıraşımız, bu heykellerin eskizlerini Türkiye'de hazırladı, Roma'ya giderek orada tamamladı. Atatürk'ün büyük, üniformalı heykeli dünyanın en değerli mermerleri olan Carra mermerindendir ve günümüzde Çankaya Köşkü'nün bahçesinde bulunmaktadır. Cumhuriyet'in ilk kadın ressamı ise Mihri Rasim Açba olarak kabul edilir. Avrupai bir eğitim gören Mihri Hanım'ın resme büyük bir yeteneği ve hevesi vardı. Abdülhamit'in himayesindeki saray ressamı Zonaro'dan Beşiktaş'taki atölyesinde resim dersleri aldı. Mihri Müşfik böylece, çağdaş resim hakkında belli bir donanım kazanır ve Türkiye'de çağdaş resim çalışmalarını başlatan ilk kadın ressam unvanını aldı. Portre ve figür ağırlıklı resim yapan Mihri Müşfik, Sorbonne Üniversitesi'nde siyasal bilimler öğrenimi gören Bursalı Selami Paşa'nın oğlu Müşfik Bey ile flört etmeye başlar, kısa bir süre sonra da evlenirler. Böylece sanat dünyasında bilinen adı "Mihri Müşfik Hanım" olur. Kalıpları kırmayı seven bir kadın olan Mihri Müşfik, ilkleri hayatına geçiren insanların yaşamak zorunda kaldığı ne varsa yaşamıştı. Son derece cesur ve tutku dolu bir kadındı. Resme olan tutkusu aristokrat bir yaşamı bırakıp, bohem ve çoğu zaman da yoksul bir yaşam sürmesine sebep olmuştu. Modern yaşam anlayışı yüzünden çevresinin tepkisini topladı. 1919 yılında İtalya'ya gider. Bu ani gidişinin nedeninin İttihat ve Terakki Cemiyeti mensuplarıyla olan yakın ilişkilerinin olduğu sanılmaktadır. Bir yıl sonra İtalya'dan geri döndüğünde, iki yıl daha İnas Sanayi-i Nefise'de ders verir. Bu arada Müşfik Bey ile olan evliliğini de bitirir. Mihri Müşfik, 1923 yılında tekrar İtalya'ya döndü. Mihri Müşfik, Roma ve Paris'te pek çok ressam ve edebiyatçı ile dost olmuştu. Bunlardan biri de İtalyan şair Gabriel d'Annunzio'du. Onun aracılığı ile Papa'nın portresini yaptı ve bir kilisenin fresklerinin onarımında çalıştı. Böylece Vatikan'da ilk kez bir Papa, başka dinden bir kadın ressama poz vermişti. Bu tablo Vatikan Müzesi'ndedir. Mihri Müşfik, Türkiye'ye döndüğünde Atatürk'ün ayakta bir portresini yaptı ve Çankaya Köşkü'nde, bizzat Atatürk'ün kendisine hediye etti. Uzun yıllar kayıp olan bu tablo doksanlı yıllarda ortaya çıktı. Mihri Müşfik ressam kariyeri boyunca 150 eser meydana getirdi. Tarihsel sıralamayı bir yana bırakırsak, Türkiye'nin en başarılı kadın sanatçılarından biri de Fahrelnisa Zeyd'di. Şakir Paşa ailesinden yetişen ünlü bir sanatkâr olan Fahrünnisa Hanım Zeid, 1901 yılında Büyükada'da Şakir Paşa Konağı'nda doğdu. Dame de Sion'dan sonra Sanayi-i nefise Mektebi'ne giren sanatçı, ilk evliliğini tanınmış yazar Edip İzzet ile yaptı. İkinci eşi ise Ürdünlü Prens Zeid'di. Eşinin görevi dolayısıyla Avrupa'nın sanat merkezlerinde yaşama fırsatı bulmuş ve resim çalışmalarına aralıksız devam etmişti. Kendi yaşamı ve sanatını anlatan bir kitabı da bulunuyor. 1991Đde Ürdün'de vefat eden Zeid, Lirizm ve romantizme dönük resimleriyle ve son döneminde yoğunlaştığı portreleri ile tanınıyor. Dünyaca ünlü kadın gravürcümüz Aliye Berger ise önce müziğe ilgi duymuştu. Daha sonra resme yöneldi. Bir yarışmada birinciliği alan tablosu ile kendine özgü bir üne kavuştu. Eşi İstanbul'un tanınmış ailelerinin çocuklarına ve Osmanlı Sarayı'ndaki müzikseverlere özel dersler veren Macar kökenli virtüöz Berger'di. Yaşamlarını daha çok babasının adını taşıyan Büyükada'daki köşkünde sürdürdü. Son yıllarını, daha sonra kapısına plaketi konulan, Narmanlı Yurdu'ndaki dairede geçirdi. 1974 yılında aramızdan ayrıldı. Dışavurumcu oyma baskıları ile tanınan Berger 1954'de Uluslararası Sanat Eleştirmenleri Derneğinin açtığı yarışmada "Güneş" adlı kompozisyonu ile birincilik, 1955'te de Tahran Biennali'nde ise ikincilik aldı. 1951-54 arasında oyma baskı tekniğini yaymak amacıyla İstanbul manzaraları ve tebrik kartları da üretmişti. Türk sanat tarihine damga vurmuş bir diğer isim ise Eren Eyuboğlu'dur. Romanya doğumlu Eren Eyuboğlu, ünlü ressam ve şair Bedri Rahmi Eyuboğlu'nun eşidir. Eyuboğlu, Anadolu insanının yaşamını işlediği resimleri ile tanındı. Eyuboğlu, Yaş Güzel Sanatlar Akademisi'nden sonra Paris'e, Julien Akademisi'ne gitmiş, oradan sonra da André Lhote ile dört yıl çalışmıştı. Monet ve Cézanne'dan etkilenmişti. 1936'da Bedri Rahmi ile evlenip İstanbul'a yerleşmişti. Eren Eyüboğlu yapıtlarında folklorik özellikleri plastik değerlerle bütünleştirmiş, biçim olgunluğunu ve anıtsallığı yeğleyerek süslemecilikten kaçınmıştı. Eren Eyüboğlu resim yanında Mozaik çalışmaları da yapmıştı. Resim eğitimini Zürih'te ve Almanya'da alan Emine Fuat Tugay da bir diğer ünlü kadın ressamımızdır. Geniş kültür bilgisi ve İngilizce yazdığı Oxford tarafından basılan kitabı ile dünya çapında tanınmaktadır. Eğitimini İsviçre ve Almanya'da tamamlayan bir diğer başarılı kadın sanatçımız da Hale Asaf'tı. Kısa yaşamı süresince meydana getirdiği çoğu eseri Fransa'da kaldığı için tarzının Matisse görüş ve tekniğine bağlı kaldığını varsayabiliriz. Matisse'de olduğu gibi Hale Asaf da şematik, biçimleri fazla belirlenemeyen, kroki, niteliğinde bir desen, boya katları arasında sızan çizgileri örten parlak, az karışımlı renkler belirir. Hale Asaf'ın bir süre, Paris'te Jeune Europe Galerisinde çalıştığı da bilinmektedir. 19. Yüzyılın sonlarında dünyaya gelen Müfide Kadri de ülkemizin yetiştirdiği başarılı kadın sanatçılardan biriydi. Müfide Kadri, küçük yaşta resim ve musikide gösterdiği kabiliyetle dönemin sanat üstatlarının dikkatini çekmişti. Osman Hamdi Bey resimlerini görünce inanamamış ve gözü önünde resim yaptırarak Müfide Kadri'nin kabiliyetini görmüş ve ikna olmuştu. Müfide Kadri, Osman Hamdi'nin tavsiyesi ile bir süre Halil Paşa'dan ders almış ve çok genç yaşta ilk kadın resim öğretmeni olmuştu. Ancak henüz 22 yaşında 1911Đde hayata gözlerini kapamıştı. Ölümünden sonra Müfide Kadri'nin resimleri satışa çıkarılmış, bazıları da Almanlar tarafından satın alınmıştı. Cumhuriyetin ilk yıllarında pek çok başarılı kadın ressamımız özellikle Avrupa'ya gönderilmişti. Bu isimlerden biri de Sabiha Bozcali'ydi. Dört ayrı ülkede resim eğitimi alan tek ressamımız Sabiha Bozcali'dir. İlk olarak 16 yaşında Münih'e gönderilen sanatçı, yurda döndüğünde ise Sanayi-i Nefise mektebine gitti. Kazandığı burs ile 1930-33 yılları arasında Paris'te ressam Paul Signac'ın öğrencisi oldu. Yurda döndükten sonra Mısır'a davet edilerek sarayın duvarlarını süsleyen tablolar yaptı. Daha sonra Roma'da Papalık Müzesi'nde de aynı tarz çalışmalar yaparak ününe ün kattı. Gelelim dünyaca ünlü kadın seramik sanatçımız Füreya Koral'a… Koral'ın eserleri bugün hala yaşamaktadır. Marmara Oteli lobisinde duvar panosu, Ulus Çarşısı'nda duvar panoları, Manifaturacılar Çarşısı'nda duvar panosu, Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde duvar panosu, Ziraat Bankası'nda duvar panosu, Divan Oteli'nde duvar panosu, Tam Sigorta Binası'nda duvar panoları, Divan Pastanesi'nde duvar panosu, Sheraton Oteli'nde duvar panosu Koral'ın açık

CATERINA VAN HEMESSEN

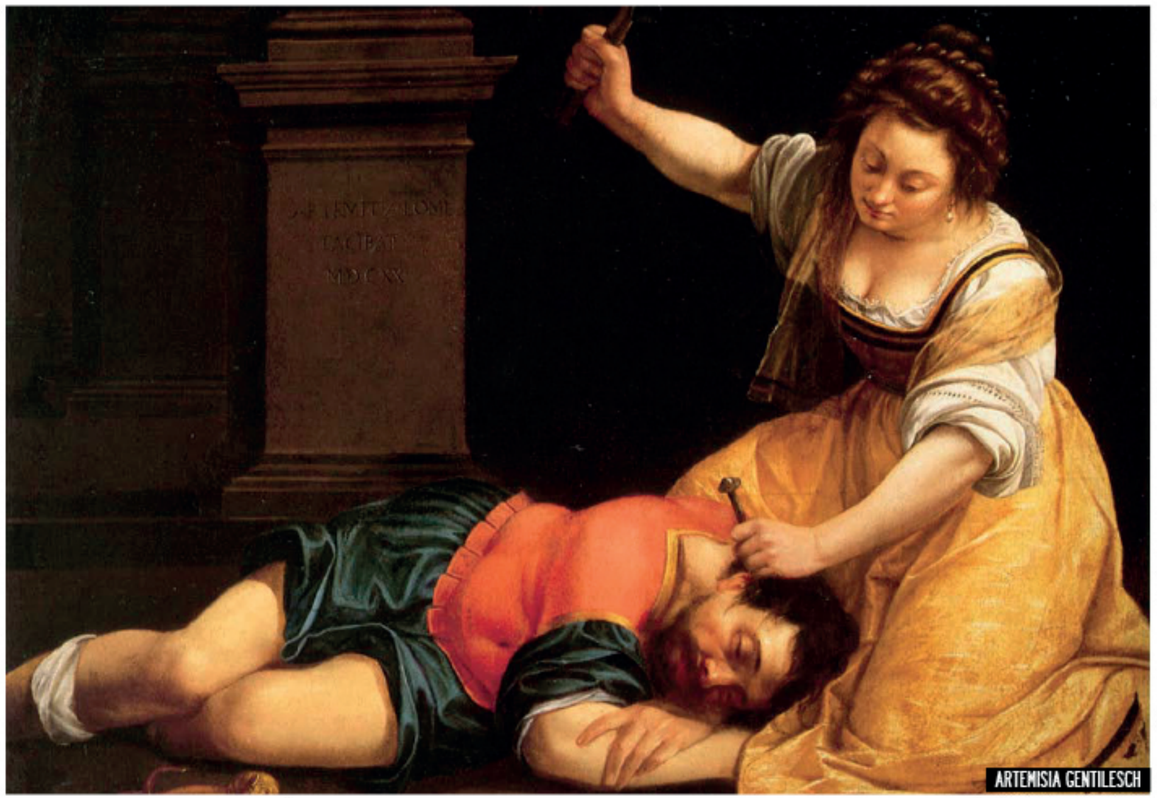

EDE GALIZIA

ENTELEKTÜEL BİR AİLENİN ÜYESİ OLAN DÜNYACA ÜNLÜ KADIN SERAMİK SANATÇIMIZ FÜREYA KORAL'IN ESERLERİ ÇEŞİTLİ DUVAR PANOLARINDA BUGÜN HALA YAŞAMAKTADIR.

FUREYA KORAL

ARTEMISIA GENTILESCH

AVRUPA'DA RÖNESANS, KADIN SANATÇILARIN ORTAYA ÇIKMASINDA PEK UMUT VERİCİ BİR ZAMAN DEĞİLDİ. KADINLARIN GÖREVİ EVLENMEK VE ÇOCUK YAPMAKTI, ERKEK EGEMENLİĞİ ÖYLE GÜÇLÜYDÜ Kİ SANAT DALLARININ HİÇBİRİNDE KADINLARA YER YOKTU. HATTA RESMİ SANAT DERSLERİ BİLE ALAMAZLARDI. ANCAK YİNE DE BAZI KADINLAR BUNLARI AŞTI.

alandaki eserlerindendir. Füreya Koral soylu, entelektüel bir ailenin üyesiydi. Ailesinde yetişen birçok sanatçı vardır. Bunların bazıları; ressam Aliye Berger (teyzesi), ressam Fahrünissa Zeid (teyzesi), yazar İzzet Melih Devrim (Fahrelnisa Zeid'in eşi), yazar Cevat Şakir Kabaağaçlı / Halikarnas Balıkçısı (dayısı), tiyatro oyuncusu Şirin Devrim (kuzeni), ablası Mustafa Kemal Atatürk'ün silah arkadaşlarından general Emin Koral ve annesi de Osmanlı tarihçisi, yazar ve devlet adamı Şakir Paşa'nın büyük kızı Hakkiye Koral'dır. Koral, 1951'den günümüze kadar yurt içinde ve dışında 32 sergi açtı. Eserleri Paris'teki Salon d'Octobre, Ciudad de Mexico'daki Modern Sanat Müzesi, Prag'da Napstkovo Müzeum, Washington'da Smitshonian Institute ve Türkiye'nin çeşitli yerlerindeki galerilerde sergilendi. 1955 yılında Cannes Milletlerarası Sergisinde gümüş madalya, 1962 yılında Prag Milletlerarası Sergisinde altın madalya kazandı. 1967 yılında İstanbul'da düzenlenen Milletlerarası Seramik Sergisinde de gümüş madalya aldı. Ayrıca Washington Smithsonian Enstitüsü'nden ödül ve Fransa'daki Vallauris bienalinden onur diploması aldı. Koral, 1981'de Kültür Bakanlığı ödülü, 1986'da Sedat Simavi Vakfı Plastik Sanatlar Ödülü'nü de layık görüldü. Gelelim dünyanın en karanlık dönemi olan Ortaçağ'da sanat yön veren isimlere. Avrupa'da Rönesans, kadın sanatçıların ortaya çıkmasında pek umut verici bir zaman değildi. Kadınların görevi evlenmek ve çocuk yapmaktı, erkek egemenliği öyle güçlüydü ki sanat dallarının hiçbirinde kadınlara yer yoktu. Hatta resmi sanat dersleri bile alamazlardı. Ancak yine de bazı kadınlar bunları aştı. Genelde babaları tarafından, toplumda iyi bir mevkie ulaşmak amacıyla aile içinde eğitim alan kadınlardan bazıları iyi bir sanatçı olmayı başardılar. İşte zamanlarının önde gelen on kadın ressamı. Onlar Rönesans'ın son dönemleriyle (1500), Barok çağına (1600) kadar olan dönemde yaşadılar. Levina Teerlinc (1510-1576), Caterina van Hemessen (1527-1587), Sofonisba Anguissola (1532-1625), Lavinia Fontana (1552-1614), Fede Galizia (1578-1630), Artemisia Gentileschi (1593-1652), Judith Leyster (1609-1660), Mary Beale (1633-1699), Elisabetta Sirani (1638-1665) ve Rachel Ruysch (1664-1750) Ortaçağ karanlığında kendini ispat edebilmiş öncü kadın sanatçılardan bazılarıydı.

JUDITH LEYSTER

Cenin Burcu Çorbacı

Cenin için sanat, doğrudan kolektif bilinçdışına erişebilmenin bir yolu. Sanatı, kişisel – karmaşık – ikonografik – görsel hazinesi ile kaynaştırdığı evrensel arketipler, semboller, alt algısal mesajlar, formlar ve renkler aracılığıyla kendi bilinçaltındaki mesajları gün yüzüne çıkarmak için kullanıyor.

www.artfulliving.com.tr

Cenin Burcu Çorbacı için QR kodu okutunuz.

ARTFUL LIVING® COM.TR

SANATI MERKEZİN DIŞINA GÖTÜRMEK

BAKSI MÜZESİ

"ÇAĞDAŞ SANATIN SADECE MERKEZDE OLMASI, PERİFERİDEKİ İNSANLARIN ÇAĞIN SÖYLEMİYLE BULUŞAMAMALARI GİBİ BİR KÜLTÜREL İKİLEM YARATIYORDU. BU, KÜLTÜREL DEMOKRASİYE DE AYKIRI BİR DURUMDUR."

Avrupa'nın en prestijli müze ödüllerinden biri olan Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisi (AKPM) tarafından verilen 'Avrupa Konseyi Müze Ödülü' EMYA ödülünün sahibi olan Baksı Müzesi, sanatçı ve eğitimci Hüsamettin Koçan'ın geçmişi uzun yıllar öncesine giden bir hayalinin ürünü. Bayburt'un 45 km dışında bulunan müze, sanatın merkezin dışına taşınmasını sağlayan ilham verici bir önek.

'Sanatı merkezin dışına götürme' arzusuyla Baksı Müzesi'nin doğduğunu biliyoruz. Peki, doğduğunuz köye müze açma fikri ilk olarak ne zaman ortaya çıktı?

Aslında bu soru bizi 1987'ye götürür. Bu bir baba-oğul hikâyesi. Babam gurbetçi idi. Uzun yıllar köyünde yaşayamamıştır. Köyünü özlüyordu vefat edince onu köyüne götürdüm. Çok ağır kış koşulları vardı o zaman. Benim için ağır olan ise; köy yapısının hızla bozulmuş olmasıydı. Babamla birlikte bizim köyü de kaybetmiştik. Bu nedenle babamın anısına bizim eski geleneksel konaklardan birisini inşa etmek istedim. Baksı Müzesi'nin doğuş hikâyesi böylece başlamış oldu.

Burada filizlenen fikir, sosyal erozyon nedeniyle bölgede yaşanan kültürel değerlerin kaybı, yabancılaşma gibi nedenler göz önünde bulundurarak, o bölgeye ve bölge insanına mutlaka bir destek üretme isteği üzerinden devam etti. Doğaldır ki bölge insanının yitirmekte olduğu geleneksel kültürle zanaatı çağdaş sanatla aynı mekânda sergilemek kültürel ön yargıyı da ortadan kaldırmayı da hesaba kattık.

Baksı Müzesi'nin varoluş nedenlerinden biri de, çağdaş sanatı periferiye götürmek oldu. Çağdaş sanatın sadece merkezde olması, periferideki insanların çağın söylemiyle buluşamamaları gibi bir kültürel ikilem yaratıyordu. Bu, kültürel demokrasiye de aykırı bir durumdur.

Eminiz pek çok zorlukla karşılaşmışsınızdır müzenin yapımı esnasında. Neler yaşandı, nelere göğüs gerdiniz?

Müzenin gerçekleşmesi on iki yıl sürdü. Bu süreç içinde çok farklı sorunlarla karşılaştık. İlk sorunumuz bu projenin gerçekleşeceğine insanları inandırmak oldu. Çünkü insanlar böyle bir projeyi gereksiz ve ütopik buluyorlardı. İkinci sorunumuz geleneksel aile modeli dışına çıkmak oldu. Projeyi; muhtar, imam ve öğretmenle birlikte yürütmeğe karar vermiştim. Bu durum hiç feodal modele uymuyordu. Çekirdek aile durumu kırgınlıkla karşıladı. Üçüncü sorun ekonomikti. Sahip olduğum para birinci bölüm inşaatıyla birlikte tükenmişti. Çareyi Dragos'taki evimizi satarak inşaatı tamamlamakta gördüm. Eşim bu konuda onay verince evin satışı için etrafa haber saldık. Sanatçı dostlar buna izin vermediler. Yüz yirmi beş sanatçı "Şaman Güncesi" sergisini açtılar. En çok şaşırtan sorun ise; bulunduğumuz tepede ka-

"BİZ SADECE SERGİLER AÇAN VE BELLİ BİLGİLERİ DEPOLAYAN BİR KURUM DEĞİLİZ. BİZİM İNSANLA İLİŞKİMİZ İZLEYİCİ MÜZE İLİŞKİSİNDEN ÇOK DAHA FAZLA. BİZ O ÇEVRE İNSANININ YAŞAMIYLA DEĞERLERİYLE VE ÜRETİMİYLE İLGİLİYİZ."

"BAKSI MÜZESİ'NİN ÇAĞDAŞ ESERLER KOLEKSİYONU 160'I AŞKIN SANATÇININ YAKLAŞIK 200 ESERİNDEN OLUŞUYOR. FARKLI DİSİPLİNLERDEN GELEN TÜRKİYE'NİN ÖNDE GELEN SANATÇILARININ RESİM, SERAMİK, HEYKEL, YERLEŞTİRME, VİDEO GİBİ DEĞİŞİK TÜRDE ESERLERİNİ BİR ARAYA GETİREN BU KOLEKSİYON SANATÇILARIN YAPTIKLARI BAĞIŞLARLA GÜNDEN GÜNE GENİŞLİYOR."

liteli iş yapa bilecek ustaların İstanbul ve Ankara'ya gitmeleri olmuştu. İnşaatçılığın kaynağı olan o topraklarda inşaat yapacak usta bulamayınca, biz de çareyi o bölgeden gitmiş ustaları İstanbul'dan geriye götürmekte bulduk. Tabi ki bu duruma önce toleransla bakan, sonrasında durumu çıkılmaz hale dönüştüren bürokrasiyi de eklersek zorlukları tamamlamış oluruz. Fakat ilk günden son güne kadar bizi hiç yalnız bırakmayan çocuklar ve bölge insanının konuk severliği kıvanç vericiydi.

Temellerinin atıldığı 2000 yılından bu yana nasıl geri dönüşler aldınız Baksı Müzesi ile ilgili olarak? Özellikle yerel halkın hayatında nasıl bir değişim yarattı?

Temelin atıldığı günlerde bizim köyün erkekleri kendi köylerinde ücret karşılığı çalışmak istemiyorlardı. Daha doğrusu kendi köylerinde ücretli çalışmayı kendilerine yediremiyorlardı. Zamanla bu ilişki değişti. Şimdi şu günlerde kadınlarımız müze atölyelerinde çalışıyorlar ve onların bankamatikleri var. Öte yandan müzenin o çevre hayatını olumlu yönde etkilendiğine dair kanaat yaygınlaştı. Başka bir değişle daha önce uzaktan baktıkları müze ile şimdi gurur duyuyorlar.

Baksı Müzesi sadece bir müze olmanın çok ötesinde. Sergi salonları, atölyeler, konferans salonu, kütüphane ve konukevi ile büyük bir sanat kompleksi. Yavaş yavaş gelişip büyüyen bir yapı. İlerisi için ne gibi yeni düzenlemeler, yeni imkânlar oluşturmayı planlıyorsunuz?

Biz sadece sergiler açan ve belli bilgileri depolayan bir kurum değiliz. Bizim insanla ilişkimiz izleyici müze ilişkisinden çok daha fazla. Biz o çevre insanının yaşamıyla değerleriyle ve üretimiyle ilgiliyiz. Bu nedenlerle atölyeler kurduk, bunları büyütmeyi ve çevre merkezi yerleşim merkezlerine yaymayı planlıyoruz. Bizim köyü örnek bir köy olarak revize etmeyi ve köyde pansiyonculuğu başlatmayı planlıyoruz. Çocuklarla ilgili yetenek akademisini kurumsallaştırıyoruz ve daha da geliştireceğiz. Uluslararası workshoplar ve sergiler ile birlikte kültür turizmi doğrultusunda açılımlar planlıyoruz.

Merkez Türkiye ile kırsal bölge arasında ve çağdaş sanat ile el sanatları arasındaki boşluk arasında köprü kurmak ne kadar zordu? Bize farklılıklar üzerine bir örnek verir misiniz?

Baksı Müzesi'nin temel sorunlarından bir tanesi zihinlerde oluşmuş geleneksel ve çağdaşlık ayrımının, ürünler üstünden tek taraflı okunmasıdır. Bu nedenle geleneksel müzecilik anlayışının uzmanlaşma dediğimiz alanı, kutsamasını da dikkate alacak olursak Baksı'nın ortaya koyduğu geleneksel ile güncel olanı bir müze çerçevesi içerisinde değerlendirmesi, bazı akademik çevreler tarafından yadırgandı. Ayrıca köylüler de kendi kullandıkları ve terk ettikleri eşyaları müzede sergilememizi şaşkınlıkla karşıladılar. Bilindiği gibi gelenek yenilik üstünden daha çok tekrarla yaşar. Oradaki bireysel katkı sınırlıdır. Güncel sanat ise; tamamen bireysel ve kendine aittir. Bu iki fark, birbirini elbette etkiler ancak; birbirlerinin sınırları içinde olmak bir dönüşüm nedenidir. Bu da son derece doğal ve beklenen bir durumdur. Ayrıca Baksı Müzesi'nde atölyeler mevcuttur. Bu atölyeler de birbirine geçiş verirler.

Müzenin koleksiyonunda neler yer alıyor?

Baksı Müzesi'nde günümüz sanat ve tasarım dünyasını yansıtan eserler, halk resimleri ve yerel etnografik ürünlerle birlikte sergileniyor. Müze, sanatla zanaat'ı, süreklilikle arayışı aynı ortamda buluşturuyor. Böylelikle, aynı zemin üzerinde, farklı dönemler, farklı teknolojiler ve farklı anlayışlar izleyicinin değerlendirmesine sunuluyor.
Baksı Müzesi'nin çağdaş eserler koleksiyonu 160'ı aşkın sanatçının yaklaşık 200 eserinden oluşuyor. Farklı disiplinlerden gelen Türkiye'nin önde gelen sanatçılarının resim, seramik, heykel, yerleştirme, video gibi değişik türde eserlerini birarayа getiren bu koleksiyon sanatçıların yaptıkları bağışlarla günden güne genişliyor.

SODES (Sosyal Destekleme Projesi) ile de sosyal dayanışma misyonu üstleniyor Baksı Müzesi. Biraz bu projeden bahseder misiniz?

Sodes İşkur ve Kudaka çerçevesinde özellikle gelenek kökenli eğitim programları uyguladık. Atölyelerde üretilen ehramlar ve kilimler; Özlem Süer, Arzu Kaprol gibi tasarımcıların tasarımlarıyla bir pazar oluşturduk. Bu projeler bağlamında yaklaşık kırk kadın eğitim aldı ve şu anki üretimin tabanını bu kadınlar oluşturuyor.
Baksı Müzesi'nin bundan sonraki planı, uluslararası ilişki ağını genişletmek, bulunduğu bölgenin sosyal ve ekonomik sorunlarına yoğunlaşmak. Aynı doğrultudaki kurumlarla iş birliği yapmaktır.

Müzenin mimarisi de oldukça dikkat çekici. Konseptini nasıl oluşturdunuz?

Müzenin mimarisini planlarken kardeşim Metin Koçan'la çalıştık. Benim düşüncem oraya ait olan ama modern olan binalar yapmaktı. Bunun için o bölge insanının geleneksel yerleşimini inceledik toprak damlı yapı geleneğinden yola çıktık. Bu nedenle bizim çatılarımız bir noktadan toprağa bağlanır. Geleneksel mimarlıkta 'gokgoloç' diye bilinen tepe pencerelerinden ışığı içeriye aldı ve özellikle müze bölümlerinde yatay ışık kullanmadık. "Binalar o tepeye ait olsun" duygusunu çoğaltmak için çevreden toparladığımız kına taşlarıyla inşa edildi. Ortaya ilginç olduğunu düşündüğüm bir proje çıktı.

Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi 2014 Yılın Müzesi Ödülü'nün Baksı Müzesi için ve müzeyle ilişkili insanlar için anlamı nedir?

Bulunduğumuz yer nedeniyle kültürel algı çemberinin dışındayız. O nedenle de paylaşım alanımız son derece kısıtlı. Bu ödül bizi merkezi konuma taşımakta, müzedeki etkinliklerin paylaşım alanını genişletmektedir. Aynı durum, müzenin çevresindeki insanlar içinde geçerlidir. Müze ziyaretçileri çoğaldıkça çevrede bir turizm hareketi oluşacaktır. Dolayısıyla, göç veren bu bölgeye bir canlılık kazandırmış olacağız. Ayrıca periferide olmanın her zaman dezavantaj olmadığını bu ödülle kanıtlamış olduk. Bu ödül niyeti göçmek olan insanlar için de başka bir anlam ifade edecektir.

Türkiye'de sanat ortamı yeni yeni hareketlenmeye, gelişmeye başladı son dönemlerde, özellikle önceki dönemlere kıyaslarsak... Bu durumun olumlu olduğu kadar dikkat edilmesi gereken handikapları da vardır kuşkusuz. Siz ne düşünüyorsunuz bununla ilgili?

Günümüz İstanbul sanatı daha önce olmadığı kadar büyük bir güce sahip. Bu gücün arkasında hiç kuşku yok ki 2000'lerde başlayan ve giderek ivme kazanan sermayenin sanata yönelmesinin ciddi bir payı var. Hatırlayacak olursak o tarihten itibaren özel müzeler yoğunlukla açılıyor ve uluslararası etkinlikler geniş bir kitle tarafından takip ediliyor. Bu dinamizmin arkasında İstanbul Bienali, Sanat Fuarları ve özel müzelerin büyük bir payı var. Türk Sanatı üretim potansiyeli açısından 1970'li yıllardan bu yana büyük bir dinamizmaya sahiptir. Sorun bu dinamizmanın desteklenip desteklenmemesinde yatıyordu.
Şimdi İstanbul ciddi bir çağdaş sanat merkezi konumuna ulaştı. Ve bu, özellikle tartışmalı sonuçlara rağmen, müzayedelerin sanat ortamlarına yeni izleyici ve koleksiyoner kazandırılmasında büyük bir payı oldu.

Günümüzde sanat halen bazı merkezlerin tekelinde mi sizce yoksa giderek yaygınlaştığı, her bireye ulaştığı konusunda iyimser misiniz?

Elbette, sanat bazı merkezlerin tekelinde. Kitlelerle sanat arasındaki mesafenin kapatılması için alternatif projeler üretilmesi ve medyanın da buna gerekli önemi göstermesi gerekiyor. Özel sektör ve devletin bu doğrultudaki projeleri desteklemesi bu sorunun çözümlenebilmesi için önemlidir.

SON DÖNEMİN EN ÇOK DİKKAT ÇEKEN SANATÇISI;

ARDAN ÖZMENOĞLU

BENCE GÜNÜMÜZÜN SANATI, DEĞERLİ, BENZERSİZ BİR NESNE OLGUSUNDAN UZAKLAŞMALI VE SANATI, SANAT MEKANINI, BİR YÜZLEŞME VE TECRÜBE OLARAK GERÇEK KILMALIDIR.

ESER BAYKUŞ

Contemporary İstanbul'un en çok dikkate çeken isimlerinden biriydi genç sanatçı Ardan Özmenoğlu. Pek çok koleksiyonerin ve galerinin dikkatini çekmeyi başardı. Çalıştığı atölyeler arasında Künstlerhaus Bethanien, Berlin ve Lower East Side Printshop, New York bulunan sanatçı 2004 yılından beri yurtiçi ve yurtdışında kişisel ve grup sergilerine katılıyor. Gelin Ardan Özmenoğlu'nu yakından tanıyalım…

Kısaca sizi tanıyabilir miyiz, hangi okuldan mezun oldunuz, hangi atölyelerde yer aldınız?

Bilkent Üniversitesi Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi'nden mezun oldum. Heykel, seramik, baskı atölyeleri, Bilkent Üniversitesi Sanat kütüphanesi, bulunduğum ortam ve bir Nobel ödülü eksik profesörler düşünülünce bir sanat talebesi için şahaneydi. Güzel sanatlar yüksek lisansımı yaparken San Francisco'da bir sanat programına başvurdum. Oradan onay ve davet geldi. Diplomamı alır almaz Berkeley'deki Kala Sanat Enstitüsü'ne gittim. Orada bambaşka bir sanat ortamının içine girdim. Sonrasında Lower East Side Printshop, New York ve Kunsthaus Bethanien Berlin'de çalıştım, ürettim.

Sizi özgün baskı tekniklerini farklı materyal yüzeylerinde kullanarak oluşturduğunuz mekana özgü enstalasyonlar ve bu teknikle buluşturduğunuz transparan heykellerinizle tanıyoruz. Bu tarz nasıl ortaya çıktı, süreçten kısaca bahseder misiniz?

Sanat yaratıcılıktır. Bence günümüzün sanatı, değerli, benzersiz bir nesne olgusundan uzaklaşmalı ve sanatı, sanat mekanını, bir yüzleşme ve tecrübe olarak gerçek kılmalıdır. İpek baskı tekniği benim yıllardır geliştirdiğim ve bana özgü detayları olan üçüncü elim. Post-it notlarla yaptığım mekana özgü enstalasyonlar ve bu teknikle buluşturduğum resimler kendi alanlarında Türk çağdaş sanatının ilkleri. Geleneksel bir tekniği, çağdaş bir aracıyla biraraya getirmem ve ürettiğim eserlerin dokunsal ve algısal yetilerinizi canlandırması beni özgün bir sanatçı yapan özelliğim. Eserlerime sürpriz bir şekilde rastlarsanız, kolaylıkla bu Ardan'ın diyebilirsiniz. Kullandığım malzemelerin ve tekniklerin farklı olmasına rağmen üstün bir fikir ve mizah bütünlüğü vardır.

Geçen yıl sizi gazetelerde Contemporary İstanbul'da "Don Hırsızı" adlı eserinizle poz verirken gördük. Yanınızda ünlü bir isim vardı; Cem Yılmaz. İyi bir koleksiyoner olan Cem Yılmaz herhangi bir eserinizi aldı mı? O günü temel alarak Contemporary İstanbul'da sergilenen eserlerinizi kısaca anlatır mısınız?

Contemporary Istanbul Fuarı, Siyah Beyaz Galerisindeki sergim, saz üzerine neon ışıkla "Anlayana" yazdığım eserle başlıyordu. Atasözünün tamamı hemen aklınızda canlanıyor; devamını söylemiyorum… Çok başarılı bir sergi oldu, Cem Yılmaz sergiyi gezmeye geldi ve "Milli İçecek" adlı eserimi kendi koleksiyonuna kattı. Eserin mükemmelliği ayran şişesinin resmedilişindeki detaylarında saklı. "Don Hırsızı" ise fuar zamanında gerçekleştirdiğim bir performanstı. Bu eser de gazete haberinden etkilendim; "Adana'da balkonlarda asılı olan kadın iç çamaşırlarını çalarken suçüstü yakalanan 28 yaşındaki T.N. sevk edildiği adliyede serbest bırakıldıktan sonra…" Bu haberin tümünü ve hırsızının vesikalığını bir araya getirip, 100 adet beyaz külot ürettim. Fuar zamanı boyunca 100 şanslı insana dağıtıldı. Sanırım mesaj yerine ulaşmıştır.

Özellikle Contemporary İstanbul'da politik eleştiriler içeren eserleriniz öne çıktı. Son dönemde sanatçıların apolitik olması eleştiriliyor. Oysa siz Gezi Parkı olaylarını ele aldınız. Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz? Politik duruşunuz galerinin size mesafe koymasına neden oluyor mu?

Ben bütün söylemem gerekeni eserlerimde anlattığıma inanıyorum. Alt yazısı olmayan işler bunlar. Hemen anlaşılabilen, sizinle bir anda ortaklık, bağ kurabilen işler. Bu anlaşılabilirlik ve güncellik eserlerimi vazgeçilmez kılıyor.

Yurtiçinde de yurtdışında da kişisel ve grup sergileri açıyorsunuz. Temel olarak sanat, sanatçı koleksiyoner, küratör, galeri gibi sanat öğelerinde gördüğümüz temel farklılıklar neler?

Bu sorunun cevabına Alem dergisinin sayfaları yetmez.

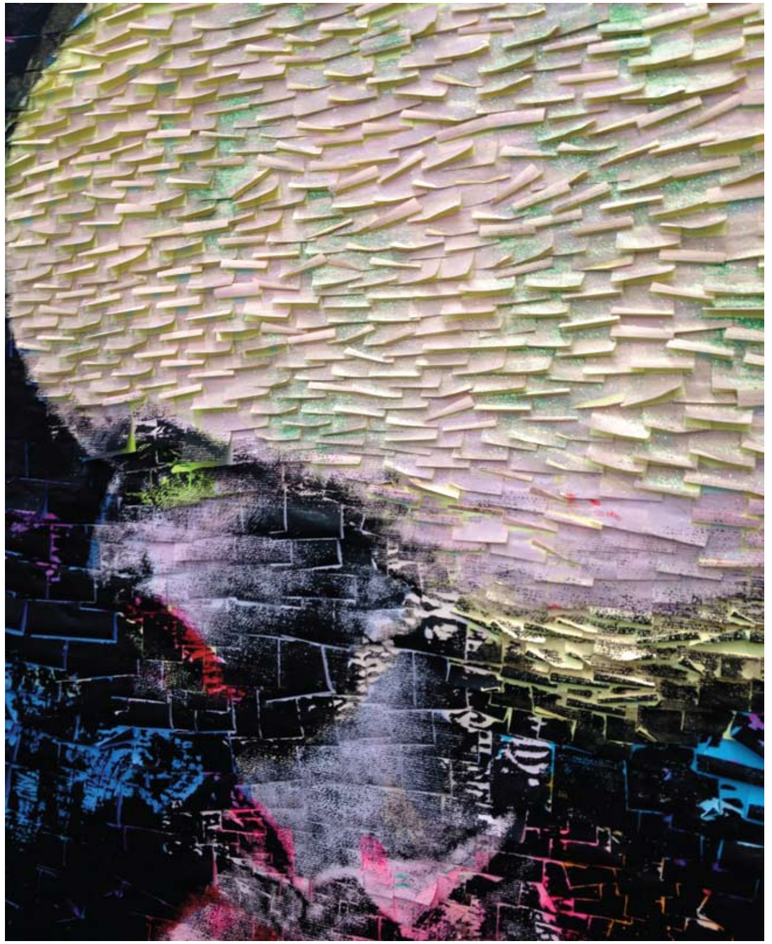
Eserlerinizde kullandığınız malzemelerinizi neye göre seçiyorsunuz?

Kendimi, sanatımı hiç bir zaman herhangi bir teknik ve materyalle sınırlamıyorum. Ama anlatmak istediklerimi, sanat eserlerimi hep en doğru medyumla izleyiciye ulaştırıyorum. Bu sebeple bu bazen post-it notlarla bazen neon ışıkla ve bazen tuvalle olabiliyor. Çağdaş sanat da biraz bu demek, sanatçının kendi özgünlüğünü kendi özgürlüğüyle yaratması.

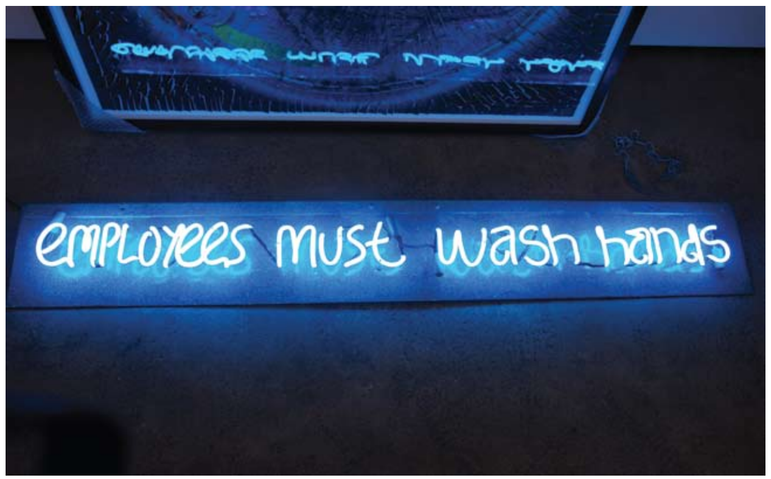
İlham aldığınız isimler ya da eserler var mı? Koleksiyoner olsanız mutlaka sahip olmak isteyeceğiniz isimler var mı?

Yetenek gizli bir duadır. Uçan kuştan yüzen balığa kadar her şeyden ilham alıyorum. Yaşama dair aklınıza gelebilecek her şeyi takip ederim. Çok iyi bir gözlemci olduğumu söyleyebilirim ve her şeyi hissederim. Bence Ardan'ın %90'ı duygulardan oluşuyor. Görülmeyeni, farkında olunamayanı gösteriyorum. Bu bir tür büyücülük gibi… El becerim de var işinde. Özel yetenek. Bunlarla birlikte konsantrasyonum müthiştir. Esere odaklandığım zaman beni hiçbir şey rahatsız edemiyor veya durduramıyor. Bir trans hali var. Dünyayı kurtarıyorum gibi geliyor. Çalışmaya başladığım zaman sadece fikirlerim ve dinlediğim müzikle başbaşayımdır. Ben koleksiyoner olsam gözüm kapalı Ardan Özmenoğlu alırdım.

Size göre dünyada sanatın merkezi

KENDİMİ, SANATIMI HİÇ BİR ZAMAN HERHANGİ BİR TEKNİK VE MATERYALLE SINIRLAMIYORUM. AMA ANLATMAK İSTEDİKLERİMİ, SANAT ESERLERİMİ HEP EN DOĞRU MEDYUMLA İZLEYİCİYE ULAŞTIRIYORUM.

SANATIN TEK BİR MERKEZİ YOK, MERKEZLERİ VAR. NEW YORK, BERLİN, PARİS... İSTANBUL'UN BİR SANAT MERKEZİ OLMASI, OLABİLMESİ TABİİ KI BENİ ESER ÜRETİMİM İÇİN DAHA ŞEVKLENDİRİYOR.

neresi? İstanbul bir gün sanatın merkezi olabilir mi?
Sanatın tek bir merkezi yok, merkezleri var. New York, Berlin, Paris... Istanbul'un bir sanat merkezi olması, olabilmesi tabii ki beni eser üretimim için daha şevklendiriyor. Düşününüz ki yazar kitap yazıyor basılamıyor, ressam resim yapıyor sergileyemiyor, yönetmen film çekiyor sinema yok, Istanbul çok geç bile kaldı. Burada anlatılmayı ve anlaşılmayı bekleyen dolu dolu bir kültür ve tarih var ve bunu anlatmayı bilen çok yetenekli sanatçı var. Bir tesisimiz eksikti yavaş yavaş tesislerde oluyor. Bknz. Istanbul Modern, bir sonraki soru Istanbul Bienali.

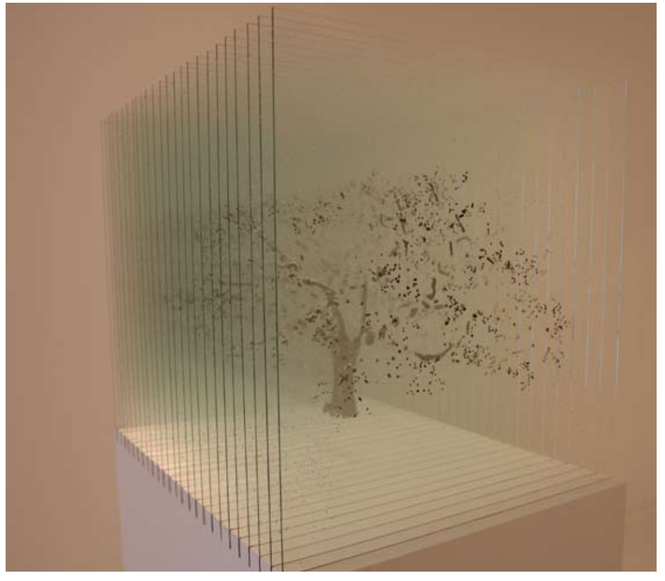
Türkiye'de genç sanatçıların yaşadığı temel problemler sizce neler?
Çok önemlidir; sanatçının mutlaka üretim alanına yani atölyeye ihtiyacı vardır. Yeni mezun olan sanatçıların en büyük sorunlarından biri budur. Çalışacak stüdyo yoktur.

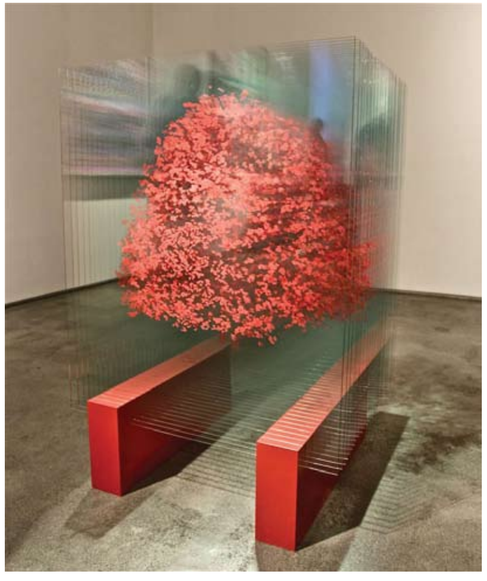
Post-it® Not kağıtları kullandığınız malzemelerden. Kullanmaya nasıl başladınız?
Güzel Sanatlar yüksek lisansımı yaparken kullanmaya başladım post-it notları. Iki boyutlu kompozisyonları üç boyuta nasıl çevirebilirim fikriyle yeni materyaller araştırıyordum, post-it notu masamın üstünde buldum. Yıllardan beri geliştirdiğim, üçüncü elim olan ipek baskı tekniğimin post-it notlar üzerindeki ilk sonucu olağandı, fakat ikinci gün stüdyoma gittiğimde geçen zamanın etkisiyle oluşan, boyayla kağıdın mükemmel buluşması olarak adlandırabileceğim, gördüğüm boyut, derinlik, parçalanmışlık beni post-it notlarla işler üretmeye başlattı. Post-it notlar yapışkanlı hatırlatma kağıtlarıdır. Genelde renkleri sarı olur. Evden çıkmadan unutmamanız gereken ne varsa onun üstüne yazarsınız. Bence önemli bir buluştur ve çok günceldir, daha yenidir, geçmişi yoktur. Eserlerimde geleneksel olanı bu kadar yeni bir medyumla buluşturmak 'post-it'lik yapmak mıdır? Bence çağdaş sanat budur.

ESERLERİMDE GELENEKSEL OLANI BU KADAR YENİ BİR MEDYUMLA BULUŞTURMAK 'POST-İT'LİK YAPMAK MIDIR? BENCE ÇAĞDAŞ SANAT BUDUR.

BAĞIMSIZ SANAT SİTELERİ ALDI BAŞINI GİDİYOR

SANAT ELEŞTİRMENİ AYŞEGÜL SÖNMEZ

SANATA OLAN BU BAĞLILIĞINI YAKIN ZAMANDA DİJİTAL PLATFORMA DA TAŞIYAN AYŞEGÜL SÖNMEZ, KURDUĞU SANATATAK.COM SANAT PORTALI İLE DİKKAT ÇEKİYOR.

ESER BAYKUŞ

Ayşegül Sönmez'i hepimiz sanat eleştirmeni olarak tanıyoruz. Mesleğinin yanında herkes hemfikir ki o aynı zamanda tutkulu bir sanatsever. Sanata olan bu bağlılığını yakın zamanda dijital platforma da taşıyan Ayşegül Sönmez, kurduğu sanatatak.com sanat portalı ile dikkat çekiyor. Bağımsız sanat sitelerinin hızla artacağını düşünen Ayşegül Sönmez ile bir araya gelerek keyifle okuyacağınız bir söyleşi gerçekleştirdik…

Size şöyle sormuşlar, bir sanat eleştirmeni olarak bir eser sizi nasıl etkiler diye… Siz de şöyle cevap vermişsiniz: Zekasıyla…

Bunu biraz açalım mı?

Elbette. Güzel söylemişim. Devamı da galiba şu: Ben sanatçının zeki, çevik olanını severim.

Peki sanatatak.com'u kurarken tam olarak fikriniz neydi? Amacınız neydi?

Kendime şaşırıyorum. Bu kadar öngörülü olmama daha doğrusu… Sanat belki de insana bunu kazandırıyor. Çünkü kültür ve sanat yayıncılığının yerlerde olduğu bir dönemden geçiyoruz. Kültür ve sanat sayfaları basılı medyada artık neredeyse yok. Ekonomi sayfaları en çok satan resimleri duyurmakla, koleksiyonerlerle söyleşi yapmakla meşgul. Kültür ve sanat haberciliğinin durumu içler acısı. Muhabir yok. Ya da o kadar az var ki uzmanlık gerektiren disiplinlere hep aynı muhabir gidiyor. O da yorgunluktan gittiği söyleşide karşısındaki ressam mı edebiyatçı bilemeyebiliyor. Romanı üzerine konuşacak okuyacak vakit bulamamış. Sergisine gitmiş. Daha önceki işlerini bilmiyor. Müzikle ilgili soracak. Albümü satın alamamış. Sayfaların giderek azalması beni sanırım alarma geçirdi. Farkında olmadan… Bazı gazetelerin tamamen kültür sanat haberciliğinden vazgeçmelerine tanık olmak da… Birkaç her şey hakkında yazan köşe yazarının övgü dolu yazılarının kültür ve sanat adına yeterli gelmesi gazetelere beni sanatatak.com'u kurmaya sevk etti. Iyi ki de kurmuşum. Iyi ki diyorum şimdi. Büyük oksijen. Geçenlerde Yekta Kopan twitter'da sağolsun sığınak dedi. Ne güzel ifade etti. Sığınak olabilmek bu bombardımanda anti kültürel…

Peki, siz bir sanat eleştirmeni olarak uzmanlığınız çağdaş sanat fakat sanatatak.com'da edebiyat var, tiyatro var, müzik var, sinema var… Sinema yazarlarınız çok iddialı. Podcastları yayınlanıyor hatta her hafta… Adeta bir radyo programı yapıyorlar…

Evet, evet… Burak Kaplan ve Arda Karaböcek'in şimdiden fanları oluştu. Ne konuşacaklar acaba bu hafta diye bekleniyorlar… Çok da ayrıntılı, tatlı, alçakgönüllü ve yaratıcı konuşmalar yapıyorlar. Ben hayat ve sanatın kavuşmasından sarılmasından aşkından yanayım. Tabii aşk varsa nefret de vardır. Şaka bir yana… Sadece çağdaş sanatla olmazdı. Benim hedefim daima kapsamlı bir kültür ve sanat yayıncılığı… Haberciliği… Analizi ve uzmanlığı… Hepsi bir arada. Kategoriler, disiplinler arası hiyerarşi yok. Üstünlük taslama, tatsızlık yok. Hayat ve sanatla ilgili her şey tam da bu… Kategori başlıklarıma bakın küçük ve büyük ekran. Yani video artı da sinemayı da televizyon dizilerini de kapsıyor. Akışkanlık. Sanırım sihirli ve yakalanması zor ama çok zevkli bir
kriter benim için. Eleştiri yazısını unutmuştuk resmen. Sanatatak.com sayesinde hatırlıyoruz, hatırlatıyoruz. Beğenin beğenmeyin yazarların bir fikri var. Eleştirel bir sözleri var. Onlara mahsus bir bakışları var. Yeni yazarlar yetiştiriyoruz öte yandan. Işin bir başka heyecanlı tarafı… Öte yandan yeni yazarlar keşfediyoruz. Bizimki açık bir platform. Eleştiri yazmak isteyenler için.

Her şey demişken gurme yazarınız Atak Üçyıldız farklı bir yemek yazısı tarzı geliştiriyor… Sanatla ilgisi nedir yemek yemenin?

Hayati… Yemek yemek hayati bir şey… Hayati bizim en çok okunan kategorimiz…

Çağdaş sanat üzerine seminerler veriyorsunuz. Bu seminerlere katılan biri sanattan hiç anlamasa bile seminer sonunda sanattan anlıyor çıkabiliyor mu?

Hep söylüyorum. Hiç bıkmıyorum da… Bu anlamak anlamamak meselesini bir kenara bırakmak gerekiyor sanırım. Herkes bir çağdaş sanat işini anlayabilir. Bir kısmını anlayabiliriz nihayetinde. Çünkü iyi ya da kötü yoktur sanatta. Kötü işler vardır elbette… Şöyle düşünmeliyiz: Çağdaş sanat işi karşısında işi ben tamamlıyorum. Ne düşünüyorsam odur diyebilirsek… Işte o zaman gerçekten tadını çıkarabiliriz iyi bir işin.

Tadını çıkardığımız zaman ondan anlar mı oluyoruz?

Şunu demek istiyorum: Işin karşısında onu anlayabilecek miyim kaygısı duymak yerine bu kaygını bir kenara bırakmayı öneriyorum. Bunu pek çok defa da anlattım. Çok çabuk bir şekilde Pazartesi rejime başlayacağım gibi sanattan anlamıyorum sözünü bırakmak gerekiyor. Ve daha sonra şunu düşünmek gerek: Bu iş ancak benim onunla ilgili düşüncelerim sayesinde varolabilir. Düşünüyorum öyleyse varım gibi… Bu iş beni düşündürüyorsa vardır. Ve benim ne düşündüğüm dolayısıyla çok kıymetlidir. En az karşısında kaygılanmayı bıraktığım sanat eseri kadar kıymetli…

Peki, giderek gözde olan çağdaş sanatta şu dikkat çekiyor: Koleksiyonerlik de gözde bir aktivite olarak yükseliyor. Koleksiyonerler çoğalıyor. Çağdaş sanat danışmanlığı yapan biri olarak koleksiyonerlere ne tavsiye edersiniz?

Çok uzun yanıtlamam gereken bir soru… Elimden geldiğince kısa toparlamayı deneyeyim. Fakat şunu belirtmekte yarar var. Her şeyden önce çağdaş sanatın popülerliğinin arkasında tarihsiz olması var. Tarihiyle değil tarihi olmayışı, şimdiyi temsil edişiyle böbürlenmesi var. Dolayısıyla sanat tarihi bilmenize gerek yok. Çağdaş sanat toplamak için erken ya da geç değil. Üstelik doğru isimleri piyasa diliyle yakalarsanız çok kar etmeniz de mümkün.
O halde ne duruyorsunuz? Buraya kadar her şey çok güzel. Şu da güzel ve anlaşılabilir: Bir koleksiyonum olursa yaptığım işle asla elde edemeyeceğim bir tanımışlık, görünürlük, toplumda sükse, kabul görebilirim. Çağdaş sanat üzerinden bir tanınma popülerlik elde etmek de var. Işte yine oraya geliyoruz. O halde ne duruyorum… Durmasın kimse ama koleksiyon yaparken bazı önemli kriterleri de olsun. En azından ne aldıkları üzerine düşünsünler. Gerekirse özel ders alsınlar. Popüler ve iyi para ediyor diye aynı model çanta alır gibi çağdaş sanat almasınlar. Herkes aynı isimleri alıyor mesela dikkat ediyorum. Kimse neden aldığını da tam olarak açıklayamıyor. Kişisellik burada anahtar kelime. Koleksiyoneri koleksiyonunda görebiliyor muyuz? Türkiye'de bu anlamda kişisel bir koleksiyon bir elin parmaklarını, hatta sadece sağ parmağını geçemez. Çok üzücü.

Sanatatak.com'la ilgili gelecek projeleriniz neler?

Bir an evvel bir ofise taşınmak. Aynı zamanda bu ofisin bir kafesi, seminer vs. yapabileceğimiz bir mekanı da olması… Burada yurt dışından yurttan kültür teorisyenleri, sanatçılar, sanat tarihçilerini ağırlamak. Bir de Ingilizce versiyonu. Sanatatak in English… Burada yaşayan yabancılara ve oralardan bizi merak edenleri doyuracak kalitede bir yayıncılık yapılmasını istiyorum. Bizim sanat dünyamızdan haber veren bir yayıncılık. Bunun için desteğe ihtiyacım var maddi anlamda. Sponsor arıyorum yani. Ve de umutluyum…

En son okuduğunuz kitap?
Shakespeare, Hamlet.

En son izlediğiniz ve çok etkilendiğiniz film?
La Grande Bellezza. Bayıldım bayıldım.

En sevdiğiniz televizyon dizisi?
Yok. Televizyon çok az izleyebiliyorum. Internet yüzünden vakit kalmıyor.

En son dinlediğiniz müzik albümü?
The Beatles, Let it Be.

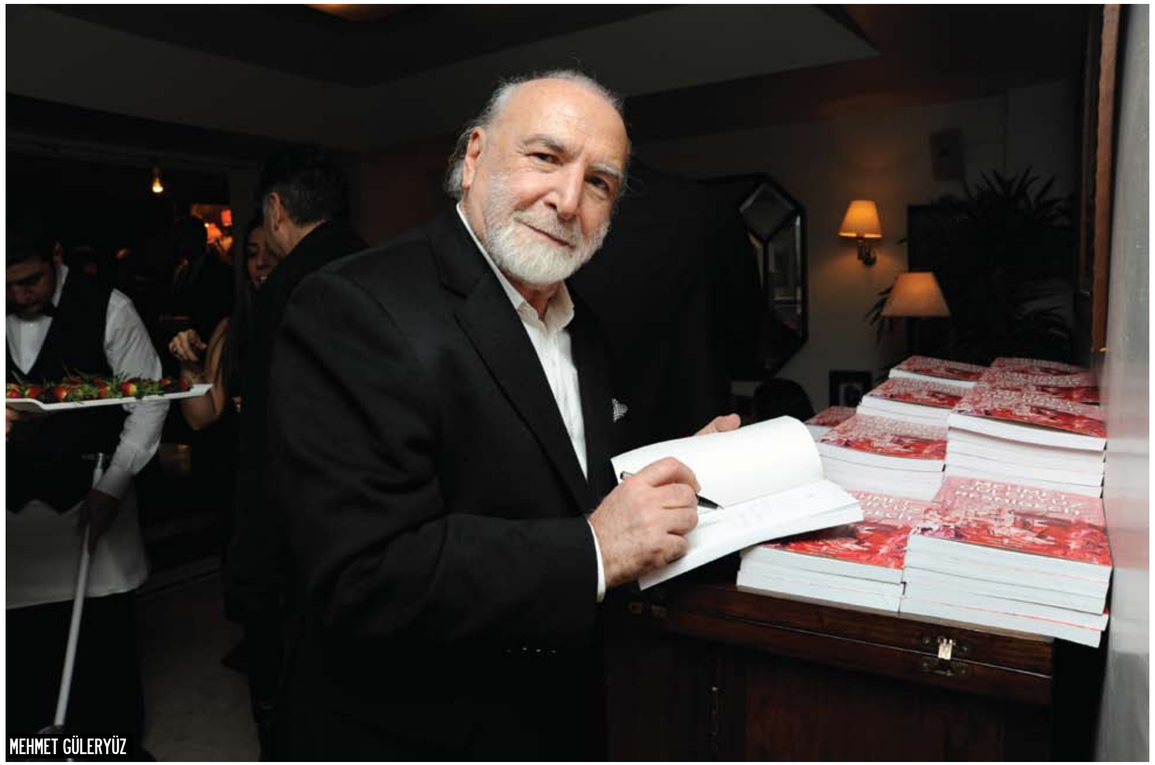
En sevdiğiniz müzik grubu?
Çok var. MC5, Derek and Dominos, Roxy Music, Talking Heads, Duran Duran… Bu liste bitmez. Belle and Sebastian, Daft Punk tabii ki…

En son gittiğiniz konser?
She Past Away, Karga.

En son etkilendiğiniz tweet?
Çekirdek pişmanlıktır…

En sevdiğiniz yazar?
O da çok zor. Ahmet Hamdi Tanpınar, Oğuz Atay, Vivet Kanetti, Ian Mcewan, Murakami, Jonathan Franzen, Muriel Spark, Iris Murdoch, Shakespeare.

Istanbul'da bugüne kadar en çok zevk aldığınız sergi?
Bütün eksikliklerine, tutkusuzluğuna rağmen Istanbul Modern'deki Cihat Burak sergisi. Arter'deki Mona Hatoum sergisi. Bazı bienaller… Ömer Uluç'un "Beylerbeyi Cinleri" sergisi…

MEHMET GÜLERYÜZ

MEHMET GÜLERYÜZ'ÜN
55. SANAT YILI GECESI YEMEĞI

MEHMET GÜLERYÜZ'ÜN 75'İNCİ YAŞI VE 55'İNCİ SANAT YILI, SANATI DESTEKLEYEN ARTFUL LİVİNG VİZYONU İLE BAY İNŞAAT EV SAHİPLİĞİNDE KUTLANDI.

Bu yıl 75'inci yaşını ve 55'inci sanat yılını kutlayan değerli sanatçı Mehmet Güleryüz onuruna verilen davete Empire Project Kerimcan Güleryüz ile birlikte; Bay İnşaat Yönetim Kurulu Üyeleri Erol-Ceylin Özmandıracı, Şafak-Stella Levi ve 42 Maslak Satış ve Pazarlama Direktörü Zeynep Salman ev sahipliği yaptılar.
Güleryüz'ün sanat yolculuğunu kutlamak ve bu özel günü paylaşmak için; sanat dünyası ve finans sektörünün öncüleri, cemiyet hayatı Park Şamdan'da Güleryüz'ü yalnız bırakmadılar.
Geceye katılan isimler arasında; Arzu-Mehmet Kunt, Atıl Kutoğlu, Komet, Hakan Ezer, Banu Dedeman, Batu Aksoy, Nesrin-Ahmet Esirtgen, Bedri-Sibel Baykam, Çağla Çabaoğlu, Doruk Acar, Tuğba Peksayar, Arhan-Evren Kayar, Galip Gürel, İbrahim Bitargil, Maya Portakal, Esra Kaktüs, Oya Delahaye, Şebnem Qureshi, Levent Çalıkoğlu, Zeynep Selgur yer aldılar. Gecede sanatçının 55. sanat yılı ile birlikte 28 Şubat-2 Mart tarihlerinde Londra'da bu yıl ikincisi düzenlenen uluslararası sanat fuarı Art14 London Fair'de yer alan yepyeni yapıtlarından oluşan özel desen seçkisi konuşulanlar arasındaydı.
Bay İnşaat tarafından geceye katılan konuklara Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları'ndan şubat ayında çıkan "Resmi Geçit" isimli kitabı Mehmet Güleryüz tarafından imzalanarak hediye edildi.

KERİMCAN GÜLERYÜZ, EROL OZMANDIRACI, MEHMET GÜLERYÜZ, ŞAFAK LEVİ, ZEYNEP SALMAN

DORUK ACAR, TUGBA PEKSAYAR, KOMET

EKİN BARANSU, MEHMET GÜLERYÜZ, NESRİN BARANSU, MAYA PORTAKAL, İBRAHİM BİTARGİL

ZEYNEP SALMAN, MEHMETGULERYUZ, BATU AKSOY

GÜLERYÜZ'ÜN SANAT YOLCULUĞUNU KUTLAMAK VE BU ÖZEL GÜNÜ PAYLAŞMAK İÇİN; SANAT DÜNYASI VE FİNANS SEKTÖRÜNÜN ÖNCÜLERİ, CEMİYET HAYATI PARK ŞAMDAN'DA GÜLERYÜZ'Ü YALNIZ BIRAKMADILAR.

BEDRİ-SİBEL BAYKAM

ESRA KAKTÜS, ZEYNEP SALMAN, ATIL KUTOĞLU, CEYLİN-EROL ÖZMANDIRACI

ŞAFAK LEVİ, BAHRİ-ULUSER METE, STELLA LEVİ, TİLDA BENSUSE, SOLİNDA ELYAZAR

MÜJDE-GABİ DOENYAS, MEHMET GÜLERYÜZ, ZEYNEP SALMAN, EROL ÖZMANDIRACI, KERİMCAN GÜLERYÜZ

GECEDE SANATÇININ 55. SANATYILI İLE BİRLİKTE 28 ŞUBAT-2 MART TARİHLERİNDE LONDRA'DA BU YIL İKİNCİSİ DÜZENLENEN ULUSLARARASI SANAT FUARI ART14 LONDON FAİR'DE YER ALAN YEPYENİ YAPITLARINDAN OLUŞAN ÖZEL DESEN SEÇKİSİ KONUŞULANLAR ARASINDAYDI.

ERSOYCETİN, CELAL ÇAPA

KERİMCANGULERYUZ, NESRİN - AHMET ESİRTGEN

EVREN - ARHAN KAYAR, ARZU - MEHMET KUNT

BAY İNŞAAT TARAFINDAN GECEYE KATILAN KONUKLARA TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI'NDAN ŞUBAT AYINDA ÇIKAN "RESMİ GEÇİT" İSİMLİ KİTABI MEHMET GÜLERYÜZ TARAFINDAN İMZALANARAK HEDİYE EDİLDİ.

MURAT İZİM, TİNAZ TUNCER

CAĞLA CABAOĞLU

OKAY EĞDİRİCİ, GONCA KARAKAŞ

GÖLGESINI GÖREN İNSAN

AYNI KALAMAZ

YAŞAM ŞAŞMAZER VE MARCUS GRAF GEÇTİĞİMİZ PAZAR, TAW – 'AÇIK PAZAR / OPEN SUNDAY' KAPSAMINDA METANOIA ÜZERİNE BİR SÖYLEŞİ GERÇEKLEŞTİRDİLER.

Şaşmazer'in üretim süreci, işlerinde beslendiği noktalar, Iluminatet Darkness, Doppelganger ve Metanoia üzerine konuşan Graf ve Şaşmazer'in bu keyifli sohbetini kaydettik ve sizler için yayınlıyoruz.

Marcus Graf: Yaşam Şaşmazer'in on senelik bir kariyeri var, en başından beri işlerini takip ediyorum. Bir anda olağanüstü bir yetenek ve güçlü bir sanatçı ile karşılaşıyoruz. Diğer taraftan güçlü düşünce ve tartışmaları içeren bir sanatçısın. İçerik ve fon birleşimin güçlü bir balans yaratıyor. Zaman yolculuğu yaparak kariyerinin başlangıcı ve hatta öncesine değinmek istiyorum. Çocuk heykelleri, Iluminatet Darkness serisi, ışık ve gölge çalışmaları, Doppelganger Terimi, Metanoia sergisinden bahsederek 10 senelik bir dönemi konuşacağız.

Başka bir sanat dalına yönelmek üzereyken heykeli seçmişsin. Heykel ve sanattan önce ne ile ilgileniyordun?

Yaşam Şaşmazer: Aslında hep sanat ile ilgileniyordum. Ama biraz daha başka şeyler vardı. Uzun süre şan dersi aldım şancı olmak istiyordum, piyano çalıyordum. Üniversite sınavına bir yıl kala kendimi orada göremedim, o dünya hiç bana ait değilmiş gibi geldi. Fikrimi değiştirip güzel sanatlar ile ilgilenmeye başladım. Mimar Sinan Üniversitesi'ne Heykel Bölümü'ne girdim. Çok bilinçli tercih ettiğim bir bölüm değildi biraz tesadüfi oldu. Ama sonra çok sevdim ve devam ettim.

Marcus Graf: O dönemler hangi atölyedeydin, kimlerden ders aldın?

Yaşam Şaşmazer: Rahmi Aksungur atölyesi ile başladım. İki sene çamur eğitiminden sonra taş atölyesinde okudum, Önder Büyükerman ile beraber. Taş bana hiç uygun değildi. Sonra ahşaba geçtim yüksek lisans sırasında. Üç sene ahşap çalıştıktan sonra kafamdaki fikirleri ahşaba uygulamaya karar verdim. 2002'de başladığım çocuk serisinden beri de ahşaba devam ediyorum.

Marcus Graf: Neden taş değil de ahşabı seçtin?

Yaşam Şaşmazer: Taş benim fikirlerimle örtüşmüyordu. Malzemenin sizin kavramsal alt yapınızla bir şekilde denk gelmesi gerekiyor. Ahşap bana tam oturuyordu. Mermer zorlayıcı bir malzeme, çok direngen ahşap ise daha uyumlu çalışabileceğiniz bir malzeme. Belki karakterime de daha uygundu o kadar direngen bir malzeme ile mücadele edercesine heykel yapmak istemedim. O yüzden ahşap daha uygun geldi ve onu seçtim.

Marcus Graf: Kavramlardan bahsettin, 90'ların sonunda ne gibi kavramlar ile ilgileniyordun?

Yaşam Şaşmazer: Okula ilk başladığımda bir süre ne yapacağımı bilmiyordum. Kafamda bir sürü şey vardı. Kafamdakilerin hangisini seçip nereden başlayacağımı bilemiyordum. Uzun süre kafam dağınık birçok şey yaptım. Neyi ne ile bir araya getireceğimden emin olamadım. Sonra bir fikir kendisini daha ağır gösterdi; insan ruhuna ait karanlık aydınlık düalitesi ve bu tip kavramlar ilgimi çekmeye başladı. ▶

İNSANA AİT KARANLIK İLE UĞRAŞAN İSİMLER HEP İLGİMİ ÇEKTİ. FORMAL ANLAMDA HANS BELLMER'E ÇOK TAKILDIM. RON MUECK ÇOK YENİYDİ 90'LARIN SONUNDA, ONUN İLK İŞLERİNİ GÖRDÜĞÜMDE AKLIM UÇMUŞTU. FİGÜRATİF ANLAMDA ÜRETEN VE O KARANLIĞI ÖNE ÇIKARAN İNSANLAR İŞLERİMİN ÇIKIŞ NOKTASINI ETKİLEDİLER.

Marcus Graf: O dönemde de figüratif çalışıyor muydun yoksa soyut dönemler var mıydı?

Yaşam Şaşmazer: Soyut dönemler oldu eğitimle bağlantılı. İlk başlarda antik kopya ya da modellerle çalışmaya başlıyoruz. Sonra canlı modellere geçiyoruz. Figür öğrenip sonra da soyutlamaya doğru gitmeniz gerekiyor. Ben o süreçte biraz çuvalladım, çok kötü heykeller yaptım ve hiç sevmedim. Sonra canlı modelden figür yapmayı çok sevdiğim için bunun etrafında bir kavram kurup üzerine bir şeyler inşa edip figüre devam edebileceğimi düşündüm, soyutu tamamen bıraktım

Marcus Graf: O zaman senin için heykel sanatı anlatım aracı olarak vardı. Nasıl bir öğrenciydin?

Yaşam Şaşmazer: Evet, kesinlikle öyle. İyi bir öğrenciydim, çünkü çok seviyordum. İyi bir öğrenci olmak için iyi bir öğrenci değildim. Atölyede zaman geçirmeyi ve heykel yapmayı çok seviyordum. Bu yüzden iyiydim.

Marcus Graf: Güncel sanat her köşede şuanda. Genç sanatçılar için oldukça zengin bir ortam var. Ama 90'ların sonları 2000'lerin başlarında böyle bir durum yoktu. O yıllarda nelerden beslendin, bu ortama nasıl girdin?

Yaşam Şaşmazer: Evet, çok yoğun bir dönem değildi. Hocalarımız bile endişe ile yaklaşırdı bize. Ama tabii bir şeyler de alttan alta gelişiyor, yapılan çok iyi sergiler de vardı. Dışarıdan çok kaynak bulmaya çalışıyorduk. Kütüphaneleri araştırıp çeviriler yapıyorduk. Ama bir taraftan da kendi işimizi yaparak yaşayabilecek miyiz korkusunu yaşıyorduk. Sonra yavaş yavaş 2000'lerin başında biraz toparlanmaya başladı bir şeyler.

Marcus Graf: Ama o kadar yoğun bir sanat piyasa baskısı yoktu o zamanlar değil mi? Küratör ve keşfedilme arayışları gibi?

Yaşam Şaşmazer: Hayır, yoktu. Öyle şeyler düşünmüyorduk bile... Bir şeyler üretme ve kendi dilimizi bulma düşüncesi daha hakimdi.

Marcus Graf: Senin ilk çalıştığın galeri hangisiydi. Çağla Cabaoğlu'ndan önce?

Yaşam Şaşmazer: Ondan önce bir şey yoktu. Boş bir apartmanda apartman sergisi yapmıştık. Öyle şeyler organize ediyorduk daha çok. O dönem mekân anlamında daha zordu bir şeyler. Biz bir araya gelip bir şeyler üretmek istiyorduk daha çok, galeri bulmak önceliğimiz değildi. Açıkçası ben de elimde dosyam galeri galeri gezmedim, bana teklif edildi de öyle başladım.

Marcus Graf: Bir haber çıktı yaşayan en pahalı sanatçılardan biri olduğuna dair. Nasıl değerlendiriyorsun bu haberleri?

Yaşam Şaşmazer: Çok tehlikeli ve kötü buluyorum. İçerik dışında her şey konuşuluyor. Çok fazla para odaklı haberler üretiliyor, çoğu da yalan yanlış. O bahsettiğin haber gibi. Şimdi onu uzun uzun anlatmaya gerek yok ama... Bunların ötesinde gerçek ve dolu sanat eleştirisine çok ihtiyacımız var. Şimdi bir de sanatta benzerini bulma dedektifliği başladı. Onu da çok tehlikeli buluyorum. Çünkü içerikten, kavramdan, o sanatçının yolundan ve bütün hikayelerinden bağımsızca eser benzerliği üzerine yorumlar yapılıyor. Sanat eleştirisi böyle bir şey değil, böyle olmamalı. Bunları hep tehlikeli buluyorum, içerik hakkında daha fazla konuşmalıyız.

Marcus Graf: Sen kimlerden etkilendin kimi takip ettin?

Yaşam Şaşmazer: Edebiyattan çok etkilendim. Alman romantiklerinden ciddi anlamda bahsedebilirim. Insana ait karanlık ile uğraşan isimler hep ilgimi çekti. Formal anlamda Hans Bellmer'e çok takıldım. Ron Mueck çok yeniydi 90'ların sonunda, onun ilk işlerini gördüğümde aklım uçmuştu. Figüratif anlamda üreten ve o karanlığı öne çıkaran insanlar işlerimin çıkış noktasını etkilediler. Ama dediğim gibi edebiyattan da çok etkilendim.

Marcus Graf: Sanatçı olarak, form ve içerik ▶

HEYKELLERDE DE GÖREBİLİRSİNİZ HATALAR VE YONTTUĞUM SKELPALELARIN İZLERİNİ BIRAKMAK İSTİYORUM. GERÇEKTEN BİRAZCIK DAHA UZAK OLAN BİR ŞEYİN, GERÇEKTEN DAHA TEKİNSİZ OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYORUM. BUNU İŞLERİN İÇERİĞİYLE DAHA ÇOK ÖRTÜŞÜYOR BULUYORUM.

bakımından neyle ilgileniyorsun?
Yaşam Şaşmazer: İnsan olma durumu olarak tanımlıyorum ben bunu. İnsanın içindeki o en büyük dualite ilgimi çekiyor. Yolu, kendisiyle karşılaşması, kendisini kabul etmeye çalışması, kendiyle yüzleşmesi, kendini nasıl gördüğü ve bunu toplumun içinde nasıl konumlandırdığı ve bu eksende dönen fikirler.
Marcus Graf: O zaman psikolojik, sosyolojik ve hatta siyasi boyutu da var heykellerinin. Formal olarak nasıl tanımlayabilirsin kendini?
Yaşam Şaşmazer: Formal olarak gerçekçiliğe dönük işlerim, ama hiçbir zaman hiperreal bir şey yapmaya çalışmıyorum. Heykellerin ahşap olmaması, hiperreal olmamasında da önemli.
Marcus Graf: Macro olarak hiperrealist bir tadı var ama yaklaşınca darbeler, hatalar, izler görülüyor. Bu dengeyi nasıl tutturuyorsun? Ne zaman 'dur' diyorsun?
Yaşam Şaşmazer: Ne zaman 'dur' dediğimi söylemek zor. Onun bir formülü yok. Durman gerektiğini biliyor oluyorsun o noktada. Yeterli geliyor. Heykellerde de görebilirsiniz hatalar ve yonttuğum skelpaleların izlerini bırakmak istiyorum. Gerçekten birazcık daha uzak olan bir şeyin, gerçekten daha tekinsiz olduğunu düşünüyorum. Bunu işlerin içeriğiyle daha çok örtüşüyor buluyorum. Bu yüzden bir yerde bitiriyorum.
Marcus Graf: Günümüzde form ve içerik olarak nereden besleniyorsun? Nasıl çalışıyorsun?
Yaşam Şaşmazer: Her şey etkileyebiliyor. Arkadaşlarımdan besleniyorum, etraftan besleniyorum. Ahşapta geri dönüş olmadığı için hep ufak çizimlerle başlıyorum işlere, ufak boylarda plastilin ya da çamurdan maketler yapıyorum. Sonra bunları ana model olarak kullanıp ondan sonra ahşaba geçiyorum.
Marcus Graf: Malzeme olarak ne tür ahşap kullanıyorsun?
Yaşam Şaşmazer: Ihlamur ağacı kullanıyorum, neredeyse her zaman. Orta yumuşaklıkta ve açık renkli bir ağaç, ten renklerini boyamayı sevmiyorum biraz daha ham bırakma isteğinden dolayı. O yüzden genelde ıhlamur kullanıyorum ve parçaları birleştirerek çalışıyorum.
Marcus Graf: Renk olarak işlerinde birçok renk ile karşılaşıyoruz. Nereden geliyor bu renklilik?
Yaşam Şaşmazer: Renk kullanımı da gerçekliğe yaklaşmak ama tam da yaklaşmamak anlayışının biraz devamı gibi. Su bazlı boyalar kullanıyorum, çok kapatıcı olmamasına çalışıyorum, ten yerlerini boyamıyorum. Biraz yeterli derecede bırakmaya çalışıyorum.
Marcus Graf: Yaşam Şaşmazer deyince aklımıza çocuk figürü heykel çalışmaların geliyor. Bu fikir konsept olarak nereden çıktı, nasıl başladı?
Yaşam Şaşmazer: Biraz gözlemlediğim bir durumdu bu. Çocukların, çoğu insanın söylediği gibi 'kanatsız melek' olduğu düşüncesi biraz rahatsız ediyordu beni. Çünkü, bu korkunç bir klişe. Hepimiz biliyoruz, biraz çocukları gözlemleyen herkes anlayabilir ki çok acımasız da, çok kötü de, çok hain de olabiliyorlar. İşte bu yüzden o fikri biraz deşmek istedim, o klişe bana çok anlamsız geliyordu. Vücutlarının tedirginliği, hafif ergenliğe döndükleri zaman vücut proporsiyonlarının bozukluğu sebepleriyle biraz korkardım da çocuklardan. O fikirle başladım, ilk baştaki çalışmalarım hep o düaliteden bahsediyordu. Daha sonra biraz daha kadın erkek figürleri, toplumsal kodlar, klişelere kaydı çalışmalarım. 'Babam Kadar Güçlü' ve 'Annem Kadar Güzel' heykelleri buna örnek olarak gösterilebilir.
Aslında tahmin ettiğimizden daha çok olanın bitenin ve kendi duygusal durumlarının farkındalar çocuklar. O hiyerarşiyi, asiliği ve isyanı da biraz göstermek istediğim, çoğu izleyiciye bakar durumda yapılmış figürler. Biraz o hissi geçirmek istedim seyirciye, benim olduğum kadar insanlar da görüp rahatsız olabilsinler ya da o rahatsızlığı hissedebilsinler istedim. Bir de proporsiyonları bozma işi var. Tam birebir çocuk değil hiçbiri, hafif farkedilir ama tam da kestirilemez bir arada bırakmak istedim. Çünkü cüce mi, çocuk mu, çok çirkin garip bir şey mi, biraz anlaşılamasın istedim.
Marcus Graf: Gölge serisine baktığımızda, içerik olarak Freud ve Jung'a referans vererek yeni heykeller tasarladığını görüyoruz. Yepyeni bir boyutla karşımıza çıkıyorsun, gölge serisinde. ▶

Yaşam Şaşmazer: Çocukların içerisindeki kötücül tohumu daha farklı bir anlatış yolunu arıyordum. Çok okuduğum Jung'dan etkilenip onun gölge arketipini işlerimin içine sokabileceğimi düşündüm. Arkasında siyah kurt olan çocukla başladı o işler. Ama o yapay bir gölgeydi, sticker gibi bir kağıttı. Daha sonra çocukların kendi vücut hareketleriyle ve yapay bir şey kullanmadan, korkar durumlarını, asıl korktukları şeyin arkalarında olduğunu ve kendi içlerinde olan şeyi nasıl gösterebilirim diye düşündüm. Biraz el, kol ve vücut hareketleriyle oynayarak, kendi gölgeleriyle karşılaştıkları ya da karşılaşamadıkları Illuminated Darkness serisini yaptım. Bu karanlıkların bizim olduğunu belirtmesi açısından figürlerin gölgeleri kendileri yaratmaları önemliydi benim için.
Marcus Graf: Daha önce Freud ve Jung okuduktan sonra bu serinin olmadığını, aslında bu serinin çıktığını ve bu seriyi yaparken Freud ve Jung'u keşfettiğini söylemiştin.
Yaşam Şaşmazer: Aslında tabii ilk çıkış anımda, Freud ve Jung okudum da karar verdim değil. Kollektif bilinçaltında biz bu arketiplerin hepsine sahibiz galiba. Dolayısıyla keşfediyoruz ve ondan sonra bir daha keşfediyoruz.
Marcus Graf: Aslında hep eserlerinde Jung ve Freud'dan gelen kavramlarla karşılaşıyoruz, gölge, doppelganger, metanoia gibi. Bu yapıtlar ne kadar otobiyografik, ne kadar seni anlatıyor?
Yaşam Şaşmazer: Aslında çocuk heykellerine hiç kişisel olarak başlamadım. Çocuklar da tanıdığım bildiğim çocuklar değildi, hep hayali figürlerdi. Sonra bu Dopellganger serisi hep kendi yüzümü ve vücudumu kullandığım bir seri oldu. Ama geri dönüp baktığımda bir hikaye olduğunu ben de yeni keşfediyorum. Çocuklar o içimdeki karanlığı defetmekti, Dopellganger da bununla nasıl yüzleştiğim ya da yüzleşemediğimdi belki de... Herkes kendiyle bir mücadele haline giriyor, bunları sadece ben düşünmüyorum sanırım, dolayısıyla toplumsal bir durum da. Otobiyografik hikayeler yapmamaya çalışıyorum. Doppelganger tek bir seriydi. Genel olarak daha çok herkesle ilgili çalışmalarım.

Marcus Graf: Çocuk serisi bitti diyebilir miyiz? Yoksa tekrar çocuk işleri görebilecek miyiz?
Yaşam Şaşmazer: Kafamda anlatmak istediğim şeyler bitti, ileride belki başka bir şey üzerine olabilir. Ama şu anda başka fikirler var kafamda.
Marcus Graf: Doppelganger serisini, Almanya'da Künstlerhaus Marktoberdorf galerisi için yarattın. Doppelganger Freud terimi olarak biliyoruz. Aslında çok yaygın bir terim, sadece psikolojik değil popüler kültüre ait ve edebi de diyebiliriz. Mekân için mi ürettin bu seriyi?
Yaşam Şaşmazer: Tam olarak mekân için tasarlamadım, o sırada bu seriye başlamıştım, mekâna uygulandı. Mekân ilham verici oldu ve işleri biraz değiştirip geliştirdi.
Marcus Graf: Çocuk heykelleri bitti yeni bir döneme başladık ve heykeller biraz daha yaşlı. Demek ki bu heykeller bir nevi senle beraber yaşlanıyorlar ve büyüyorlar.
Yaşam Şaşmazer: Şu zamana kadar öyle oldu bundan sonra nasıl devam edecek bilemiyorum.
Marcus Graf: Çocuk serisinde 'şiddet'i daha arka planda görüyorduk. Ama buradaki şiddet düpedüz açık bir şekilde varlığını gösteriyor.
Yaşam Şaşmazer: Doppelganger teması benim için kendimle yüzleşme ve kendimi kabul etme süreciyle ilintili. Çok kişisel olacak ama biraz kendimle dertli olduğum bir zamandan sonra, bütün bu üzerine düşündüğüm gölgeler, kendi aydınlığımız, kendi karanlığımız ve kendi kabul edemediğim şeyleri kendimde görmeye başladıktan sonra kendimle yaşadığım bir kavgaydı bu. Illa kendinizi alıp dövmeniz gerekmiyor Fight Club'ta Tyler Durden'ın yaptığı gibi. Ama kendini çok ağır bir şekilde eleştirmek bile bu figürlerde gördüğümüz şiddetle eşdeğer olabiliyor. Iki tane iş ciddi olarak kendi doppelganger'ı tarafından ya da belki asıları tarafından dövülmüş iki adet ben. Iki iş de biraz bilinçaltıyla bağlantılı olduğu için uyku ile ilintilendirdiğim işler. Figürlerden birtanesinin üzerinde Edward Allan Poe'nun William Wilson hikayesinden 'Ya sen ya ben ikimizden biri fazla' adlı bölümü yazıyor. Diğerini de Dostoyevski'nin 'The Double' hikayesinden alınmış bir bölümle ses enstalasyonuyla sundum. Daha doğrusu hepsinde bir ses enstalasyonu var ve edebiyatta doppelganger temasını konu edinmiş kitaplardan birer cümleyle hepsini sergiledim.

Marcus Graf: Daha önceki seride heykel artı ışık, artı gölgeye Doppelganger'da görünmez bir ses eklendi ve işler daha çok mekâna göre tasarlandı. Klasik heykeltıraş teriminin biraz ötesine geçtiğini görüyoruz. Bu anlamda mekân senin için ne anlam ve önem taşıyor?
Yaşam Şaşmazer: Mekân her heykeltıraş için önemli tabii ki. Benim için de gitgide daha da önemli olmaya başlıyor. Mekânı heykellerin bir parçası olarak düşünmek, boşluğuyla, doluluğuyla onu beraber kurgulamak çok önemli. Ve özellikle belki de figüratif işler yaptığım için de olabilir, daha çok önemsiyorum bizimle onların arasına koyacağımız ya da koymayacağımız sınır benim için çok önemli.
Marcus Graf: Seyirci için de çok önemli, sonuçta heykel ile aynı mekân paylaşılıyor. Ve bu heykel figüratif ve gerçekçi bir çalışma ise heykel ile iletişim halinde olmak gibi oluyor. Çok yoğun bir paylaşım alanı oluşuyor. Son sergin Metanoia'da özellikle mekân ile ilgili çok yoğun ve yakın bir bağlantı kuruldu. Metanoia terimini nasıl keşfettin?
Yaşam Şaşmazer: Aslında metanoia terimini serginin açılmasına bir hafta kala keşfettim. Tesadüfen bir kaynakta buldum ve evet bu dedim. Doppelganger'dan sonra kişinin kendisiyle karşılaşıp o kavga ve mücadelesinden sonra yeni bir şey olmalıydı benim hayatımda da heykellerin hikayesinde de... Metanoia'da heykeller artık gölgelerinin farkındalar. Korkuyor, görmezden gelmeye çalışıyor, zincirlerini ellerinde tutuyor olsalar da hepsi bunun farkındalar. Jung 'Gölgesini gören insan aynı kalamaz' diyor, çok doğru geliyor bana bu.
Marcus Graf: Heykellere baktığımızda tekrar birkaç yaş büyüdüklerini ve sana ulaştıklarını görüyoruz. Aynı yaştasınız. Hepsi siyah kıyafetler giyiniyor ve gölgelerinin farkındalar.
Yaşam Şaşmazer: Kendileriyle yüzleşmeye çalışıp gölgelerini kabul etmeye başlıyorlar. Siyah kıyafetlerle; ne oldukları, ne giydikleri, kadın erkek olmaları farketmeksizin gölgelerinin farkında olmalarını çok hikayeci detaylara girmeden bu yüzleşmeyi göstermek istedim.
Marcus Graf: Her serginin sonunda bir dinlenme, bir kapanış dönemi oluyor mu? Sence şuanda yol nereyi gösteriyor?
Yaşam Şaşmazer: Pek bilmiyorum şu an. Bir şey yapmıyorum, biraz dinleniyorum, kendimi dinliyorum. Mekânla olan hesaplaşma durumu üzerine kafa yoruyorum. Bilinçli olarak yapmasam da şimdi farkediyorum ki her seride üzerine bir şey eklemişim. Şimdi mekân meselesi benim için önemli, onun üzerine gideceğim biraz.
Marcus Graf: Malzeme de bir değişim olabilir mi, ahşaptan sıkılabilir misin?
Yaşam Şaşmazer: Olabilir. Sıkılmasam da değiştirebilirim. Mermer, silikon olabilir. Işin kavramsal alt yapısı ve fikir neyi gerektiriyorsa bir değişiklik olabilir.

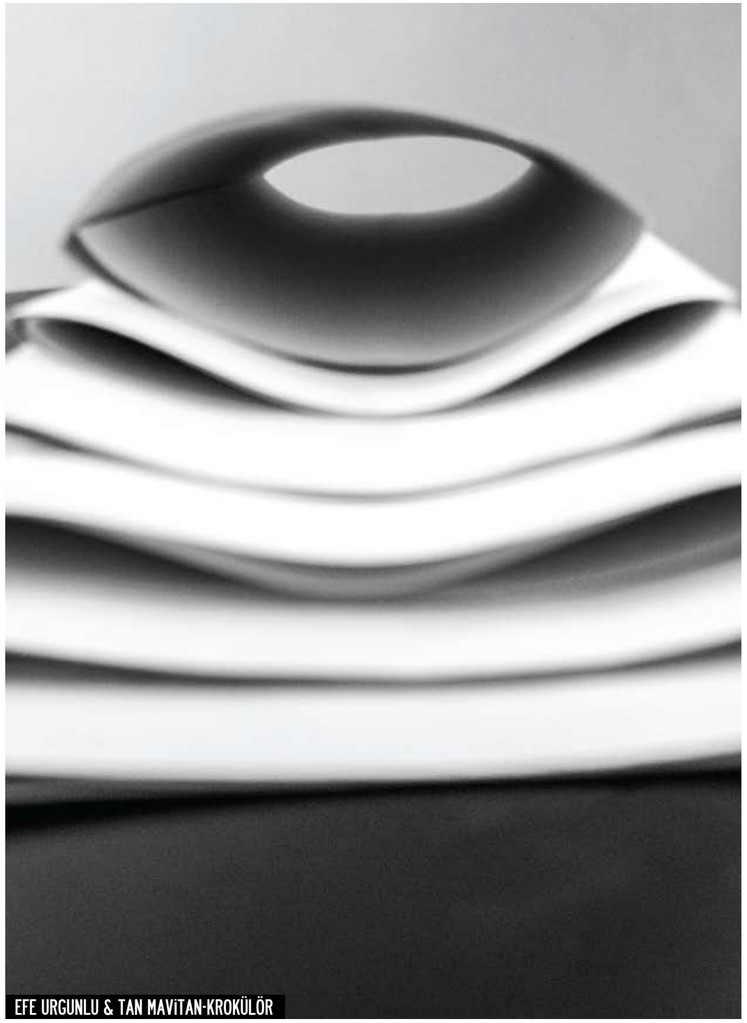
Röportaj / Artfulliving.com.tr
Sanat Portalı Yazarı Burcu Ezer

MADDENİN HALLERİ II

TEKNİKLERİ AYRI FAKAT SANAT GÖRÜŞLERİ PARALEL OLAN 50'DEN FAZLA SANATÇI VE TASARIMCININ, 24 GRUP VE 7 BİREYSEL ÇALIŞMA SONUCU FARKLI MALZEMELER KULLANARAK ÜRETTİĞİ ESERLERİN YER ALDIĞI MADDENİN HALLERİ 2'DE, BU YIL YİNE SANATÇI VE TASARIMCILARI 'BİRLİKTE ÇALIŞMA, ÜRETME VE DİSİPLİNLERARASI BAKIŞ' BAŞLIKLARI ALTINDA BİR ARAYA GETİRİYOR.

Nuruosmaniye'de bulunan ARMAGGAN Art&Design Gallery, genç sanatçıları desteklemek, yeni ve yaratıcı fikirleri yerli ve yabancı sanat meraklılarına taşımak amacıyla kurulmuş genç bir galeri. Galeri/ proje alanı hizmetini, sanat çevresince alışılmışın dışında bir merkeze, Tarihi Yarımada'ya taşımakta. Son sergileri "Maddenin Halleri 2" ile ilgili söyleşmek üzere Galeri koordinatörü ve sergi küratörü Şanel Şan ile görüştük.

Teknikleri ayrı fakat sanat görüşleri paralel olan 50'den fazla sanatçı ve tasarımcının, 24 grup ve 7 bireysel çalışma sonucu farklı malzemeler kullanarak ürettiği eserlerin yer aldığı Maddenin Halleri 2'de, bu yıl yine sanatçı ve tasarımcıları 'birlikte çalışma, üretme ve disiplinlerarası bakış' başlıkları altında bir araya getiriyor.
Avedis Kendir – Betül Cankara, Didem Durukan – Çiğdem Buçak Telli, Emre Evrenos – Arda Yorgancılar, Evren Erol – Lara Karaso, Efe Urgunlu – Tan Mavitan, Naif Design – Sinem Yıldırım gibi isimlerin birlikte çalışarak sergiye özel olarak hazırladığı eserler ve ürünler, 27 Mart tarihine kadar izlenebilir.

EFE URGUNLU & TAN MAVİTAN-KROKÜLÖR

'Maddenin Halleri' şimdi ikincisiyle karşımızda. Hatırlarsak, serginin çıkış noktası tasarımın yapıtaşı olan maddeler üzerine kuruluydu. Serginin odak noktası olan 'malzeme'yi kolektif çalışmalarla vurgulama fikri nasıl oluştu?

Serginin oluşmasında yer aldığımız bölgedeki malzeme çeşitliliği, üretim enerjisi ve yine içinde yer aldığımız ARMAGGAN Art&Design Gallery markasının 'Unique by Design' mottosu ilham kaynaklarımız oldu. Yarımadada, her bir sokakta karşımıza çıkan birbirinden yaratıcı atölyeler, ipekler, gümüşler, değerli taşlar ve zanaat ustalarını izlerken, Bauhaus ekolüne de selam ederek sanat-zanaat-tasarım üçgeninde bir sergi projesi yaratmak istedik ve Maddenin Halleri doğdu.
Bir başka nokta da ARMAGGAN Art&Design Gallery'nin hayata geçirilmesindeki en önemli amaç genç Türk sanatçıları ve tasarımcılarını dünyaya tanıtmaktır. Yabancı ağırlıklı koleksiyonerlerimizi yeni isimlerle buluşturmayı hedeflediğimizden ana konsantrasyonumuz hep keşfedilmeye açık işleri ele almak oldu. Bu sebeple grup çalışmalarından oluşacak bir sergi ile "Türkiye'de bugün neler oluyor"u izleyicimize sunmak istedik. Tarihi yarımadada konumlanarak, yabancı ziyaretçilere tarihi dokuları tanıma ve gözlemlemekten ötesini vermek, güncel sanatı onlarla paylaşmak ve Türk çağdaş sanat bilincini geliştirmeyi hedefliyoruz.
Bu sebeple, galerinin vizyonu gereği ilk iki yıl özellikle karma sergiler planladık. Daha çok sanatçı ile tanışmak ve onlara kapılarımızı açmak istedik. Bu sanatçı ağıyla daha fazla izleyiciye ulaşmayı ve platformun bilinirliğini yukarıya çekmeyi amaçladık. Düzenli olarak çalıştığımız sanatçılar mevcut. Ancak bunun yanında yeni isimlere yer verdiğimiz karma sergiler düzenleyerek karşılıklı tanışmalar olsun istiyoruz.
ARMAGGAN Art&Design Gallery olarak, yaratmaya, üretmeye ve ortaklıklara açık bir proje alanıyız demek doğru olacaktır.

İkinci sergide yine zengin sanatçı seçkisi dikkatimizi çekiyor. Bu seçkideki eşlemeleri neleri gözeterek oluşturdunuz?

Küratoryal kapsamda sadece ortaya çıkan eser ve ürünleri değil bütün hazırlık ve üretim süreçlerini serginin bir parçası olarak görüyorum. Bu deneyimleri de üretime dahil ediyorum, ayırmıyorum. Bu açıdan bakınca, doğru eşleşmeler ve uyumun yakalanması sergi açısından kritik bir unsur oluyor.
Galerinin koordinatörü olarak, düzenli olarak genç ve yeni tasarımcı ve sanatçılarla iletişim içerisindeyim. Maddenin Halleri 2'yi planlarken, çevremizdeki bu yaratıcı kişilerle iş birliği olasılıklarını değerlendirdik. Sergi için yaptığımız eşleşmeler sonrası son bir yılda bu isimlerin ortak çalışmaları için aracı olma rolünü üstlendim. ▶

AVEDİS KENDİR & BETÜL CANKARA

SİNEM YILDIRIM

AVEDİS KENDİR – BETÜL CANKARA, DİDEM DURUKAN – ÇİĞDEM BUÇAK TELLİ, EMRE EVRENOS – ARDA YORGANCILAR, EVREN EROL – LARA KARASO, EFE URGUNLU – TAN MAVİTAN, NAİF DESİGN – SİNEM YILDIRIM GİBİ İSİMLERİN BİRLİKTE ÇALIŞARAK SERGİYE ÖZEL OLARAK HAZIRLADIĞI ESERLER VE ÜRÜNLER, 27 MART TARİHİNE KADAR İZLENEBİLİR.

Sanatçı ve tasarımcı işbirliklerini kurguladım. Takibinde ahengin yakalanması ve üretime geçişte destekleyici olmaya devam ettim.
Maddenin Halleri 2 için seçeceğimiz sanatçı ve tasarımcı profillerde tarz, malzeme ve dil olarak uyum yakalanmasını merkeze aldık. Temel seçim kriteri ise bence sanatçı ve tasarımcının karakter uyumunu öngörebilmekti. İyi iş birliği beraberinde iyi diyaloğu da getirdi, iyi arkadaşlıklar ortaya çıktı. İşlerde yakaladığımız sineri, aldığımız sonuç ve gelen yorumlar sonucu kurgusal anlamda başarıyı yakaladığımız kanısındayım.
Bu bir aradalılık ve tanışıklık çalışmanın temelini oluştururken, devamında gerçekleşen ortaklaşa deneyimler serginin içeriği açısından çok önemliydi. 24 grup ortaklaşa, 7 sanatçının solo çalışmasıyla zengin bir üretim süreci yaşadık.

EVREN EROL

Disiplinler arası ortak ürün yaratım sürecinde, malzeme seçimi belirleyici unsurlardan biri olsa gerek. Sergide malzeme seçiminde yönlendirmeniz oldu mu?

Aslına bakarsak, az önce bahsettiğim gibi galerinin kurulusunda misyon belirleyici etmenlerden biri, içinde olduğumuz coğrafyada etrafımızın çok çeşitli üretim şekilleriyle ve malzemelerle çevrili olmasıydı. Buradan Sultanahmet'e ilerlediğimizde inanılmaz farklı malzemelerle ve atölyelerle karşılaşıyoruz. Daha sonra ARMAGGAN Art&Design Gallery'e giriyoruz ve tekstil, deri, mermer ve gümüş gibi malzemelerde en iyi işçilik ve artizan içeriği bir araya getiriyoruz. Malzeme seçim sürecinde de bu altyapı ve zenginlikten ilham aldığımızı söyleyebilirim, fakat dikkat ettiğimiz şey, tüm bu zenginliği çağdaş şekilde yorumlayarak yeni üretimleri teşvik etmek oldu. Sanatçıları malzeme seçimi açısından özgür bıraktık. Yeni nesil malzeme ve yorumlamaları da sergideki işlerde göstermeye dikkat ettik.

Sanatçı ve tasarımcı iş birliği daha fazla görmek istediğimiz oluşumlar. Sergi boyunca, sanatçının/tasarımcının bağımsız çalışmayla kıyaslandığında grup çalışması sırasında sergide ne gibi değerler ve birikimler elde ettiniz?

Yepyeni bir diyalog başlattık, sanatçı ve tasarımcıyı aynı masada buluşturduk. Sanatçının özgür düşünce ve hayal gücü ile tasarımcının malzeme bilgisi ve kusursuzluk arayışı bütünleşti ve yepyeni bir yaratıcılık ortaya çıktı. Sanıyorum en büyük kazanım teknik ve estetik açıdan yapılan fikir alışverişleri ve hayalgücü alışverişi oldu. Yoğun çalışma ve iletişim sonucu tüm sanatçı ve tasarımcılar hayatlarında ortak bir çalışmaya yer açtılar. Birbirini anlamak için özel bir çaba sarfettiler. Ve bu paylaşım ve bilgi alışverişi yorgunluktan ziyade bir muhabbete, diyaloga dönüştü. Sanatçı ve tasarımcı çevrelerin yeni hikayeleri ortaya çıktı ve izleyici de bu diyaloğa dahil edildi. Maddenin Halleri 2'de Evren Erol – Lara Karaso ortak çalışması olan "Diyalog" isimli bir işimiz bile oldu. Bu çalışmanın sergi ruhuna çok yakıştığını düşünüyorum.

Birlikte üretilen eserlerin sergide yanyana gelmesi 'çoğul hali' oluşturuyor. Eserlerin birbiriyle olan ilişkisi ne oldu, ve serginin bütünün yansımasını nasıl ifade edersiniz?

Sergiden içeri girdiğimiz anda uyumlu bir çokseslilik ile karşılaşıyoruz, burada bir sinerji olduğunu hissediyoruz. Sergi alanına hakim olan duygu birliktelik. Çok farklı sesler bir arada. Bu karma işleri izlerken sınırsız keşiflerde bulunabilirsiniz. Başlandığı anda bitmesi hiç istenmeyecek bir rota yarattık. Merak uyandırmak ve bir çekim merkezi yaratmak istedik. Sergide yan yana gelen maddenin halleri nasıl bir his yaratıyor, onu da izleyicinin yorumlamasına bırakıyoruz.

ARMAGGAN Art&Design Gallery olarak serginin devamını düşünüyor musunuz, izleyici olmaya devam edecek miyiz?

Bugüne kadarki sergilerde sanat, zanaat ve tasarım disiplinlerini sahiplenerek genç isimler için tasarım ve üretim atölyesi gibi davranmaktayız, önümüzdeki dönemde de genç sanatçı ve tasarımcılara proje ve üretim alanı olmaya devam edeceğiz. Serginin açılışında 865 kişilik bir izleyiciye ulaştık, epey yüksek bir ilgiydi bu da bize misyonu devam ettirmemiz gerekliliğini gösterdi. Özellikle tasarım dünyasından genç isimler için önemli işlerini bir platform görevi görüyoruz. Bu sebeple Maddenin Halleri 3'ü de gerçekleştirmek istiyoruz. Ek olarak galerinin solo sergilerimizle ve galeri takvimde yer alan konuşma, atölye çalışmaları ile çalışmalarımıza hız vereceğiz.

Röportaj / Artfulliving.com.tr
Sanat Portalı Yazarı Iraz Polat

TÜRKİYE, KATMA DEĞER ODAKLI **BİR SANAT EKONOMİSİNİ HAK EDİYOR**

SANATIN ÇAĞLAR BOYU GELİŞİMİNE BAKTIĞIMIZDA, BÜYÜK SANATÇILARIN ÇOĞUNUN ESERLERİNİ SANATA DESTEKÇİLERİNİN HİMAYESİ ALTINDA VERDİKLERİNİ GÖRÜYORUZ. BUGÜNÜN DÜNYASINDA DA, SANAT EKONOMİSİ, BÜYÜK KURUMLARIN, DEVLETLERİN VE BİREYLERİN SANAT YATIRIMLARI İLE HAYAT BULUYOR.

Sanat ekonomisi, Türkiye'de ve tüm dünyada çok hızlı ve güçlü bir büyüme kaydediyor. Bu büyüme, hiç kuşkusuz pek çok dinamik çevresinde gerçekleşiyor. Bu dinamiklerden biri ise, belki ilk bakışta kendini hissettirmiyor; ancak benim görüşüme göre, sanat ekonomisinin en önemli dinamiği, sanat ve sanata olan güven arasındaki ilişki. Sanatın çağlar boyu gelişimine baktığımızda, büyük sanatçıların çoğunun eserlerini sanata destekçilerinin himayesi altında verdiklerini görüyoruz. Bugünün dünyasında da, sanat ekonomisi, büyük kurumların, devletlerin ve bireylerin sanat yatırımları ile hayat buluyor.

Kişileri ve kurumları sanat destekçisi olmaya iten nedenlerin başında şüphesiz sanatın kendisine duyulan tutku, sanatçıya duyulan saygı ve kültürel mirasa katkıda bulunma kararlılığı yatıyor. Ancak diğer taraftan, sanatın insana ilham veren gücü, itibar ve güven için de çok güçlü bir destek noktası oluşturuyor. Bankacılık ve bizim de faaliyet gösterdiğimiz inşaat ve gayrimenkul gelişimi gibi, güven unsurunun paydaş ilişkilerinde büyük öneme sahip olduğu sektörlerde sanat koleksiyonculuğuna, sanata ve sanat üretimine yatırım yapma eğiliminin yüksek olmasının nedenlerinden biri de bu.

Ancak diğer taraftan, sanatın ekonomisinden bahsediyorsak, evrensel ekonomik parametrelerle belirlenen ve evrensel geçerliliğe sahip bir ekonomik değerlemeyi de ortaya koyabilmeliyiz.

Burada bahsettiğim, Türkiye'de ve galerilerde yüksek değerler bulan eksepsiyonel sanat eserleri değil. Ekonomi bir ölçek işidir ve sanat ekonomisinden bahsedeceksek büyük ölçekli ve katma değerli üretim, sanat için de geçerlidir.

Her şeyden önce, sanat değerlemesinde sübjektif beğeni ya da trend bazlı bir değerlemenin ötesine geçip, batıda da olduğu gibi objektif kriterler seti üzerinden eleştiri bazlı objektif değerlemeleri ortaya koyabilmeliyiz. Meseleyi sadece plastik sanatlar değil, sahne sanatları, edebiyat ve sanat ekonomisini oluşturacak her türlü sanat kolu üzerinden ele alabilmeliyiz. Ülkemizde sanat eleştirmeni olarak konumlanan, bu alanda toplumsal otorite olarak kabul gören çok değerli isimler var. Bu isimlerin pek azının profesyonel kariyeri sanat eleştirmenliği iken, diğerleri kültürel birikimleri ile amatör eleştirmen kimliğinin altını doldurabildiklerini gözlemliyorum. Bu değerli isimlerin yanına, akademik bazlı profesyonel eleştirmenleri koyabilmeli ve böylece ekonomik değerleme konusunda bir baz oluşturabilmeliyiz. Türkiye son senelerde sanat üretiminde belli bir eşiği aşmıştır. Dolayısı ile, eleştirilerin ana odağının sadece cesaretlendirme olmaması gerektiği düşüncesindeyim. Objektif kriterler üzerinden geliştirildikçe, acımasız bir eleştiri bile yapıcı olabilir, gelişimin değerine katkı sağlayabilir.

Sanat ekonomisinin gelişimi açısından bir diğer önemli nokta da, regülasyon ortamının ve gelişimin ekseninin doğru belirlenmesidir. Küresel ekonomik ve sosyal yapının başat oyuncuları arasında kalıcı bir yer hedefleyen Türkiye'nin, sanat ekonomisi için kollektif gelişim stratejilerini netleştirmesi gerektiğini düşünüyorum.

Bugün nasıl bilgi teknolojilerinden otomotive, ilaç sanayiinden tekstile her endüstride, küresel rekabetçilik odaklı stratejiler ve planlar yapılıyorsa, sanat ekonomisine de bu gözle bakmak Türkiye'yi ileriye taşıyacaktır. Sanatın ekonomik gelişim alanlarının doğru belirlendiği, bu alanlarda ilerlemenin - gerekirse devlet teşvikleri ile desteklendiği bir Türkiye hayali içerisindeyim. Bu stratejilerin belirlenmesi gerekiyor. Buda sanat için evrensel kabul görecek bir değerler ve kriterler setinin oluşturulması çerçevesinde, sanat çevreleri - akademik çevreler - devlet üçgeninde olacaktır. Bu şekilde sanat ekonomisi kavramı, sadece sanata yapılan yatırımların toplam nominal değeri olmanın ötesine geçip, Türkiye'nin küresel ekonomik ve sosyal sistemdeki rekabetçiliğine katma değer sağlayan, stratejik yönetilen bir ekosistem olarak hak ettiği tanımı bulacaktır. Türkiye, bu katma değeri hak etmektedir.

Erol Özmandıracı
Bay İnşaat Yönetim Kurulu Üyesi

BAY İNŞAAT; 9 YILDIR İNŞAA ETTİĞİ HER **METREKARENİN 5 KATI AĞAC DİKİYOR**

BAY İNŞAAT YÜKSEK ÇEVRECİ UYGULAMALARIYLA TÜM İNŞAAT SEKTÖRÜNE LİDERLİK EDİYOR. 42 MASLAK PROJESİNİN YATAY OFİSLERİ İLE TÜRKİYE'DE İLK KEZ SHELL&CORE KATEGORİSİNDE LEED PLATİNUM SERTİFİKASI ALMAYA HAK KAZANAN BAY İNŞAAT, AYNI ZAMANDA AĞAÇLANDIRMA PROJELERİYLE DE ÇEVRE BİLİNCİNE KATKI SAĞLIYOR.

Çevre dostu ve enerji tasarrufu sağlayan projeleriyle dikkat çeken Bay İnşaat, Türkiye'de örnek bir projeye imza atıyor. Yaşadığımız dünyaya olan sorumluluğu nedeniyle bilinci ile 2005 yılından beri ağaçlandırma çalışmalarını sürdüren BAY İnşaat "Benim Ormanım" projesi kapsamında yaptığı her metrekare inşaatın tam beş katı kadar sahayı ağaçlandırıyor.

Konu hakkında düşüncelerini dile getiren BAY İnşaat Yönetim Kurulu Üyesi Erol Özmandıracı ise şunları söyledi:

"BAY İnşaat, projelerinde enerji verimliliğine ve sürdürülebilir yaşamın geliştirilmesine özen gösteriyor. 42 Maslak projemiz de yeşil bina özelliğiyle enerji tasarrufu sağlıyor. Biz Bay İnşaat olarak tüm projelerimizde hayata bakış açımızı yansıtıyoruz. Yüksek inşaat kalitemizle, sanatla yaşam alanlarını bir arada sunan felsefemizle çevreye olan sorumluluğumuzu yerine getirdiğimize inanıyoruz. BAY İnşaat olarak 2015 yılına kadar 500 bin metrekare alanı ağaçlandırmayı hedefliyoruz. Bu çevreye duyarlı her şirketin yapması gereken bir çalışma. BAY İnşaat olarak sektörümüze örnek olmak, hiçbir alanda bizi bu kadar çok mutlu etmemişti."

BAY İnşaat 9 Yılda 230 Bin Metrekare Alanı Ağaçlandırdı

Bay İnşaat ağaçlandırma çalışmalarıyla bugüne kadar Orman Genel Müdürlüğü ve TEMA Vakfı aracılığıyla Tekirdağ Karacagür'de 8.900 adet fidanın ve İzmir Beydağ'da 22.800 adet fidanın toprakla buluşmasına katkı sağladı. Şirket bu çalışmalar kapsamında bugüne kadar toplam 230 bin metrekarelik alanın ağaçlandırılmasına katkı verdi. 2015 yılına kadar daha yeşil bir Türkiye için ağaçlandırma çalışmalarına devam edecek olan BAY İnşaat, toplam 500 bin metrekarelik bir alana "Benim Ormanım" demeyi hedefliyor.

BAY inşaat sürdürdüğü projelerinde de çevre duyarlılığı ile dikkat çekiyor. BAY İnşaat'ın 42 Maslak projesinin Yatay Ofisleri de kısa bir süre önce, yüksek çevreci performansları dolayısıyla Yeşil Bina sertifikası olarak adlandırılan LEED Platinum sertifikası alarak Türkiye'de bu sertifikaya sahip olan ilk ticari ofis projesi oldu. 42 Maslak, proje planlamasından malzeme seçimi ve işçiliğine kadar kalite anlayışını LEED (Enerji ve Çevre Dostu Tasarımda Liderlik) Platinum Sertifikası ile pekiştirdi ve 42 Maslak'ın LEED Sertifikası "en yüksek derece olan LEED Platinum"a yükseltildi. 2013 sonu itibariyle dünyada yaklaşık 20.000 adet LEED sertifikalı proje bulunuyor. Bunlardan sadece 123 tanesi shell and core kategorisinde LEED Platinum sertifikasına sahipler.

Enerji tüketimi, günışığı, ısısal konfor gibi simülasyona dayalı analizlerin tasarım süreci ve inşaat malzemesi seçimine yol göstermesi, yağmursuyu yönetim senaryolarının yağmursuyu akış simülasyonları ile geliştirilmesi, ısıtma ve soğutma ekipmanlarının seçiminde yaşam döngüsü maliyetlendirmesi yaklaşımının kullanılması ülkemizde ilk defa bu çapta bir projede kullanılan yeşil bina stratejilerinden birkaçı.

BİR ÇEVRECİ ÖDÜL DE "YEŞİL BİNALAR ZİRVESİ"NDEN GELDİ

42 MASLAK, "YEŞİL BİNALAR ZİRVESİ"NDE ÇEDBİK İŞVEREN TEŞVİK ÖDÜLÜ'NÜN DE SAHİBİ OLDU

Bu yıl üçüncüsü gerçekleştirilen "Yeşil Binalar Zirvesi", iki gün boyunca konferans ve atölye çalışmalarına ev sahipliği yaptı ve yerli ve yabancı uzmanları bir araya getirdi. Konuşmalarda sürdürülebilirliğin önemi vurgulanırken, zirve sonunda ise ÇEDBİK (Çevre Dostu Yeşil Binalar Derneği) İşveren Teşvik Ödülleri sahiplerini buldu. 42 Maslak Projesi ise "ÇEDBİK İşveren Teşvik Ödülü"nü alarak gecenin dikkat çeken projelerinden biri oldu. Ödül töreninde, 42 Maslak adına ödülü, BAY İnşaat Yönetim Kurulu Üyesi Erol Özmandıracı aldı.

42 MASLAK'TA ÇOK ÖZEL BİR BULUŞMA

BAY İNŞAAT - 42 MASLAK PENTHOUSE'DA DÜZENLENEN ÇOK ÖZEL BULUŞMADAKİ, PURO VE VİSKİ TADIMINA İSTANBUL'UN IŞILTILI MANZARASI EŞLİK ETTİ.

Davetleriyle sanatçıları, iş adamlarını ve cemiyet dünyasının üst düzey simalarını ağırlayan 42 Maslak Penthouse, yine lüks konseptli özel bir partiye tanıklık etti. Bay İnşaat Yönetim Kurulu Üyesi Erol-Ceylin Özmandıracı ve 42 Maslak Satış ve Pazarlama Direktörü Zeynep Salman'ın ev sahipliği yaptığı gecede; cemiyet ve iş dünyasının önemli isimleri bir araya geldi. "Malt, Cigar ve Unplugged" ismi verilen davette, seçkin konuklar duvarlarını sanat eserlerinin tamamladığı Sun Plaza 31. katta bulunan 42 Maslak Penthouse'da, İstanbul'un ışıltılı şehir manzarasının ve boğazın muhteşem görselliğinin tadını çıkardılar.
Geceye katılan isimler arasında; Niso Doenyas, Hüseyin Özkaya, Fatih Merter, Çağla Cabaoğlu, Esra Kaktüs, İdil Unan, Oğuzhan Gökçöl, Selçuk Avcı, İlker Yasin, Sinan Kafadar, Hüray Erk, Dr. Tankut Gürsoy, Dr. Hasan Çubuk yer aldılar.

LEVENT CALİKOĞLU, EROL OZMANDIRACI, SARPER CENGİZ

FABİA SUAREZ, ZEYNEP SALMAN, ESRA KAKTÜS, LEVENT ÇALIKOĞLU

HUSEYİN OZKAYA, NİSO DOENYAS

EROL ÖZMANDIRACI, SELÇUK AVCI, ZEYNEP SALMAN

"MALT, CİGAR VE UNPLUGGED" İSMİ VERİLEN DAVETTE, SEÇKİN KONUKLAR DUVARLARINI SANAT ESERLERİNİN TAMAMLADIĞI SUN PLAZA 31. KATTA BULUNAN 42 MASLAK PENTHOUSE'DA, İSTANBUL'UN IŞILTILI ŞEHİR MANZARASININ VE BOĞAZIN MUHTEŞEM GÖRSELLİĞİNİN TADINI ÇIKARDILAR.

DR. HASAN ÇUBUK, DR. TANKUT GÜRSOY

CEYLİN-EROL ÖZMANDIRACI, SELÇUK AVCI, İLKER YASİN, ZEYNEP SALMAN

TOLGA İŞİGÜZEL, AYDIN MUTLUYAZAR, SELÇUK TUMAY

İNCİ AKSOY, LEYLA ALATON

ÜMİT TURGAY DURGUN

CANDA ELGİZ, NERAM

SEVDA ELGİZ, PABLO BENAVIDES ORGAZ, DALİA GARİH, GARY LACHMAN

'İZ 14' SERGİSİ BÜYÜK İLGİ GÖRDÜ

MİNE BAHADIR, NİDA KOLAY, NESRİN ESİRTGEN

TÜRKİYE'DEKİ GÜNCEL SANATI VE SANATÇILARI DESTEKLEMEK, DÜNYA ÇAĞDAŞ SANATINI ÜLKEMİZE SUNMAK AMACIYLA KURULAN VE HALEN ELGİZ KOLEKSİYONU'NA EV SAHİPLİĞİ YAPAN PROJE4L/ELGİZ ÇAĞDAŞ SANAT MÜZESİ'NDE GEÇTİĞİMİZ AY "IZ 14" SERGİSİ DÜZENLENDİ.

Sevda ve Can Elgiz'in ev sahipliğinde düzenlenen açılış davetine cemiyet hayatının ve sanat dünyasının ünlü isimleri katıldı. Işleri sergilenen yabancı sanatçılar davet için İstanbul'a geldiler, yabancı konsoloslar da kendi sanatçılarıyla bir araya gelip onların işlerini hayranlıkla izlediler. Hem müzenin 14. yılını işaret eden hem de Elgiz Koleksiyonu'ndan iz bırakmış iki ve üç boyutlu eserlerin sunulduğu "IZ 14" isimli sergiyi gezen davetliler, İtalya'dan gelen sanatçı Ümit Turgay Durgun'un grafiti performansını da ilgiyle izledi. Bu özel davete katılanlar arasında Nesrin Esirtgen, Leyla Alaton, Dalia Garih, İnci Aksoy, Tansa Mermerci, Jeff Hakko gibi sanatseverler vardı.

VACHERON CONSTANTIN

"MÉTIERS D'ART HOMMAGE À L'ART DE LA DANSE"

MÉTIERS D'ART KOLEKSİYONUNA AİT "CHAGALL & L'OPÉRA DE PARİS", MARC CHAGALL'IN RESMETTİĞİ L'OPÉRA GARNİER'NİN TAVANININ TÜM DETAYLARI, MİNYATÜR RESİM SANATI TEKNİĞİ VE MİNE İŞÇİLİĞİYLE SAATİN KADRANINA YERLEŞTİRİLMİŞTİ. MÉTIERS D'ART'A AİT BİR DİĞER KOLEKSİYON İSE EDGAR DEGAS'NIN ESERLERİYLE HAYAT BULUYOR.

Kuruluş yılı olan 1755'ten beri, nesillerden nesillere aktardığı bilgisi ve tecrübesiyle Vacheron Constantin, dekoratif sanatlara ve değerli malzemelerle yapılan süsleme sanatına tutkuyla bağlı. Mükemmelliğin arayışı, daha iyisini yapma tutkusu Vacheron Constantin'in daimi felsefesi olmuş.
Vacheron Constantin tarihçesine imza atmış zanaatçılara ve sanatçılara diğer bir deyişle vizyonerlerine ve virtüozlerine sadık kalmak, Vacheron Constantin'in en önemli özelliklerinden biri. Bu etikler doğrultusunda saatçilik kültürü uygulamalı dekoratif sanatlarla birleştiriliyor. Sonuç olarak, günümüzde sayıları aldukça az olan zanaatkârlar tarafından yeniden sanat eserleri yaratılıyor.
Métiers d'Art koleksiyonuna ait "Chagall & L'Opéra de Paris" sanat tarihine adını yazdırmış usta bir sanatçıya ve eserine saygı göstergesi niteliğindeydi; 1964 yılında Marc Chagall'ın resmettiği L'Opéra Garnier'nin tavanının tüm detayları, minyatür resim sanatı tekniği ve mine işçiliğiyle saatin kadranına yerleştirilmişti. Métiers d'Art'a ait bir diğer koleksiyon ise Edgar Degas'nın eserleriyle hayat buluyor.
"Hommage à l'Art de la Danse" adlı koleksiyonla, balerinlerin, mine ustalarının ve saat ustalarının sanatlarının büyüsü ve simyası saydamlaşıyor. Edgar Degas'nın 3 eseri mine ustasına ilham kaynağı oluyor: Musée d'Orsay'da sergilenen 1874 tarihli "La Salle de ballet de l'Opéra, rue le Peletier", Fogg Art Museum'da yer alan 1873 tarihli "Répétition de ballet" ve Courtauld Gallery'de sergilenen 1874 tarihli "Deux danseuses sur scène". Balerinlerin ifadeleri üzerinde yapılan uzun araştırmalar sonucunda seçilen bu üç sahne, bir balerinin hayatındaki en önemli anları anlatıyor; ders, egzersiz ve sahne.
Yüksek ateş mine işçiliği tek renkli kabartma resim tekniğiyle gerçekleştiriliyor; öyle ki, tütülerin kıvrımları, dekoltelerindeki dantellerin detayları, boyunlarındaki kadife kurdeleler ve saçlarındaki taçyaprakları tüm detaylarıyla görülebiliyor. Balerinlerin gölgeleri, yansıyan ışıkla ağaç parkelerin üzerine vuruyor. Degas'nın üslubuyla, mine ustası vücut hareketlerini, pozisyonları ve o anları yeniden yorumluyor. Vacheron Constantin'in mine ustası, siyah mine yerine, tabloya yumuşaklık kazandıracak rölyefi vurgulamak amacıyla, yarısaydam kahverengi mine üzerinde çalışmayı tercih ediyor. Usta mine sanatçısı uyguladığı bu zeminin üzerine koyduğu Limoges beyazını, pigmentlerle oynayarak degrade bir hale getirmek için, iğne, ince fırça ve hatta kaktüs dikeniyle yayıyor. Bugün nadir olan Limoges beyazı yağla karıştırılan çok ince bir pudra. Her katmanın fırından geçmesi gerekiyor ve geçişte mineler değişim gösteriyor. Grinin mükemmel tonları da bu aşamada bulunuyor. Kullanılan malzemelerin tipi ve miktarı, zamanlama ve fırında kalış süresi tamamiyle mine ustasına ait bir sır.

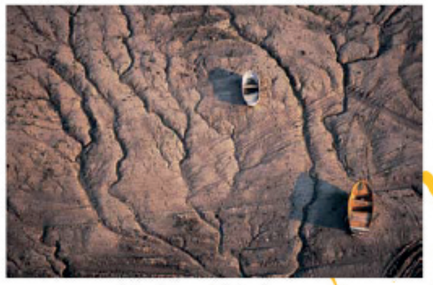
Oleg Dou'dan Yüzler Sergisi

Rus sanatçının sergisi 12 Nisan'a kadar Galerist'te İstanbullu sanat izleyicisiyle buluşuyor. Yaşamını ve çalışmalarını Moskova'da sürdüren sanatçı, sibernatik vücutlar, rahatsız edici suretler, yapay bir güzellik ve ifadesiz suratlarla ön plana çıkardığı estetiği ile fotoğraflarında gerçeklik ve yapaylığı bir araya getiriyor. Eserleri, tarafsız görünen ve herhangi bir duygu içermeyen bedenler arayışında olan Dou'nun fotoğraflarında, ikilik olgusu ilk anda göze çarparken, ölümle yaşam, gerçekle yapay, güzelle çirkin arasında bir karşıtlık oyunu gözlemlenebilir.

Dilan Bozyel 18 Mart'tan İtibaren La Boom Studio'da

La Boom Emirgan'ın yeni sanat oluşumu La Boom Studio kapsamında, her ay bir sanatçıya kapılarını açıyor, duvarlarını gençlerin ilham veren işleriyle dolduruyor. La Boom Studio'nun ilk konuk sanatçısı; fotoğraf ve sanat eğitimini London College of Communication ve London Academy of Media& Art okullarında tamamladıktan sonra kariyerine, Londra ve Türkiye'de devam eden Dilan Bozyel. 18 Mart' ta 'Wet Poem' ismini verdiği nü fotoğraf sergisinde sanatçı, dişil estetiğin su ile buluşmasındaki şiirsel görselliğine dikkat çekiyor. Dilan Bozyel' in 'Wet Poem' isimli sergisi 11 eserden oluşuyor.

Doğaya Dokun

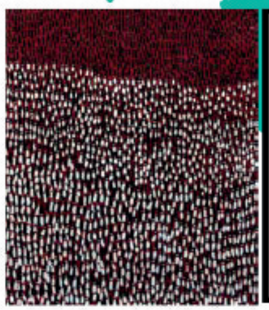
25 Şubat-25 Mart 2014 tarihleri arasında Fransız Kültür Merkezi doğa temasına adanmış bir fotoğraf sergisine ev sahipliği yapıyor. Dağ Kültürü Derneği tarafından bu yıl dokuzuncusu düzenlenen Dağ Filmleri Festivali bünyesinde yer alan "Doğaya Dokun" adlı sergi, doğa fotoğrafı konusunda uzman pek çok fotoğraf sanatçısının işlerini bir araya getiriyor. Sergide yer alan ve insanın doğa ile kurduğu yakın ilişkiyi çarpıcı bir şekilde anlatan fotoğraflarda sanat izleyicisine Türkiye'nin çeşitli yerlerini ziyaret etme imkanı sunuluyor.

Ersin Alok 5 Nisan'a Kadar S/Art Sürmeli'de

Fotoğraf sanatçısı Ersin Alok, "Konumsal Konumlar" ile S/Art By Sürmeli'de sanatseverlerle buluşuyor. Sergide, Alok'un abstre fotoğrafları arasından seçtiği soyutlamalar serisinin en önemli örnekleri yer alıyor. Endüstriyel fotoğraf ve prehistorik döneme ait sanatsal çalışmaların yanı sıra abstre çalışmalarıyla dünyanın önemli sanatçıları arasında yer alan Ersin Alok, 14 Mart- 5 Nisan 2014 tarihleri arasında S/Art By Sürmeli'de gerçekleştireceği Konumsal Konumlar Sergisi ile çevredeki ve doğadaki soyut gerçeklere ışık tutuyor.
Alok, çevredeki somut eşya ve canlıların görünüşlerinden yararlanmak yerine renk, çizgi gibi öğelerle kompozisyon yaratılmasını anlatan abstre fotoğrafların yer aldığı sergisinde sanatseverlerle bir araya geliyor.

"Aşk, Sabır, Huzur" Luici Ballarin

Bahar Şamhili Tanju ve Özlem Özderici, Uluslararası Sanat Danışmanı Beste Gürsu ile birlikte Luici Ballarin'in "Aşk, Sabır, Huzur" temalı eserlerinden oluşan son çalışmalarını özel bir ev daveti ile yakın dostlarına tanıttılar. Sanat eleştirmeni Gabriella Niero çalışmalarla ilgili olarak; "Yoğun ve unutulmaz renklere ve atmosfere, gözalıcı bir parlaklığa sahip mekanları ve çevreyi değiştirmeden aslına sadık kalarak gelenekçi bir şekilde resmeden Luigi Ballarin, vizyon ve gerçeklik, geçicilik ve bellek arasında estetik bir vizyonla yeniden açılan resmin ışığında derin bir şekilde yaşanan bir medeniyetin ritm ve hislerini her dokunuşuyla topluyor," derken sanat eleştirmeni Gabriella Niero ise Luigi Ballarin'in bizden oldukça uzak olan bir dünyaya sonsuz bir aşk beslemekte olduğunu ifade etti.

GELECEKTE BİRÇOK ŞEY DEĞİŞECEK.
MESELA, DÜNYANIN MERKEZİ.
THE FUTURE IS MASLAK
▸ 42MASLAK.COM ▸ (0212) 276 00 42
BAY İNŞAAT 41 YIL
RESIDENCE + OFFICE + HOTEL + SHOPS + ART
Bay İnşaat - 42 Maslak Yatay Ofisler LEED®PLATINIUM Yeşil Bina Sertifikası Sahibidir.
Linked in foursquare
42 KIRKİKİ MASLAK

ARTFUL LIVING COM.TR

Sanat
Kültür & Yaşam
Edebiyat

Sanatçılar, Yorum, Gündem,
Etkinlikler, Açılışlar...

ARTFUL LIVING®
COM.TR